

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΚΑΙ ΕΝΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1980 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 2009

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος του 2010.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετικά-

«αιτητής» σημαίνει πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση για παροχή, δυνάμει του παρόντος Νόμου·

«αμελητέες αποδοχές» σημαίνει αποδοχές μισθωτού το ποσό των οποίων είναι χαμηλότερο του καθορισμένου εβδομαδιαίου ή μηνιαίου ποσού, ανάλογα με την περίπτωση, και ο όρος «αμελητέες» θα ερμηνεύεται ανάλογα·

«αναπηρία» σημαίνει απώλεια υγείας, δυνάμειν ή της ικανότητας για απόλαυση της ζωής·

«ανήλικος» σημαίνει –

(α) πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του·

(β) αρσενικό άγαμο πρόσωπο, μεταξύ δεκαπέντε (15) και είκοσι πέντε (25) ετών που τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσης ή μαθητείας εγκεκριμένης από το Διευθυντή ή βρίσκεται σε ενεργό υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά δυνάμει των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 έως του 2008, όπως εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

20 του 1964
49 του 1964
68 του 1964
26 του 1965
27 του 1965
44 του 1965
5 του 1966
14 του 1966
41 του 1966
76 του 1966
38 του 1967
70 του 1967
66 του 1968
95 του 1968
24 του 1975
56 του 1975
33 του 1976
16 του 1977
22 του 1978
88 του 1979
81 του 1981
52 του 1984
89 του 1986
131 του 1989
2 του 1992
55 (I) του 1995
42 (I) του 1996
66 (I) του 1996
73 (I) του 1997
69 (I) του 1998
41 (I) του 1999
28 (I) του 2000
86 (I) του 2000
31 (I) του 2003
42 (I) του 2003
123(I) του 2005
45(I) του 2006
88(I) του 2007
61(I) του 2008.

(γ) θηλυκό άγαμο πρόσωπο, μεταξύ δεκαπέντε (15) και είκοσι τριών (23) ετών που τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσης ή μαθητείας εγκεκριμένης από το Διευθυντή·

(δ) άγαμο πρόσωπο που, αν και έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, στερείται μόνιμα της ικανότητας για αυτοσυντήρηση·

«ανίκανος προς εργασία» σημαίνει ασφαλισμένο, που λόγω ειδικής ασθένειας ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας, δεν δύναται να απασχοληθεί στο επάγγελμα το οποίο συνήθως ασκούσε και ο όρος «ανικανότητα προς εργασία» θα ερμηνεύεται ανάλογα·

«ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών» σημαίνει το καθορισμένο ανώτατο ποσό αποδοχών μέχρι το οποίο οι αποδοχές ασφαλισμένου λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς καταβολής εισφορών·

«αποδοχές» –

- (i) σε σχέση με μισθωτό, περιλαμβάνει κάθε χρηματική αντιμισθία από την απασχόλησή του και κάθε κέρδος από την απασχόληση αυτή δεκτικό χρηματικής αποτίμησης, καθώς και την εισφορά του εργοδότη για το μισθωτό αυτό στο Κεντρικό Ταμείο Αδειών, που ιδρύθηκε δυνάμει των περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμων του 1967 έως του 2005, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, με εξαίρεση τις έκτακτες προμήθειες και χαριστικές (ex-gratia) πληρωμές·

8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973
85 του 1979
55 του 1980
65 (I) του 1993
79 (I) του 1996
26 (I) του 1997
110 (I) του 1999
165 (I) του 2001
66 (I) του 2002
72 (I) του 2002
169 (I) του 2002
18(I) του 2005.

- (ii) σε σχέση με αυτοτελώς εργαζόμενο, περιλαμβάνει κάθε κέρδος και όφελος από την απασχόλησή του και
(iii) σε σχέση με προαιρετικά ασφαλισμένο, σημαίνει τις ασφαλιστέες αποδοχές που ο ίδιος επιλέγει δυνάμει του άρθρου 15·

«ασφαλισμένος» σημαίνει πρόσωπο ασφαλισμένο δυνάμει του παρόντος Νόμου και σε περίπτωση που ο όρος αυτός αναφέρεται σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή, σημαίνει πρόσωπο, το οποίο κατέβαλε ή πρόσωπο υπέρ του οποίου καταβλήθηκαν εισφορές που λαμβάνονται υπόψη για την παροχή αυτή·

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 149,
5.07.1971,
σ. 2.
L 177,
4.07.2008,
σ. 1.
Πρώτος Πίνακας.
Μέρος I
Μέρος II.
Δεύτερος Πίνακας.
Μέρος I
Μέρος II.

«ασφαλιστέα απασχόληση» σημαίνει, τηρουμένων των διατάξεων του «Κανονισμού (ΕΚ) 1408/71, οποιαδήποτε από τις απασχολήσεις που καθορίζονται στο Μέρος I του Πρώτου Πίνακα ή στο Μέρος I του Δεύτερου Πίνακα, εκτός εάν αυτή είναι μια από τις εξαιρούμενες απασχολήσεις που καθορίζονται στο Μέρος II του Πρώτου Πίνακα ή στο Μέρος II του Δεύτερου Πίνακα·

«ασφαλιστέες αποδοχές» σημαίνει το ποσό των αποδοχών του ασφαλισμένου αναφορικά με το οποίο είναι καταβλητέες εισφορές·

«ασφαλιστικές μονάδες» σημαίνει το αποτέλεσμα που προκύπτει από τη μετατροπή των πραγματικών και εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών, σε ασφαλιστικές μονάδες, σύμφωνα με το άρθρο 19·

Δεύτερος Πίνακας.
Μέρος I
Μέρος II.

«αυτοτελώς εργαζόμενος» σημαίνει πρόσωπο που ασκεί οποιαδήποτε ασφαλιστέα απασχόληση οριζόμενη στο Μέρος I του Δεύτερου Πίνακα, εκτός εάν αυτή είναι εξαιρούμενη απασχόληση σύμφωνα με το Μέρος II του εν λόγω Πίνακα·

«βασική ασφάλιση» σημαίνει τη βασική ασφάλιση, όπως ορίζεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 19·

«βασικές ασφαλιστέες αποδοχές» σημαίνει το ποσό ασφαλιστέων αποδοχών, το οποίο ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 20·

69 (I) του 2002
111(I) του 2007.

«γονική άδεια» σημαίνει γονική άδεια που εξασφαλίζεται δυνάμει των περί Γονικής Άδειας και Άδειας για Λόγους Ανωτέρας Βίας Νόμων του 2002 και 2007, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

«Διευθυντής» σημαίνει το Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

«δικαιούχος», σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή, σημαίνει το πρόσωπο που δικαιούται την παροχή αυτή·

«εβδομαδιαία αξία», σε σχέση με ασφαλιστική μονάδα, σημαίνει την αποτίμησή της σε ασφαλιστές αποδοχές, με βάση το εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών·

Κεφ.250.
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979
72 του 1991
112 (I) του 1996
102 (I) του 2004
24(I) του 2009.

«ειδικός ιατρός» σημαίνει ιατρό που αναγνωρίζεται ως ειδικός, σύμφωνα με τους περί Εγγραφής Ιατρών Νόμους, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

«εισφορά» σημαίνει την καταβλητέα, δυνάμει του παρόντος Νόμου, στο Ταμείο εισφορά·

«εξαρθρώμενος» σημαίνει το πρόσωπο για το οποίο καταβάλλεται αύξηση παροχής δυνάμει του άρθρου 62·

«εξομοιούμενες ασφαλιστές αποδοχές» σημαίνει αποδοχές, οι οποίες λογίζονται ως ασφαλιστές αποδοχές, σύμφωνα με το άρθρο 18 και ο όρος «εξομοιούμενη ασφάλιση» θα ερμηνεύεται ανάλογα·

«επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων» σημαίνει οποιοδήποτε σχέδιο ή διευθέτηση που εφαρμόζεται από ένα ή περισσότερους εργοδότες ή εκ μέρους των και που προβλέπει για την καταβολή συντάξεων σε σχέση με την απασχόληση μισθωτού, σε περίπτωση αφυπηρέτησης ή θανάτου·

«εργατική διαφορά» σημαίνει διαφορά που αναφύεται μεταξύ εργοδότη και μισθωτού ή μεταξύ μισθωτών, σε σχέση με την απασχόληση ή μη απασχόληση, τους όρους ή τις συνθήκες απασχόλησης οποιωνδήποτε προσώπων που βρίσκονται στην υπηρεσία είτε του εργοδότη με τον οποίο προέκυψε η διαφορά είτε στην υπηρεσία άλλου εργοδότη·

«εργοδότης» περιλαμβάνει και την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας·

«έτος εισφορών» για τους μισθωτούς, των οποίων οι αποδοχές καθορίζονται πάνω σε μηνιαία βάση, σημαίνει ημερολογιακό έτος και για τους υπόλοιπους ασφαλισμένους σημαίνει περίοδο πενήντα δύο (52) ή πενήντα τριών (53) εβδομάδων, που αρχίζει την πρώτη Δευτέρα κάθε έτους και λήγει την Κυριακή πριν από την πρώτη Δευτέρα του επόμενου έτους·

Νοείται ότι, η περίοδος από 6 Οκτωβρίου 1980 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1981 ή μέχρι τις 3 Ιανουαρίου 1982, ανάλογα με τη βάση υπολογισμού των αποδοχών του ασφαλισμένου, λογίζεται ως ένα έτος εισφορών·

«έτος παροχών» σημαίνει την περίοδο που αρχίζει την πρώτη Δευτέρα του Ιουλίου κάθε έτους και λήγει την Κυριακή πριν από την πρώτη Δευτέρα του Ιουλίου του επόμενου έτους·

«Ευρωπαϊκές Κοινότητες» σημαίνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Ελεγκτικό Συνέδριο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, την Επιτροπή Περιφερειών, τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Ευρεσιτεχνίας, καθώς και οποιοδήποτε οργανισμό ή γραφείο ή θεσμό εγκαθιδρύθηκε ή θα εγκαθιδρυθεί στο μέλλον δυνάμει της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή δυνάμει οποιασδήποτε κοινοτικής πράξης, του οποίου ο κανονισμός για την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων περιλαμβάνει ή θα περιλαμβάνει ταυτόσημες ή ανάλογες διατάξεις με αυτές του Άρθρου 11 και του Παραρτήματος VIII του Κανονισμού της Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

«ημέρα διακοπής της απασχόλησης» σημαίνει ημέρα ανικανότητας προς εργασία ή ημέρα ανεργίας·

«ημερήσιο ύψος», σε σχέση με περιοδική παροχή, σημαίνει το ένα έκτο του εβδομαδιαίου ύψους της παροχής αυτής·

«ιατροφαρμακευτική περίθαλψη» σημαίνει ιατρική περίθαλψη, χειρουργική επέμβαση και θεραπεία προς αποκατάσταση της υγείας και περιλαμβάνει θεραπείες οποιασδήποτε φύσης, δίαιτες ή άλλες θεραπευτικές

αγωγές, καθώς και φαρμακευτική περίθαλψη·

«ιατρός» σημαίνει ιατρό εγγεγραμμένο δυνάμει του περί Εγγραφής Ιατρών Νόμου·

«καθορισμένος» σημαίνει καθορισμένο με Κανονισμούς·

«Κανονισμοί» σημαίνει Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου·

«Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1408/71» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΚ) αρ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14^{ης} Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως αυτός τροποποιήθηκε τελευταία από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 595/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17^{ης} Ιουνίου 2008 και όπως περαιτέρω εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε., L 45,
14.06.1962,
σ. 1385·
L 55,
27.02.2009, σ. 1.

«Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΚ) αρ. 31 και τον Κανονισμό (EURATOM) αρ. 11 περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, όπως αυτοί τροποποιήθηκαν τελευταία από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 160/2009 του Συμβουλίου της 23^{ης} Φεβρουαρίου 2009 και όπως περαιτέρω εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται καθώς και οποιοδήποτε άλλο κανονισμό που αφορά στην Υπηρεσιακή Κατάσταση των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια του παρόντος Νόμου·

25 (I) του 1995
56 (I) του 1996
53 (I) του 1999
12 (I) του 2000
97 (I) του 2000
155(I) του 2005

«κοινωνική σύνταξη» σημαίνει τη σύνταξη που χορηγείται δυνάμει των περί Χορήγησης Κοινωνικής Σύνταξης Νόμων του 1995 μέχρι 2005, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και περιλαμβάνει τα κράτη που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και την Ελβετία·

«μήνας εισφορών», σε σχέση με μισθωτό του οποίου οι αποδοχές καθορίζονται πάνω σε μηνιαία βάση, σημαίνει τον ημερολογιακό μήνα και για τους υπόλοιπους ασφαλισμένους σημαίνει περίοδο τεσσάρων (4) ή πέντε (5) εβδομάδων, που αρχίζει μέσα σε κάθε ημερολογιακό μήνα·

Πρώτος Πίνακας.
Μέρος Ι.

8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973
85 του 1979
55 του 1980
65 (I) του 1993
79 (I) του 1996
26 (I) του 1997
110 (I) του 1999
165 (I) του 2001
66 (I) του 2002
72 (I) του 2002
169 (I) του 2002
18 (I) του 2005.

«μισθωτός» σημαίνει πρόσωπο που ασκεί οποιαδήποτε ασφαλιστέα απασχόληση καθοριζόμενη στο Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα, αλλά οι κληρικοί δεν θεωρούνται μισθωτοί για τους σκοπούς των περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμων του 1967 έως 2005, των περί Τερματισμού Απασχόλησης Νόμων του 1967 έως (Αρ. 2) του 2003, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, των περί Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Νόμων του 1999 έως του 2007 και των περί Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής Νόμων του 2002 και 2003, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

24 του 1967
17 του 1968
67 του 1972
6 του 1973
1 του 1975
18 του 1977
30 του 1979
57 του 1979
82 του 1979
92 του 1979
54 του 1980
12 του 1983
167 του 1987
37 του 1988
18 του 1990

203 του 1990
52(I) του 1994
61(I) του 1994
26(I) του 2001
111(I) του 2001
70(I) του 2002
79(I) του 2002
159(I) του 2002
212(I) του 2002
110(I) του 2003
111(I) του 2003.

125(I) του 1999
52(I) του 2006
21(I) του 2007.

124(I) του 2002
163(I) του 2003.

«μόνος γονέας» σημαίνει γονέα άγαμο, χήρο ή διαζευγμένο, ανεξαρτήτως φύλου·

41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988
96 του 1989
136 του 1989
17 του 1990
218 του 1991
98 (I) του 1992
64 (I) του 1993
18 (I) του 1995
55 (I) του 1996
87 (I) του 1997
80 (I) του 1998
84 (I) του 1998
55 (I) του 1999
98 (I) του 2000
99 (I) του 2000
2 (I) του 2001
51 (I) του 2001
135 (I) του 2001
143 (I) του 2001
71 (I) του 2002
132 (I) του 2002
10(I) του 2005
142(I) του 2005
53(I) του 2006
161(I) του 2006
110(I) του 2007
164(I) του 2007
9(I) του 2008
24(I) του 2008
22(I) του 2009
93(I) του 2009
112(I) του 2009.

«νόμος που καταργήθηκε» σημαίνει τους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους που καταργούνται από τον παρόντα Νόμο·

«ουσιώδης χρόνος», σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή, σημαίνει την πρώτη ημέρα από την οποία ένα πρόσωπο θα δικαιούταν την παροχή, εάν υπέβαλλε αίτηση μέσα στην καθορισμένη για την παροχή αυτή προθεσμία·

«παροχή» σημαίνει παροχή που καταβάλλεται δυνάμει του παρόντος Νόμου·

«περίοδος αναφοράς» σε σχέση με ασφαλισμένο σημαίνει την περίοδο που αρχίζει στις 5 Οκτωβρίου 1964 ή εάν ο ασφαλισμένος συμπλήρωσε την ηλικία των δεκαέξι (16) ετών μετά τις 3 Οκτωβρίου 1965, την περίοδο που αρχίζει την πρώτη ημέρα του έτους εισφορών μέσα στο οποίο συμπλήρωσε την ηλικία αυτή και λήγει την τελευταία εβδομάδα πριν από εκείνη η οποία περιλαμβάνει τον ουσιώδη χρόνο και σε περίπτωση ασφαλισμένου αναφορικά με τον οποίο τυγχάνει εφαρμογής το εδάφιο (5) του άρθρου 24, η ανωτέρω περίοδος αρχίζει στις 7 Ιανουαρίου 1957 ή την πρώτη ημέρα του έτους εισφορών μέσα στο οποίο ασφαλισμένος συμπλήρωσε το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του, οποιαδήποτε από τις δύο ημερομηνίες είναι

μεταγενέστερη·

«περίοδος ασφάλισης» σημαίνει περίοδο πραγματικής ή εξομοιούμενης ασφάλισης·

«περίοδος διακοπής της απασχόλησης» σημαίνει οποιοσδήποτε δύο ημέρες διακοπής της απασχόλησης, συναπτές ή μη, που εμπίπτουν σε μια περίοδο έξι (6) συναπτών ημερών και οποιοσδήποτε τέτοιες περιόδους διακοπής της απασχόλησης μεταξύ των οποίων δεν παρεμβάλλεται χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκατριών (13) εβδομάδων απασχόλησης·

«περίοδος εισφοράς», σε σχέση με μισθωτό, του οποίου οι αποδοχές καθορίζονται πάνω σε μηνιαία βάση, σημαίνει τον ημερολογιακό μήνα και σε σχέση με τους υπόλοιπους ασφαλισμένους σημαίνει την ημερολογιακή εβδομάδα·

«πραγματικές ασφαλιστέες αποδοχές» σημαίνει ασφαλιστέες αποδοχές αναφορικά με τις οποίες έχουν καταβληθεί εισφορές και ο όρος «πραγματική ασφάλιση» θα ερμηνεύεται ανάλογα·

«συμπληρωματική ασφάλιση» σημαίνει τη συμπληρωματική ασφάλιση, όπως ορίζεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 19·

«συντάξιμη ηλικία» σημαίνει την ηλικία των εξήντα πέντε (65) ετών, σε περίπτωση όμως προσώπου που δικαιούται σύνταξη γήρατος με βάση το άρθρο 36, σημαίνει την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών·

«συντάξιμος κρατικός υπάλληλος» σημαίνει πρόσωπο που κατέχει συντάξιμη θέση δυνάμει των διατάξεων των περί Συντάξεων Νόμων του 1997 έως του 2010, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

97(I) του 1997
3(I) του 1998
77(I) του 1999
141(I) του 2001
69(I) του 2005
37(I) του 2010.

Τρίτος Πίνακας.

«σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις», σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή σημαίνει τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις που ορίζονται για την παροχή αυτή στον Τρίτο Πίνακα·

«σχετική απώλεια ικανότητας» σημαίνει την ολική ή μερική απώλεια της συνήθους χρήσης οργάνων ή μερών του σώματος ή την ως συνέπεια αυτής καταστροφή ή βλάβη των ψυχικών ή πνευματικών λειτουργιών·

«σχετικό έτος εισφορών» σε σχέση με παροχή, σημαίνει το τελευταίο έτος εισφορών πριν από το έτος παροχών που περιλαμβάνει την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να ικανοποιούνται οι σχετικές με την παροχή ασφαλιστικές προϋποθέσεις·

«Ταμείο» σημαίνει το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων που ιδρύεται δυνάμει του άρθρου 73·

146(I) του 2006
81(I) του 2007.

«ταμείο επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τους περί Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών Νόμους του 2006 και 2007, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

«Ταμείο προνοίας» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τους περί Ταμείων Προνοίας Νόμους του 1981 μέχρι του 2005, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται·

44 του 1981
150 του 1986
23(I) του 1995
130(I) του 2002
75(I) του 2005

«τέκνο» περιλαμβάνει και προγονό, εξώγαμο τέκνο και τέκνο που υιοθετήθηκε κατά τρόπο που αναγνωρίζεται από το δίκαιο και οι όροι «γονέας», «μητέρα» και «πατέρας» θα ερμηνεύονται ανάλογα·

«τοκετός» σημαίνει τοκετό που απολήγει στη γέννηση ζωντανού τέκνου, ή τοκετό ύστερα από τη συμπλήρωση είκοσι οκτώ (28) εβδομάδων κυοφορίας που απολήγει στη γέννηση ζωντανού ή νεκρού τέκνου·

«τρίτη χώρα» σημαίνει χώρα που δεν είναι κράτος μέλος·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, πρόσωπο θεωρείται ότι-

- (α) είναι πάνω από οποιαδήποτε ηλικία, εάν έχει συμπληρώσει την ηλικία αυτή,
- (β) είναι μεταξύ δύο ηλικιών, εάν έχει συμπληρώσει τη μικρότερη ηλικία, όχι όμως και τη μεγαλύτερη,

(γ) Δεν έχει συμπληρώσει ορισμένη ηλικία, μέχρι την αντίστοιχη επέτειο των γενεθλίων του.

Σκοπός του παρόντος Νόμου και πεδίο εφαρμογής.

3.-(1) Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι η εφαρμογή συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, κατ' επιταγήν του Άρθρου 9 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(2) Τα ακόλουθα πρόσωπα ασφαλιζονται δυνάμει του παρόντος Νόμου:

- (α) Μισθωτοί·
- (β) αυτοτελώς εργαζόμενοι·
- (γ) άλλα πρόσωπα, όπως ορίζεται στο άρθρο 14.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Υποχρέωση για εισφορές αναφορικά με μισθωτούς.

4. Για κάθε περίοδο εισφοράς, μέσα στην οποία ένα πρόσωπο απασχολήθηκε ως μισθωτός, υπάρχει υποχρέωση καταβολής εισφορών από το μισθωτό, τον εργοδότη του και το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, εκτός από την περίπτωση όπου οι αποδοχές του μισθωτού είναι αμελητέες:

Νοείται ότι, όταν πρόκειται για μισθωτό που είναι μαθητευόμενος ή μισθωτό που εκτίει ποινή φυλάκισης απασχολούμενο σε φυλακή της Δημοκρατίας, υπάρχει υποχρέωση καταβολής εισφορών έστω και εάν οι αποδοχές είναι αμελητέες.

Ύψος εισφορών αναφορικά με μισθωτούς.

5.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, το ποσό των εισφορών που καταβάλλεται για την απασχόληση μισθωτού, είναι ίσο με ποσοστό επί των ασφαλιστέων αποδοχών του -

- (α) 15,5%, από το οποίο 6% καταβάλλεται από το μισθωτό, 6% από τον εργοδότη και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από τις 6 Οκτωβρίου 1980,
- (β) 16,6%, από το οποίο 6,3% καταβάλλεται από το μισθωτό, 6,3% από τον εργοδότη και 4% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1993,
- (γ) 17,9%, από το οποίο 6,8% καταβάλλεται από το μισθωτό, 6,8% από τον εργοδότη και 4,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το μήνα εισφορών Απρίλιο 2009,
- (δ) 19,2%, από το οποίο 7,3% καταβάλλεται από το μισθωτό, 7,3% από τον εργοδότη και 4,6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014,
- (ε) 20,5%, από το οποίο 7,8% καταβάλλεται από το μισθωτό, 7,8% από τον εργοδότη και 4,9% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2019,
- (στ) 21,8%, από το οποίο 8,3% καταβάλλεται από το μισθωτό, 8,3% από τον εργοδότη και 5,2% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2024,
- (ζ) 23,1%, από το οποίο 8,8% καταβάλλεται από το μισθωτό, 8,8% από τον εργοδότη και 5,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2029,
- (η) 24,4%, από το οποίο 9,3% καταβάλλεται από το μισθωτό, 9,3% από τον εργοδότη και 5,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2034,
- (θ) 25,7%, από το οποίο 9,8% καταβάλλεται από το μισθωτό, 9,8% από τον εργοδότη και 6,1% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2039.

(2) Σε περίπτωση μισθωτού που καλύπτεται από επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων, χωρίς ο ίδιος να εισφέρει σ' αυτό, το ποσοστό της εισφοράς είναι ίσο με ποσοστό επί των ασφαλιστέων αποδοχών του-

- (α) 15,5%, από το οποίο 3% καταβάλλεται από το μισθωτό, 9% από τον εργοδότη και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από τις 6 Οκτωβρίου 1980,
- (β) 16,6%, από το οποίο 3,2% καταβάλλεται από το μισθωτό, 9,4% από τον εργοδότη και 4%

- από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1993,
- (γ) 17,9%, από το οποίο 3,45% καταβάλλεται από το μισθωτό, 10,15% από τον εργοδότη και 4,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το μήνα εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Απριλίου 2009,
- (δ) 19,2%, από το οποίο 3,7% καταβάλλεται από το μισθωτό, 10,9% από τον εργοδότη και 4,6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014,
- (ε) 20,5%, από το οποίο 3,95% καταβάλλεται από το μισθωτό, 11,65% από τον εργοδότη και 4,9% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2019,
- (στ) 21,8%, από το οποίο 4,2% καταβάλλεται από το μισθωτό, 12,4% από τον εργοδότη και 5,2% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2024,
- (ζ) 23,1%, από το οποίο 4,45% καταβάλλεται από το μισθωτό, 13,15% από τον εργοδότη και 5,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2029,
- (η) 24,4%, από το οποίο 4,7% καταβάλλεται από το μισθωτό, 13,9% από τον εργοδότη και 5,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2034,
- (θ) 25,7%, από το οποίο 4,95% καταβάλλεται από το μισθωτό, 14,65% από τον εργοδότη και 6,1% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2039.

(3) Για τους σκοπούς υπολογισμού του ποσού της εισφοράς, που καταβάλλεται για κάθε περίοδο εισφοράς σε σχέση με την απασχόληση μαθητευομένου χωρίς αποδοχές ή με αποδοχές κατώτερες του 50% των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών, ο μαθητευόμενος λογίζεται ότι λαμβάνει αποδοχές ίσες με το 50% των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

(4) Για τους σκοπούς υπολογισμού του ποσού της εισφοράς, που καταβάλλεται για κάθε περίοδο εισφοράς, σε σχέση με την απασχόληση μισθωτού που εκτίει ποινή φυλάκισης και για τον οποίο εφαρμόζεται η επιφύλαξη του άρθρου 4, ο μισθωτός λογίζεται ότι λαμβάνει αποδοχές όχι κατώτερες από τις βασικές ασφαλιστέες αποδοχές.

(5) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 10, ο εργοδότης ευθύνεται για την καταβολή στο Ταμείο τόσο της εισφοράς που ο ίδιος οφείλει, όσο και της εισφοράς που οφείλει ο μισθωτός και η εισφορά του μισθωτού η οποία καταβλήθηκε από τον εργοδότη λογίζεται ότι καταβλήθηκε από το μισθωτό.

(6) Για κατηγορίες μισθωτών που απασχολούνται συνήθως από δύο ή περισσότερους εργοδότες μέσα στην ίδια περίοδο εισφοράς, δύναται με Κανονισμούς να γίνει πρόβλεψη για καταβολή στο Ταμείο από το μισθωτό και των δύο εισφορών τις οποίες ευθύνεται να καταβάλει ο εργοδότης σύμφωνα με το εδάφιο (5), καθώς και για τις υποχρεώσεις του μισθωτού και του εργοδότη σε τέτοιες περιπτώσεις.

Επιστροφή εισφορών σε μισθωτούς που υπάγονται αναδρομικά σε επαγγελματικά σχέδια συντάξεων χωρίς εισφορές.

6. Σε μισθωτό, στην περίπτωση του οποίου δεν εφαρμόζεται το εδάφιο (2) του άρθρου 5, ο οποίος υπάγεται αναδρομικά σ' επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων χωρίς εισφορές από τον ίδιο, επιστρέφεται από τον εργοδότη του για την περίοδο απασχόλησής του που αναγνωρίστηκε ως συντάξιμη με βάση το εν λόγω επαγγελματικό σχέδιο, ποσό ίσο-

- (α) με 3% του συνόλου των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από τις 6 Οκτωβρίου 1980 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992,
- (β) με 3,1% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1993 μέχρι την 31η Μαρτίου 2009,
- (γ) με 3,35% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Απριλίου 2009 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2013,
- (δ) με 3,6% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2018,

- (ε) με 3,85% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2019 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2023,
- (στ) με 4,1% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2024 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2028,
- (ζ) με 4,35% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2029 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2033,
- (η) με 4,6% των ασφαλιστέων αποδοχών του, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2034 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2038, και
- (θ) με 4,85%, για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2039.

Εισφορά για πρόσωπα που υπηρετούν στην Εθνική Φρουρά.

7.-(1) Για κάθε εβδομάδα κατά τη διάρκεια της οποίας πρόσωπο, που κλήθηκε για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά δυνάμει των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων, διατελεί σε ενεργό υπηρεσία, η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας καταβάλλει για το πρόσωπο αυτό καθορισμένη εισφορά, ίση με 1,25% των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

(2) Το πρόσωπο για το οποίο καταβάλλεται εισφορά δυνάμει του εδαφίου (1), δεν θεωρείται ότι ασκεί ασφαλιστέα απασχόληση για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

(3) Η εισφορά που καταβάλλεται δυνάμει του εδαφίου (1), λογίζεται ότι καταβλήθηκε πάνω σε ασφαλιστέες αποδοχές ίσες προς το εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

Απασχόληση μισθωτού από δύο ή περισσότερους εργοδότες.

8. Όταν ο μισθωτός απασχολείται από δύο ή περισσότερους εργοδότες μέσα στην ίδια περίοδο εισφοράς, υπάρχει υποχρέωση για καταβολή εισφορών σε σχέση με την απασχόληση του μισθωτού από τον κάθε εργοδότη.

Ασφαλισμένος που απασχολείται ως μισθωτός και ως αυτοτελώς εργαζόμενος μέσα στην ίδια περίοδο εισφοράς.

9. Όταν ασφαλισμένος απασχολείται μέσα στην ίδια περίοδο εισφοράς ταυτόχρονα ή διαδοχικά, ως μισθωτός και ως αυτοτελώς εργαζόμενος, υπάρχει υποχρέωση καταβολής εισφορών και για τις δύο αυτές απασχολήσεις.

Παρακράτηση εισφοράς μισθωτού από τον εργοδότη.

10.-(1) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αντίθετη σύμβαση ή συμφωνία, ο εργοδότης δεν δικαιούται να διεκδικεί ή παρακρατεί από τις αποδοχές μισθωτού, τον οποίο απασχολεί, το ποσό της εισφοράς που ο εν λόγω εργοδότης οφείλει να καταβάλει για τον εν λόγω μισθωτό.

(2) Εργοδότης, ο οποίος παρακρατεί ή αποπειράται να παρακρατήσει από τις αποδοχές μισθωτού το ποσό της εισφοράς που υποχρεούται να καταβάλει ο εργοδότης, είναι ένοχος αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τα χίλια τριακόσια ευρώ (€1.300,00).

(3) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αντίθετη διάταξη νόμου, σύμβαση ή συμφωνία, το ποσό της εισφοράς που οφείλει να καταβάλει ο μισθωτός, μπορεί να διεκδικείται ή παρακρατείται από τον εργοδότη μόνο από τις οφειλόμενες στο μισθωτό αποδοχές, για την περίοδο για την οποία είναι καταβλητέα η εν λόγω εισφορά.

(4) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (2), ο εργοδότης μαθητευομένου δεν δικαιούται να διεκδικεί ή παρακρατεί την εισφορά του μαθητευομένου, η οποία αναλογεί στη διαφορά μεταξύ του πραγματικού ποσού των αποδοχών του και του ποσού των αποδοχών που ο μαθητευόμενος λογίζεται ότι λαμβάνει σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 5.

(5) Στην περίπτωση μισθωτού για τον οποίο εφαρμόζεται το εδάφιο (4) του άρθρου 5, η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας είναι υπόχρεη να καταβάλλει τόσο την εισφορά που οφείλει ως εργοδότης, όσο και την εισφορά που οφείλει ο μισθωτός, με την επιφύλαξη ότι δύνανται με Κανονισμούς να γίνει πρόβλεψη για παρακράτηση ολόκληρης ή μέρους της εισφοράς του μισθωτού από τις αποδοχές του.

Υποχρέωση για εισφορές αναφορικά με αυτοτελώς εργαζομένους.

11. Για κάθε περίοδο εισφοράς μέσα στην οποία πρόσωπο απασχολήθηκε ως αυτοτελώς εργαζόμενος, υπάρχει υποχρέωση για καταβολή εισφοράς από τον αυτοτελώς εργαζόμενο και από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας.

Ύψος εισφορών για αυτοτελώς εργαζομένους.

12. Το ποσό της εισφοράς που καταβάλλεται για την απασχόληση αυτοτελώς εργαζομένου είναι ίσο με ποσοστό επί των ασφαλιστέων αποδοχών του -

- (α) 15,5%, από το οποίο 12% καταβάλλεται από τον ίδιο και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από τις 6 Οκτωβρίου 1980,
- (β) 14,5%, από το οποίο 11% καταβάλλεται από τον ίδιο και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την 30η Μαΐου 1988,
- (γ) 15,6%, από το οποίο 11,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 1993,
- (δ) 16,9%, από το οποίο 12,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του μήνα εισφορών Απριλίου του 2009,
- (ε) 18,2%, από το οποίο 13,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2014,
- (στ) 19,5%, από το οποίο 14,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,9% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2019,
- (ζ) 20,8%, από το οποίο 15,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,2% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2024,
- (η) 22,1%, από το οποίο 16,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2029,
- (θ) 23,4 %, από το οποίο 17,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2034, και
- (ι) 24,7%, από το οποίο 18,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 6,1% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2039.

Περιορισμός αναδρομικής καταβολής εισφορών.

13. Καμιά εισφορά δεν καταβάλλεται για απασχόληση μισθωτού ή αυτοτελώς εργαζομένου μετά την πάροδο έξι (6) ετών από το τέλος της περιόδου εισφοράς για την οποία οφείλεται η εισφορά.

Προαιρετική ασφάλιση.

14.-(1) Κάθε πρόσωπο δικαιούται, κατόπιν υποβολής αίτησης προς το Διευθυντή, να ασφαλιστεί προαιρετικά εάν -

- (α) έχει πραγματική βασική ασφάλιση, ίση με μια (1) τουλάχιστον ασφαλιστική μονάδα, ή
- (β) έχει τη συνήθη διαμονή του στην Κύπρο και εργάζεται εκτός Κύπρου στην υπηρεσία Κύπριου εργοδότη στο έδαφος τρίτης χώρας:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς της παραγράφου (β) του εδαφίου (1), «κύπριος εργοδότης» σημαίνει εργοδότη που έχει τη συνήθη διαμονή του ή επαγγελματική εγκατάσταση στην Κύπρο ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο στην Κύπρο ή στο οποίο κύπριος πολίτης ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο στην Κύπρο, μετέχει ουσιωδώς.

(2) Πρόσωπο που έχει ασφαλιστεί προαιρετικά δυνάμει του παρόντος άρθρου, δικαιούται, εφόσον το επιθυμεί, να καταβάλλει εισφορά για κάθε περίοδο εισφοράς.

(3) Η προαιρετική ασφάλιση δυνάμει του παρόντος άρθρου ισχύει από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης, εκτός εάν ο αιτητής καθορίσει στην αίτησή του διαφορετική ημερομηνία, η οποία, όμως, δεν μπορεί να είναι προγενέστερη της πρώτης ημέρας του έτους εισφορών που προηγείται εκείνου μέσα στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

Ύψος εισφορών για προαιρετικά ασφαλισμένους.

15.-(1) Το ποσό των εισφορών που καταβάλλονται για κάθε περίοδο εισφοράς αναφορικά με ασφαλισμένο, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 14, είναι ίσο με ποσοστό επί των ασφαλιστέων αποδοχών του -

- (α) 15,5%, από το οποίο 12% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από τις 6 Οκτωβρίου 1980,
- (β) 13,5% από το οποίο 10% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 1993,
- (γ) 14,8% από το οποίο 11% καταβάλλεται από τον ίδιο τον ασφαλισμένο και 3,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του μήνα εισφορών Απριλίου του 2009,

- (δ) 16,1%, από το οποίο 12% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,1% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2014,
- (ε) 17,4%, από το οποίο 13% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,4% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2019,
- (στ) 18,7%, από το οποίο 14% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,7% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2024,
- (ζ) 20%, από το οποίο 15% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2029,
- (η) 21,3 %, από το οποίο 16% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2034, και
- (θ) 22,6%, από το οποίο 17% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από την πρώτη Δευτέρα του έτους εισφορών 2039.

(2) Το ποσό των εισφορών που καταβάλλονται για κάθε περίοδο εισφοράς αναφορικά με ασφαλισμένο, δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 14, είναι ίσο με ποσοστό επί των ασφαλιστέων αποδοχών του-

- (α) 15,5%, από το οποίο 12% καταβάλλεται από τον ίδιο και 3,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από τις 6 Οκτωβρίου 1980,
- (β) 16,6%, από το οποίο 12,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1993,
- (γ) 17,9%, από το οποίο 13,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,3% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το μήνα εισφορών Απρίλιο 2009,
- (δ) 19,2%, από το οποίο 14,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,6% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2014,
- (ε) 20,5%, από το οποίο 15,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 4,9% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2019,
- (στ) 21,8%, από το οποίο 16,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,2% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2024,
- (ζ) 23,1%, από το οποίο 17,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,5% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2029,
- (η) 24,4 %, από το οποίο 18,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 5,8% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2034,
- (θ) 25,7%, από το οποίο 19,6% καταβάλλεται από τον ίδιο και 6,1% από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας, από το έτος εισφορών που αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2039.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), το ποσό των ασφαλιστέων αποδοχών επιλέγεται από τον ασφαλισμένο, δεν δύναται όμως να είναι ψηλότερο της εβδομαδιαίας αξίας των ασφαλιστικών μονάδων που έχει σε πίστη του κατά το τελευταίο συμπληρωμένο έτος εισφορών πριν από την ημερομηνία έναρξης της προαιρετικής ασφάλισης ή του ενός τρίτου της εβδομαδιαίας αξίας των σε πίστη του ασφαλιστικών μονάδων κατά τα τελευταία τρία (3) συμπληρωμένα έτη εισφορών, πριν από την έναρξη της προαιρετικής ασφάλισης:

Νοείται ότι, εάν το ως ανωτέρω υπολογιζόμενο ποσό είναι χαμηλότερο του ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών που ορίστηκε για το έτος εισφορών για το οποίο καταβάλλονται εισφορές, ο ασφαλισμένος δικαιούται να επιλέξει να καταβάλλει εισφορά με βάση το εν λόγω ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

(4) Πρόσωπο που έχει ασφαλιστεί προαιρετικά δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 14, δύναται να επιλέξει να καταβάλλει εισφορές, είτε με βάση το ποσό ασφαλιστέων αποδοχών που αναφέρεται στο εδάφιο (3), είτε με βάση το ποσό αποδοχών του, όπως αυτό ορίζεται στη σχετική σύμβαση εργασίας, μέχρις όμως το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών.

(5) Όταν πρόσωπο, που έχει ασφαλιστεί προαιρετικά, ασκεί ταυτόχρονα ασφαλιστέα απασχόληση

αναφορικά με την οποία υπάρχει υποχρέωση για καταβολή εισφορών δυνάμει του άρθρου 4 ή του άρθρου 11, δικαιούται να καταβάλλει και εισφορά δυνάμει του παρόντος άρθρου πάνω σε ποσό ασφαλιστέων αποδοχών, το οποίο, προστιθέμενο στις ασφαλιστέες αποδοχές από την απασχόληση του εν λόγω προσώπου, δεν υπερβαίνει το ποσό ασφαλιστέων αποδοχών που υπολογίστηκε στην περίπτωση του σύμφωνα με το εδάφιο (3).

Ηλικία μέχρι την οποία καταβάλλονται εισφορές.

16. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Νόμου, καμιά εισφορά δεν καταβάλλεται από ή αναφορικά με -

- (α) πρόσωπο για το οποίο δεν καταβλήθηκε καμιά εισφορά πριν από την ημέρα που αυτό συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία· και
- (β) ασφαλισμένο για οποιαδήποτε περίοδο ή μέρος περιόδου εισφοράς μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία αυτός συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία:

Νοείται ότι, στην περίπτωση ασφαλισμένου που δεν ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις για σύνταξη γήρατος, η συντάξιμη ηλικία παρατείνεται μέχρι την ημέρα που αυτός θα ικανοποιήσει τις εν λόγω προϋποθέσεις, σε καμιά περίπτωση όμως δεν παρατείνεται πέραν από την ηλικία των εξήντα οκτώ (68) ετών.

Περίοδοι εξομοιούμενης ασφάλισης.

17.-(1) Ασφαλισμένος λογίζεται ότι έχει ασφαλιστέες αποδοχές για τις οποίες, όμως, δεν έχει υποχρέωση για καταβολή εισφορών -

- (α) για κάθε περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του έτους εισφορών, μέσα στο οποίο συμπλήρωσε το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του, κατά την οποία αυτός τυγχάνει τακτικής εκπαίδευσης ή μαθητείας που εγκρίνει ο Διευθυντής, σε καμιά, όμως, περίπτωση για περίοδο πριν από τις 5 Οκτωβρίου 1964·
- (β) για κάθε περίοδο που αρχίζει την πρώτη ημέρα του έτους εισφορών του αμέσως προηγούμενου εκείνου, μέσα στο οποίο κατέστη ασφαλισμένος και λήγει την τελευταία ημέρα της περιόδου εισφοράς πριν από αυτή, μέσα στην οποία κατέστη ασφαλισμένος·
- (γ) για κάθε ημέρα, κατά την οποία δικαιούται επίδομα ασθενείας, ανεργίας, μητρότητας ή σωματικής βλάβης·
- (δ) για το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο δικαιούται σύνταξη ανικανότητας·
- (ε) για κάθε ημέρα που είναι γι' αυτόν ημέρα ανικανότητας για εργασία ή ανεργίας, εάν ασκεί συνήθως ασφαλιστέα απασχόληση, όπως αυτή ορίζεται στο Μέρος Ι του Πρώτου Πίνακα και κερδίζει συνήθως τα προς το ζην από τέτοια απασχόληση·
- (στ) για κάθε ημέρα ανικανότητας για εργασία που αποτελεί τμήμα περιόδου διακοπής απασχόλησης, το οποίο έπεται της εξάντλησης του δικαιώματός του για επίδομα ασθενείας, εάν ασκεί συνήθως ασφαλιστέα απασχόληση, όπως αυτή καθορίζεται στο Μέρος Ι του Δεύτερου Πίνακα και κερδίζει συνήθως τα προς το ζην από τέτοια απασχόληση:

Πρώτος Πίνακας. Μέρος Ι.

Δεύτερος Πίνακας. Μέρος Ι.

Νοείται ότι, η συνολική περίοδος για την οποία ασφαλισμένος λογίζεται ότι έχει ασφαλιστέες αποδοχές δυνάμει των παραγράφων (ε) και/ή (στ), δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των έξι (6) μηνών σε κάθε περίοδο διακοπής απασχόλησης·

- (ζ) για κάθε περίοδο κατά την οποία απουσιάζει από την εργασία του με γονική άδεια.

(2) Ασφαλισμένος, ο οποίος δικαιούται σύνταξη ανικανότητας σύμφωνα με το άρθρο 40 ή σύνταξη γήρατος σύμφωνα με το άρθρο 36, ή ο οποίος πέθανε πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών (63) ετών και ο θάνατός του παρέχει δικαίωμα για περιοδική παροχή, λογίζεται ότι έχει συμπληρωματική ασφάλιση για κάθε εβδομάδα από τον ουσιαστικό χρόνο, μέχρι και την ημερομηνία που θα συμπληρώσει ή θα συμπλήρωνε, ανάλογα με την περίπτωση, την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών:

Νοείται ότι, το άθροισμα των ασφαλιστέων αποδοχών που λογίζεται ότι έχει ο ασφαλισμένος με βάση το παρόν εδάφιο και των πραγματικών ή εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών του ασφαλισμένου στη συμπληρωματική ασφάλιση, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι μεγαλύτερο από το γινόμενο της διαφοράς μεταξύ του ετήσιου ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών και του ετήσιου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών επί τον αριθμό σαράντα (40).

(3) Ασφαλισμένη, η οποία γεννήθηκε κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1930, λογίζεται ότι έχει ασφαλιστέες αποδοχές για κάθε εβδομάδα εισφορών, που περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα των πρώτων δώδεκα

(12) ετών της ηλικίας κάθε τέκνου της, εφόσον για την ίδια εβδομάδα δεν έχει ούτε πραγματικές ούτε εξομοιούμενες αποδοχές δυνάμει άλλης διάταξης του παρόντος Νόμου:

Νοείται ότι, ο αριθμός των εβδομάδων, για τις οποίες η ασφαλισμένη λογίζεται ότι έχει ασφαλιστέες αποδοχές δυνάμει του παρόντος εδαφίου, δεν μπορεί να υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα έξι (156) αναφορικά με κάθε τέκνο της.

Ποσό ασφαλιστέων αποδοχών για περιόδους εξομοιούμενης ασφάλισης.

18.-(1) Το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε εβδομάδα σύμφωνα με τις παραγράφους (α), (β), (ε), (στ) και (ζ) του εδαφίου (1) και το εδάφιο (3) του άρθρου 17, είναι ίσο με το ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών και μειώνεται ανάλογα εάν πρόκειται για περίοδο μικρότερη της εβδομάδας:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου, το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών δε μπορεί να είναι χαμηλότερο του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών του επόμενου έτους εισφορών:

Νοείται περαιτέρω ότι, το άθροισμα του ποσού των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών σύμφωνα με την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 17 και των υπέρ του ασφαλισμένου πραγματικών και εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών για το έτος εισφορών στο οποίο αναφέρονται δεν μπορεί να υπερβαίνει τη μία (1) ασφαλιστική μονάδα.

(2) Το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε εβδομάδα, σύμφωνα με την παράγραφο (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 17, είναι ίσο με την εβδομαδιαία αξία των ασφαλιστικών μονάδων, πάντως στις οποίες υπολογίστηκε το ύψος της σχετικής παροχής που καταβλήθηκε στον ασφαλισμένο, σε καμιά περίπτωση όμως, δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο του ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών και μειώνεται ανάλογα όταν η περίοδος είναι μικρότερη της εβδομάδας:

Νοείται ότι, το ποσό των ανωτέρω εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών συμψηφίζεται με το ποσό των τυχόν πραγματικών ασφαλιστέων αποδοχών του ασφαλισμένου για την ίδια εβδομάδα.

(3) Το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε εβδομάδα, σύμφωνα με την παράγραφο (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 17, είναι ίσο με την εβδομαδιαία αξία των ασφαλιστικών μονάδων αναφορικά με τις οποίες υπολογίστηκε το εβδομαδιαίο ύψος της βασικής και συμπληρωματικής σύνταξης ανικανότητας, σε καμιά περίπτωση όμως, δεν μπορεί να είναι μικρότερο του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών και μειώνεται ανάλογα όταν η περίοδος είναι μικρότερη της μιας εβδομάδας:

Νοείται ότι, σε περίπτωση σύνταξης για μερική ανικανότητα προς εργασία, το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών μειώνεται, κατά την εκατοστιαία αναλογία της αντίστοιχης σύνταξης ανικανότητας:

Νοείται περαιτέρω ότι, το ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών συμψηφίζεται με το ποσό των τυχόν πραγματικών ασφαλιστέων αποδοχών του ασφαλισμένου, για την ίδια εβδομάδα.

(4) Οι διατάξεις του εδαφίου (3) εφαρμόζονται για περιόδους εισφοράς που είναι μεταγενέστερες της 31ης Μαρτίου 1983.

(5) Για τους σκοπούς των εδαφίων (1), (2), (3) και (4) του παρόντος άρθρου, «εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών» σημαίνει το ορισμένο για κάθε έτος εισφορών εβδομαδιαίο ποσό ασφαλιστέων αποδοχών, σύμφωνα με το άρθρο 20.

(6) Το εβδομαδιαίο ποσό των εξομοιούμενων ασφαλιστέων αποδοχών δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 17, είναι ίσο με την εβδομαδιαία αξία του ετήσιου μέσου όρου των ασφαλιστικών μονάδων συμπληρωματικής ασφάλισης του ασφαλισμένου για την περίοδο από τις 6 Οκτωβρίου 1980 ή από την πρώτη ημέρα του έτους εισφορών, μέσα στο οποίο ο ασφαλισμένος συμπλήρωσε την ηλικία των δεκαέξι (16) ετών, εάν αυτή είναι μεταγενέστερη της 6ης Οκτωβρίου 1980, μέχρι την τελευταία εβδομάδα εισφορών πριν από τον ουσιώδη χρόνο:

Νοείται ότι, εάν η περίοδος αυτή υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη λαμβάνεται υπόψη η αμέσως προ του ουσιώδους χρόνου περίοδος των πέντε (5) ετών, εάν αυτό είναι ευεργετικότερο για τον ασφαλισμένο:

Νοείται περαιτέρω ότι, εάν ο ασφαλισμένος συμπλήρωσε την ηλικία των είκοσι πέντε (25) ετών μετά τις 6 Οκτωβρίου 1980 λαμβάνεται υπόψη, εφόσον τούτο είναι ευεργετικότερο για τον ασφαλισμένο, η περίοδος από την εβδομάδα εισφορών μέσα στην οποία συμπλήρωσε την ηλικία των είκοσι πέντε (25) ετών μέχρι την τελευταία εβδομάδα πριν από τον ουσιώδη χρόνο, σε καμιά όμως περίπτωση λαμβάνεται υπόψη περίοδος μικρότερη των πέντε (5) ετών.

Μετατροπή ασφαλιστέων

19.-(1) Οι πραγματικές και εξομοιούμενες ασφαλιστέες αποδοχές του ασφαλισμένου σε κάθε έτος εισφορών μετατρέπονται σε ασφαλιστικές μονάδες αφού διαιρεθούν διά του ποσού των ετήσιων βασικών ασφαλιστέων

αποδοχών σε ασφαλιστικές μονάδες.

αποδοχών που ορίστηκε για το εν λόγω έτος και στρογγυλευτεί το πηλίκο της διαίρεσης στο πλησιέστερο εκατοστό:

Νοείται ότι, ο αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων για το έτος εισφορών 1981, ο οποίος προέκυψε από πραγματικές ασφαλιστέες αποδοχές, αναπροσαρμόζεται με τον πολλαπλασιασμό του επί τον αριθμό 0,8.

(2) Οι εισφορές που πληρώθηκαν ή πιστώθηκαν αναφορικά με ασφαλισμένο πριν από τις 6 Οκτωβρίου 1980, μετατρέπονται σε ασφαλιστικές μονάδες, αφού πολλαπλασιαστεί ο αριθμός των εβδομάδων εισφορών για τις οποίες πληρώθηκαν ή πιστώθηκαν οι εν λόγω εισφορές, επί τον αριθμό 0,02:

Νοείται ότι, ο αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων που προκύπτει δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του αριθμού των ετών στην περίοδο πριν από την 6η Οκτωβρίου 1980, που λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

(3) Η πρώτη από τις ασφαλιστικές μονάδες, όπως υπολογίζονται για κάθε έτος εισφορών σύμφωνα με το εδάφιο (1), αποτελεί τη βασική ασφάλιση και οποιοσδήποτε αριθμός μονάδων πέραν της μιας μονάδας αποτελεί τη συμπληρωματική ασφάλιση του ασφαλισμένου:

Νοείται ότι, όταν η περίοδος που λαμβάνεται υπόψη είναι μικρότερη του ενός έτους εισφορών, η αντίστοιχη βασική ασφάλιση μειώνεται ανάλογα με τη σχέση των εβδομάδων εισφορών στην περίοδο αυτή προς τον αριθμό πενήντα δύο (52).

(4) Οι ασφαλιστικές μονάδες που αναφέρονται στο εδάφιο (2), προσμετρούν μόνο ως βασική ασφάλιση.

Ποσό βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

20.-(1) Το εβδομαδιαίο και ετήσιο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών για το έτος 2009 είναι €162,22 και €8.435, αντίστοιχα, και για κάθε έτος εισφορών αυξάνεται με διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το ποσοστό αύξησης του μέσου όρου των ασφαλιστέων αποδοχών κατά το προηγούμενο έτος εισφορών σε σύγκριση με το αμέσως προηγούμενο αυτού έτος εισφορών.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), διεξάγεται έρευνα από αναλογιστή με βάση τα στοιχεία των ασφαλιστέων αποδοχών, όπως προκύπτουν από τους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων.

(3) Μετά τη διεξαγωγή της έρευνας που προβλέπεται στο εδάφιο (2), συντάσσεται από τον αναλογιστή έκθεση στον Υπουργό που υποβάλλεται όχι αργότερα από την 30η Ιουνίου του έτους που έπεται του έτους εισφορών στο οποίο αναφέρεται η έρευνα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – ΠΑΡΟΧΕΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

Είδη παροχών.

21.-(1) Οι παροχές που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος Μέρους είναι οι ακόλουθες:

(α) Παροχές που καταβάλλονται σε περιοδική βάση –

- (i) επίδομα μητρότητας·
- (ii) επίδομα ασθενείας·
- (iii) επίδομα ανεργίας·
- (iv) σύνταξη γήρατος·
- (v) σύνταξη ανικανότητας·
- (vi) σύνταξη χηρείας·
- (vii) επίδομα ορφανίας·
- (viii) επίδομα αγνοουμένου·

(β) Παροχές που καταβάλλονται εφάπαξ -

- (i) βοήθημα γάμου·
- (ii) βοήθημα τοκετού·
- (iii) βοήθημα κηδείας·

(2) Οι παροχές που καταβάλλονται σε περιοδική βάση, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), περιλαμβάνουν βασική και συμπληρωματική παροχή.

Μετατροπή ασφαλιστικών μονάδων σε ασφαλιστέες αποδοχές.

22. Για σκοπούς παροχών, κάθε ασφαλιστική μονάδα αποτιμάται σε ασφαλιστέες αποδοχές, με βάση το ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών που είναι ορισμένο κατά τον ουσιαστικό χρόνο:

Νοείται ότι, στην περίπτωση επιδόματος μητρότητας, επιδόματος ασθενείας, επιδόματος ανεργίας ή επιδόματος σωματικής βλάβης, η εν λόγω μετατροπή γίνεται με βάση το ποσό των βασικών ασφαλιστέων

αποδοχών, με το οποίο υπολογίστηκαν οι ασφαλιστικές μονάδες για το σχετικό έτος εισφορών.

Ασφαλιστικές προϋποθέσεις για παροχές. Τρίτος Πίνακας.

23. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 21 καθορίζονται στον Τρίτο Πίνακα.

Περίοδοι ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη για κάθε είδος παροχής.

24.-(1) Για σκοπούς προσδιορισμού του δικαιώματος οποιουδήποτε προσώπου για παροχή, περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου λαμβάνονται υπόψη όπως θα λαμβάνονταν υπόψη δυνάμει του νόμου που καταργήθηκε και συνυπολογίζονται με περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν μετά από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (5)-

- (α) περίοδοι ασφάλισης, αναφορικά με απασχόληση αυτοτελώς εργαζομένου, δεν λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς επιδόματος ανεργίας·
- (β) περίοδοι ασφάλισης, δυνάμει πιστοποιητικού προαιρετικής ασφάλισης, δεν λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς επιδόματος μητρότητας, επιδόματος ασθενείας και επιδόματος ανεργίας·

Νοείται ότι, για σύνταξη ανικανότητας οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη μόνο για σκοπούς υπολογισμού του ύψους της σύνταξης·

Νοείται περαιτέρω ότι, οι περίοδοι ασφάλισης, αναφορικά με απασχόληση εκτός Κύπρου από Κύπριο εργοδότη, λαμβάνονται υπόψη για όλες τις παροχές·

- (γ) περίοδοι ασφάλισης, δυνάμει του άρθρου 7, λαμβάνονται υπόψη ως περίοδοι εξομοιούμενης ασφάλισης για όλες τις παροχές και ως περίοδοι πραγματικής ασφάλισης για σκοπούς σύνταξης ανικανότητας, σύνταξης χηρείας και επιδόματος ορφανίας, όταν η ανικανότητα ή ο θάνατος δεν προκλήθηκε ως εκ της υπηρεσίας στην Εθνική Φρουρά, καθώς και για σκοπούς επιδόματος ασθενείας όταν η ανικανότητα προς εργασία προκαλείται από ατύχημα κατά τη διάρκεια των πρώτων έξι (6) μηνών από τη συμπλήρωση της εν λόγω υπηρεσίας·
- (δ) περίοδοι εξομοιούμενης ασφάλισης δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 17, δεν λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς σύνταξης γήρατος, σύνταξης ανικανότητας ή σύνταξης χηρείας·
- (ε) περίοδοι εξομοιούμενης ασφάλισης δυνάμει των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου 17, λαμβάνονται υπόψη μόνο για σκοπούς σύνταξης γήρατος, σύνταξης ανικανότητας, σύνταξης χηρείας και επιδόματος ορφανίας·
- (στ) δεν λαμβάνεται υπόψη, για σκοπούς σύνταξης γήρατος, συνολική περίοδος πέραν των έξι (6) ετών εξομοιούμενης ασφάλισης, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 17 του παρόντος Νόμου και δυνάμει της αντίστοιχης διάταξης του νόμου που καταργήθηκε.

(3) Περίοδοι ασφάλισης δυνάμει των άρθρων 11 και 14, αναφορικά με τις οποίες οι αντίστοιχες εισφορές καταβλήθηκαν μετά την επέλευση του γεγονότος για το οποίο απαιτείται παροχή, λαμβάνονται υπόψη μόνο εάν οι εισφορές καταβλήθηκαν εντός της προθεσμίας της καθορισμένης για την καταβολή εισφορών που καταβάλλονται δυνάμει του άρθρου 11.

(4) Όταν πρόκειται για παροχή χορηγούμενη λόγω θανάτου του ασφαλισμένου, περίοδοι ασφάλισης, που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει του άρθρου 11 από την έναρξη του τελευταίου συμπληρωμένου έτους εισφορών πριν από το θάνατό του, λαμβάνονται υπόψη εάν οι αντίστοιχες εισφορές καταβλήθηκαν πριν από την εκπνοή έξι (6) μηνών από το θάνατό του·

Νοείται ότι, η καταβολή οποιασδήποτε περιοδικής παροχής, η οποία χορηγείται αναφορικά με τις εν λόγω περιόδους ασφάλισης, αρχίζει από την ημερομηνία καταβολής των αντίστοιχων εισφορών.

(5) Για σκοπούς χορήγησης σύνταξης ανικανότητας, σύνταξης χηρείας, σύνταξης γήρατος ή επιδόματος ορφανίας, περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 5 Οκτωβρίου 1964, λαμβάνονται υπόψη, εάν ο αιτητής μόνο με το συνυπολογισμό τους αποκτά δικαίωμα για την παροχή ή εάν ο συνυπολογισμός αυτός αυξάνει το ύψος της παροχής.

Περίοδοι εισφορών για τις οποίες ο εργοδότης παραλείπει να καταβάλει εισφορές.

25. Για σκοπούς προσδιορισμού του δικαιώματος οποιουδήποτε προσώπου για παροχή, περίοδοι εισφορών αναφορικά με τις οποίες ο εργοδότης παραλείπει να καταβάλει εισφορές, κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου, λογίζονται ως περίοδοι πραγματικής ασφάλισης, εφόσον ο Διευθυντής, με τεκμηριωμένη απόφασή του, βεβαιώνει την υποχρέωση του εργοδότη για καταβολή των εισφορών ή εφόσον έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του εργοδότη για την παράλειψη καταβολής των εν λόγω εισφορών·

Νοείται ότι, το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται για περιόδους για τις οποίες ο εργοδότης δεν έχει υποχρέωση να καταβάλει εισφορές, σύμφωνα με το άρθρο 13.

Ποσό και ύψος παροχών. Τέταρτος Πίνακας. Μέρος I. 26.-(1) Το ύψος των βοηθημάτων γάμου, τοκετού και κηδείας υπολογίζεται όπως αυτό ορίζεται στο Μέρος I του Τέταρτου Πίνακα.

Τέταρτος Πίνακας. Μέρος II. Μέρος III. (2) Το εβδομαδιαίο ύψος των επιδομάτων ασθενείας και ανεργίας υπολογίζεται όπως αυτό ορίζεται στο Μέρος II του Τέταρτου Πίνακα και του επιδόματος μητρότητας όπως ορίζεται στο Μέρος III του ίδιου Πίνακα.

Τέταρτος Πίνακας. Μέρος IV. Μέρος VI. (3) Το εβδομαδιαίο ύψος των συντάξεων γήρατος, ανικανότητας και χηρείας υπολογίζεται όπως αυτό ορίζεται στο Μέρος IV του Τέταρτου Πίνακα και του επιδόματος ορφανίας όπως ορίζεται στο Μέρος VI του ίδιου Πίνακα.

Τέταρτος Πίνακας. Μέρος V. (4) Το ύψος των εφάπαξ ποσών γήρατος και χηρείας υπολογίζεται όπως αυτό ορίζεται στο Μέρος V του Τέταρτου Πίνακα.

Βοήθημα γάμου. 27. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, κάθε πρόσωπο που συνέρχεται σε γάμο δικαιούται βοήθημα γάμου, εάν ο ένας τουλάχιστον των συζύγων ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Βοήθημα τοκετού. 28.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, κάθε γυναίκα η οποία έτεκε δικαιούται βοήθημα τοκετού –

(α) εάν κατά την ημερομηνία του τοκετού η ίδια, ή ο σύζυγός της ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

(β) εάν η αίτηση για βοήθημα υποβάλλεται αναφορικά με τον τοκετό τέκνου του συζύγου της, μετά το θάνατο του, εφόσον ο σύζυγός της κατά το χρόνο του θανάτου του ικανοποιούσε τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Νοείται ότι, σε καμιά περίπτωση δεν καταβάλλεται βοήθημα τοκετού δυνάμει τόσο της ασφάλισης της γυναίκας όσο και εκείνης του συζύγου της.

(2) Σε περίπτωση τοκετού διδύμων ή περισσότερων τέκνων καταβάλλεται βοήθημα τοκετού για κάθε τέκνο.

Επίδομα μητρότητας. 29.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ασφαλισμένη δικαιούται επίδομα μητρότητας -

(α) (i) εάν πιστοποιηθεί από ιατρό ότι, μέσα σε οκτώ (8) το αργότερο εβδομάδες, η ασφαλισμένη αναμένει τοκετό, σε εβδομάδα που καθορίζεται στο πιστοποιητικό (στο εξής αναφερόμενη ως «η εβδομάδα αναμενόμενου τοκετού»), ή
(ii) εάν η ίδια ή ο σύζυγός της έχει υιοθετήσει τέκνο ηλικίας μέχρι δώδεκα (12) ετών, και

(β) εάν ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις:

Νοείται ότι, η ασφαλισμένη δεν δικαιούται επίδομα μητρότητας για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα, για το οποίο λαμβάνει πλήρεις αποδοχές από τον εργοδότη της, και όταν λαμβάνει μόνο μέρος των αποδοχών της, το επίδομα μητρότητας μειώνεται, έτσι ώστε το άθροισμα του επιδόματος και των αποδοχών που λαμβάνει να μην υπερβαίνει τις πλήρεις αποδοχές της.

(2) Τηρουμένων των εδαφίων (3) και (4), επίδομα μητρότητας καταβάλλεται -

(α) σε περίπτωση τοκετού, για χρονικό διάστημα δεκαοκτώ (18) εβδομάδων, που δυνατόν να αρχίσει οποιαδήποτε εβδομάδα από την έκτη μέχρι και τη δεύτερη εβδομάδα, πριν από την εβδομάδα του αναμενόμενου τοκετού και, σε περίπτωση που ο τοκετός επισυμβεί μετά την εβδομάδα του αναμενόμενου τοκετού, το χρονικό διάστημα, για το οποίο καταβάλλεται το επίδομα, αυξάνεται για όσες εβδομάδες μεσολαβούν μεταξύ της εβδομάδας του αναμενόμενου τοκετού και της εβδομάδας μέσα στην οποία επισυνέβη ο τοκετός,

(β) σε περίπτωση υιοθεσίας, για χρονικό διάστημα δεκαέξι (16) εβδομάδων από την εβδομάδα της υιοθεσίας:

Νοείται ότι, εάν η δικαιούχος επιδόματος μητρότητας πεθάνει, δεν καταβάλλεται επίδομα για το μετά

το θάνατό της χρονικό διάστημα.

(3) Εάν προκύψει οποιοδήποτε ζήτημα αναφορικά με την ορθότητα πιστοποιητικού, με βάση το οποίο ασφαλισμένη αιτείται ή λαμβάνει επίδομα μητρότητας, η ασφαλισμένη δυνατόν να κληθεί να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση για την έκδοση νέου πιστοποιητικού και, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του αρχικού και του νέου πιστοποιητικού, το δικαίωμά της για επίδομα μητρότητας προσδιορίζεται ως το αρχικό πιστοποιητικό να συμφωνούσε με το νέο πιστοποιητικό, εκτός εάν στο μεταξύ επισυνέβη ο τοκετός.

(4) Σε περίπτωση ασφαλισμένης που αιτείται επίδομα μητρότητας μετά τον τοκετό, χωρίς προηγουμένως να έχει υποβάλει αίτηση ενόψει του αναμενόμενου τοκετού, το δικαίωμά της για χορήγηση επιδόματος προσδιορίζεται, ως η εβδομάδα του αναμενόμενου τοκετού να ήταν η εβδομάδα μέσα στην οποία επισυνέβη ο τοκετός.

Έκπτωση από το δικαίωμα λήψης επιδόματος μητρότητας.

30. Η δικαιούχος επιδόματος μητρότητας εκπίπτει του δικαιώματος λήψης του επιδόματος-

- (α) εάν κατά το διάστημα που της καταβάλλεται το επίδομα εργαστεί είτε ως μισθωτή, είτε ως αυτοτελώς εργαζόμενη, για χρονικό διάστημα το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τον αριθμό των ημερών για τις οποίες εργάστηκε, ή
- (β) εάν χωρίς εύλογη αιτία, παραλείψει να παρουσιαστεί προς ή να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση, στην οποία καλείται δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 29, για χρονικό διάστημα το οποίο δεν μπορεί να αρχίζει ενωρίτερα από την ημέρα της παράλειψης και να διαρκέσει πέραν της τελευταίας ημέρας πριν από τον τοκετό.

Επίδομα ασθενείας και ανεργίας.

31.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ασφαλισμένο πρόσωπο δικαιούται επίδομα ασθενείας για κάθε ημέρα ανικανότητας προς εργασία, η οποία αποτελεί μέρος διακοπής της απασχόλησης, και επίδομα ανεργίας για κάθε ημέρα ανεργίας, η οποία αποτελεί μέρος τέτοιας περιόδου, εάν την ημέρα αυτή ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και είναι ηλικίας μεταξύ δεκαέξι (16) και εξήντα πέντε (65) ετών και δεν δικαιούται σύνταξη γήρατος:

Νοείται ότι, κανένας δεν δικαιούται επίδομα για τις πρώτες τρεις (3) ημέρες της περιόδου διακοπής της απασχόλησής του:

Νοείται περαιτέρω ότι –

- (α) πρόσωπο που ικανοποιεί τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις δυνάμει περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 11, δεν δικαιούται επίδομα ασθενείας για τις πρώτες εννέα (9) ημέρες της περιόδου διακοπής της απασχόλησης, εκτός εάν η ανικανότητα για εργασία προκλήθηκε από ατύχημα ή εάν το πρόσωπο αυτό, κατά τη διάρκεια των πρώτων εννέα (9) ημερών της ανικανότητάς του, διανυκτερεύσει για ένα τουλάχιστον βράδυ σε νοσηλευτικό ίδρυμα και
- (β) πρόσωπο που ικανοποιεί τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις δυνάμει περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 14, δεν δικαιούται επίδομα ανεργίας για τις πρώτες τριάντα (30) ημέρες της περιόδου διακοπής της απασχόλησής του.

(2) Κανένα πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ηλικία του, δεν δικαιούται επίδομα ανεργίας, εάν το εν λόγω πρόσωπο αφυπηρέτησε πρόωρα ή υποχρεωτικά, δυνάμει εθίμου, νόμου, συλλογικής συμφωνίας, σύμβασης ή κανόνων εργασίας και, λόγω της αφυπηρέτησής του, λαμβάνει σύνταξη ή και άλλη συνταξιοδοτική παροχή από επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων, για την οποία το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει καταβάλει οποιαδήποτε εισφορά:

Νοείται ότι, κάθε πρόσωπο, το οποίο εμπίπτει στις πρόνοιες της προηγούμενης επιφύλαξης, αποκτά δικαίωμα για επίδομα ανεργίας, εάν μετά την αφυπηρέτησή του, απασχολήθηκε εκ νέου και πληροί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις από τη νέα του απασχόληση.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4), ο ανώτατος αριθμός ημερών, για τις οποίες καταβάλλεται επίδομα ασθενείας και ανεργίας σε κάθε περίοδο διακοπής της απασχόλησης, είναι εκατόν πενήντα έξι (156) ημέρες για το καθένα από τα εν λόγω επίδομα:

Νοείται ότι, πρόσωπο το οποίο λάμβανε επίδομα ασθενείας κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου διακοπής απασχόλησης και δεν δικαιούται σύνταξη ανικανότητας στην περίοδο αυτή, δυνάμει του άρθρου 40, για μόνο το λόγο ότι δεν προβλέπεται να παραμείνει μόνιμα ανίκανο προς εργασία, δικαιούται από την πρώτη ημέρα που θα του χορηγούνταν σύνταξη ανικανότητας επίδομα ασθενείας για περίοδο εκατόν πενήντα έξι (156) ημερών, εφόσον εξακολουθεί να είναι ανίκανο προς εργασία και το ύψος του επιδόματος υπολογίζεται με βάση τον αριθμό των ασφαλιστικών μονάδων, πάνω στις οποίες υπολογίστηκε το ύψος του επιδόματος ασθενείας που λάμβανε τελευταία ο ασφαλισμένος.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου –

- (α) ως ημέρα ανικανότητας προς εργασία, θεωρείται κάθε ημέρα για την οποία ο αιτητής αποδεικνύει ότι είναι ανίκανος προς εργασία ή ότι τον συμβούλευσε ιατρός να απέχει από οποιαδήποτε εργασία, είτε γιατί βρίσκεται υπό παρακολούθηση λόγω του ότι είναι φορέας μεταδοτικής ασθένειας, είτε γιατί ήλθε σε επαφή με πρόσωπο που είναι φορέας τέτοιας ασθένειας·
- (β) ως ημέρα ανεργίας, θεωρείται κάθε ημέρα για την οποία ο αιτητής αποδεικνύει ότι είναι άνεργος, ικανός και διαθέσιμος για εργασία ή ότι είναι άνεργος και τυγχάνει επαγγελματικής εκπαίδευσης με βάση σχέδιο εγκεκριμένο από τον Υπουργό·
- (γ) ημέρα ανικανότητας για εργασία δεν θεωρείται ημέρα ανεργίας και αντιστρόφως·
- (δ) η Κυριακή και άλλες καθοριζόμενες από το Διευθυντή ημέρες, δεν θεωρούνται ως ημέρες ανικανότητας προς εργασία ή ως ημέρες ανεργίας·
- (ε) ως ημέρα ανεργίας δεν θεωρείται η ημέρα, κατά την οποία ο αιτητής ασκεί βιοποριστικό επάγγελμα, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία –
 - (i) ο αιτητής θα μπορούσε υπό ομαλές συνθήκες να ασκήσει το εν λόγω επάγγελμα, επιπρόσθετα από τη συνήθη εργασία του και εκτός των συνήθων ωρών εργασίας του, και
 - (ii) οι αποδοχές του αιτητή από το εν λόγω επάγγελμα για την ημέρα αυτή δεν υπερβαίνουν καθορισμένο ποσό ή εάν οι αποδοχές του κερδίζονται από εργασία για χρονικό διάστημα πέραν της μιας ημέρας, το ημερησίο μέσο ποσό των αποδοχών αυτών δεν υπερβαίνει το εν λόγω καθορισμένο ποσό.
- (στ) ημέρα κατά την οποία πρόσωπο βρίσκεται σε διακοπές δεν θεωρείται ημέρα ανεργίας·
- (ζ) κανένας δεν θεωρείται άνεργος για οποιαδήποτε ημέρα-
 - (i) εάν, παρά το γεγονός ότι έχει τερματιστεί ή διακοπεί η απασχόλησή του, αυτός λαμβάνει για την ημέρα αυτή αποδοχές ή άλλη πληρωμή ουσιαδώς ίση με τις αποδοχές που θα λάμβανε για την ημέρα αυτή, εάν δεν τερματιζόταν ή δεν διακοπτόταν η απασχόλησή του, ως αποζημίωση για την απώλεια των αποδοχών αυτών·
 - (ii) εάν δεν εργάζεται συνήθως κάθε ημέρα της εβδομάδας με εξαίρεση την Κυριακή ή την καθοριζόμενη στην περίπτωση του δυνάμει της παραγράφου (δ) ημέρα και κατά τη διάρκεια της εβδομάδας που περιλαμβάνει την εν λόγω ημέρα, απασχολήθηκε στην έκταση που συνήθως απασχολείται·
 - (iii) εάν πρόκειται για λιμενεργάτη, εγγεγραμμένο ή μη και κατά τη διάρκεια της εβδομάδας που περιλαμβάνει την εν λόγω ημέρα οι αποδοχές του δεν είναι κατώτερες από καθορισμένο ποσό·

(5) Ημέρα, αναφορικά με την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου (δ) του εδαφίου (3), δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό οποιασδήποτε περιόδου συναπτων ημερών, για σκοπούς επιδόματος ασθενείας ή ανεργίας.

(6) Εάν ο εργοδότης εξακολουθεί να καταβάλλει τις αποδοχές ή μέρος των αποδοχών του ασφαλισμένου για οποιαδήποτε ημέρα, κατά την οποία αυτός δικαιούται επίδομα ασθενείας, το επίδομα, ανάλογα με την περίπτωση, δεν καταβάλλεται ή μειώνεται έτσι ώστε προστιθέμενο στο καταβαλλόμενο μέρος αποδοχών του δικαιούχου να μην υπερβαίνει τις πλήρεις αποδοχές του.

(7) Το επίδομα ανεργίας, που δικαιούται ένα πρόσωπο για κάθε ημέρα ανεργίας, κατά την οποία τυγχάνει επαγγελματικής εκπαίδευσης με βάση σχέδιο εγκεκριμένο από τον Υπουργό, δυνατόν να καταβάλλεται στην αρχή που είναι η αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του σχεδίου αυτού.

Ανάκτηση
δικαιώματος για
επίδομα
ασθενείας και
ανεργίας μετά την
εξάντλησή τους.

32. Πρόσωπο που έχει λάβει επίδομα ασθενείας ή ανεργίας για τον ανώτατο αριθμό ημερών που καθορίζεται στο άρθρο 31, ανακτά το δικαίωμά του για λήψη τέτοιου επιδόματος εάν, μετά την εξάντληση του δικαιώματός του, έχει απασχοληθεί για δεκατρείς (13) τουλάχιστον εβδομάδες, προκειμένου περί επιδόματος ασθενείας ή είκοσι έξι (26) εβδομάδες, προκειμένου περί επιδόματος ανεργίας και εφόσον, σ' οποιαδήποτε των περιπτώσεων, έχει καταβάλει για την εν λόγω περίοδο απασχόλησής του εισφορές αναφορικά με ασφαλιστές αποδοχές, ίσες τουλάχιστον με το εικοσιεξαπλάσιο του ποσού των βασικών ασφαλιστέων

αποδοχών:

Νοείται ότι, πρόσωπο που έχει συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα (60) ετών και δεν λαμβάνει σύνταξη, ανακτά το δικαίωμά του για επίδομα ανεργίας ως να επρόκειτο για επίδομα ασθενείας και για τους σκοπούς της παρούσας επιφύλαξης –

- (α) «σύνταξη» σημαίνει σύνταξη αφυπηρέτησης από οποιαδήποτε πηγή, το ύψος της οποίας δεν είναι χαμηλότερο του ετήσιου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών, και
- (β) πρόσωπο που λόγω αφυπηρέτησης, έλαβε εφάπαξ πληρωμή από ταμείο προνοίας ή οποιαδήποτε άλλη διευθέτηση, το ποσό της οποίας δεν ήταν χαμηλότερο του δεκαπλάσιου του ποσού των ετήσιων ασφαλιστέων αποδοχών κατά το χρόνο αφυπηρέτησής του, λογίζεται ότι λαμβάνει σύνταξη.

Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος ασθενείας.

33. Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμά του για λήψη επιδόματος ασθενείας για περίοδο μέχρι έξι (6) εβδομάδων, εάν –

- (α) έχει καταστεί ανίκανο προς εργασία λόγω υπαιτιότητάς του, ή
- (β) παρόλο που κλήθηκε από το Διευθυντή για να υποβληθεί σε ιατρική ή άλλη εξέταση, ή σε ιατρική ή άλλη νοσηλεία, αρνήθηκε ή παρέλειψε να το πράξει χωρίς εύλογη αιτία, ή
- (γ) εργάστηκε σε ημέρα, για την οποία υπέβαλε αίτηση για επίδομα ασθενείας, ή
- (δ) συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο που πιθανόν να καθυστερήσει την ανάρρωσή του.

Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος ανεργίας.

34.-(1) Πρόσωπο που έχει απολέσει την εργασία του, λόγω στάσης εργασιών οφειλόμενης σε εργατική διαφορά που προέκυψε στον τόπο απασχόλησής του, εκπίπτει από το δικαίωμά του για λήψη επιδόματος ανεργίας, ενόσω διαρκεί η εν λόγω στάση εργασιών, εκτός εάν, κατά τη διάρκειά της, το εν λόγω πρόσωπο εργάστηκε αλλού με καλή πίστη και στο σύννηθες επάγγελμά του ή προσλήφθηκε για τακτική απασχόληση σ' άλλο επάγγελμα:

Νοείται ότι, το παρόν εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε σχέση με πρόσωπο, το οποίο αποδεικνύει ότι –

- (α) δεν συμμετέχει ή δεν έχει άμεσο συμφέρον ούτε και ενισχύει οικονομικά την εργατική διαφορά, από την οποία προέκυψε η στάση εργασιών, και
- (β) δεν ανήκει σε τάξη ή κατηγορία εργαζομένων, μέλη της οποίας, αμέσως πριν από την έναρξη της στάσης εργασιών, εργάζονταν στον τόπο απασχόλησής του, και ορισμένα από αυτά συμμετέχουν, έχουν άμεσο συμφέρον ή ενισχύουν οικονομικά τη στάση εργασιών.

(2) Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμά του για λήψη επιδόματος ανεργίας για περίοδο μέχρι έξι (6) εβδομάδων, εάν –

- (α) έχει απολέσει την εργασία του λόγω υπαιτιότητάς του ή την έχει εγκαταλείψει εκούσια, χωρίς εύλογη αιτία, ή
- (β) παρόλο που του κοινοποιήθηκε από γραφείο ευρέσεως εργασίας ή άλλο αναγνωρισμένο γραφείο ή από ή εκ μέρους εργοδότη, η ύπαρξη κατάλληλης θέσης εργασίας, που κενώθηκε ή θα κενωθεί, αρνείται ή παραλείπει, χωρίς εύλογη αιτία, να υποβάλει αίτηση για τη θέση αυτή ή αρνείται να αποδεχτεί την προσφορά αυτής της θέσης, ή
- (γ) αμελεί να επωφεληθεί, χωρίς εύλογη αιτία, ευκαιρίας για κατάλληλη απασχόληση, ή
- (δ) αρνείται ή παραλείπει, χωρίς εύλογη αιτία, να τύχει επαγγελματικής εκπαίδευσης, κατ' εντολή του Διευθυντή.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, απασχόληση δεν θεωρείται κατάλληλη για ένα πρόσωπο, εάν αυτή είναι απασχόληση –

- (α) σε θέση που κενώθηκε λόγω στάσης εργασιών οφειλόμενης σε εργατική διαφορά, ή
- (β) στο σύννηθες επάγγελμά του, στην περιοχή που τελευταία εργαζόταν συνήθως, είτε έναντι αποδοχών κατώτερων είτε με όρους λιγότερο ευνοϊκούς εκείνων που εύλογα μπορούσε να αναμένει ότι θα απολάμβανε, λαμβανομένων υπόψη των όρων εργασίας που απολάμβανε στο σύννηθες επάγγελμά του στην εν λόγω περιοχή ή που θα απολάμβανε, εάν συνεχιζόταν η απασχόλησή του, ή
- (γ) στο σύννηθες επάγγελμά του, σ' οποιαδήποτε άλλη περιοχή, έναντι αποδοχών κατώτερων ή

με όρους λιγότερο ευνοϊκούς εκείνων που τηρούνται στην περιοχή αυτή, με βάση συμφωνία μεταξύ των οργανώσεων των εργοδοτών και των μισθωτών ή εάν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, εκείνων που αναγνωρίζουν οι καλοί εργοδότες.

(4) Μετά την πάροδο εύλογου, υπό τις περιστάσεις, χρονικού διαστήματος από την ημέρα που ένα πρόσωπο παρέμεινε άνεργο, απασχόληση δεν θεωρείται ακατάλληλη για μόνο το γεγονός ότι είναι εκτός του συνήθους επαγγέλματος του εν λόγω προσώπου, εάν πρόκειται για απασχόληση έναντι αποδοχών όχι κατώτερων και όρων όχι λιγότερο ευνοϊκών εκείνων που γενικά τηρούνται με βάση συμφωνία μεταξύ των οργανώσεων των εργοδοτών και των μισθωτών ή, εάν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, εκείνων που αναγνωρίζουν γενικά οι καλοί εργοδότες.

Σύνταξη γήρατος. 35.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πρόσωπο δικαιούται σύνταξη γήρατος, εάν –

- (α) συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία και ταυτόχρονα ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις, ή
- (β) συμπλήρωσε την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών, ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και, ο αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων της βασικής ασφάλισής του δεν υπολείπεται του 70% του αριθμού των ετών που εμπίπτουν στην περίοδο αναφοράς, η οποία ισχύει στην περίπτωση του, ή
- (γ) κατά τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών (63) ετών δικαιούταν σύνταξη ανικανότητας, ή
- (δ) είναι ηλικίας μεταξύ εξήντα τριών (63) και εξήντα πέντε (65) ετών και θα δικαιούταν σύνταξη ανικανότητας, εάν δεν είχε συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών.

(2) Η σύνταξη γήρατος καταβάλλεται εφ' όρου ζωής, από την ημέρα που ο ασφαλισμένος ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του εδαφίου (1).

Μείωση συντάξιμης ηλικίας μεταλλωρύχων.

36.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 35, στην περίπτωση προσώπου που απασχολήθηκε ως μεταλλωρύχος μετά τις 7 Ιανουαρίου 1957 για χρονικό διάστημα πέντε (5) τουλάχιστον ετών, η συντάξιμη ηλικία μειώνεται κατά ένα (1) μήνα για κάθε πέντε (5) μήνες τέτοιας απασχόλησης, σε καμιά όμως περίπτωση, δεν μειώνεται κάτω των πενήντα οκτώ (58) ετών.

(2) Η κατά το εδάφιο (1) μείωση της συντάξιμης ηλικίας ισχύει μόνο στην περίπτωση προσώπου που έπαυσε να εργάζεται σε μεταλλείο.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου-

Κεφ. 270.
5 του 1965
88(I) του 1995
132(I) του 2001
63(I) του 2003
76(I) του 2009.

«μεταλλείο» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 3 τον περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμου, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται και·

«μεταλλωρύχος» σημαίνει μισθωτό, απασχολούμενο υπογειώς ή επιφανειακώς σε μεταλλείο, σε εργασία που έχει άμεση σχέση με την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος.

Αύξηση σύνταξης γήρατος λόγω καταβολής εισφοράς μετά τη συνταξιοδότηση.

37.-(1) Ο δικαιούχος σύνταξης γήρατος, σύμφωνα με την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 35, δικαιούται από την ημέρα που συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία, αύξηση του εβδομαδιαίου ύψους της σύνταξής του, ίση με 1,5% της εβδομαδιαίας αξίας των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής ασφάλισής του, για την περίοδο από τον ουσιώδη χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας.

(2) Η αύξηση που αναφέρεται στο εδάφιο (1), προστίθεται στο ποσό της βασικής σύνταξης του δικαιούχου, στο μέτρο που το εν λόγω άθροισμα δεν υπερβαίνει το ανώτατο ποσό βασικής σύνταξης, που θα μπορούσε να καταβληθεί στην περίπτωση του και το τυχόν υπόλοιπο προστίθεται στο ποσό της συμπληρωματικής σύνταξης του δικαιούχου:

Νοείται ότι, η αύξηση που προστίθεται στο ποσό της βασικής σύνταξης του δικαιούχου, δεν λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς υπολογισμού της αύξησης για εξαρτωμένους.

Εφάπαξ ποσό γήρατος.

38. Ασφαλισμένος, ο οποίος κατά τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα οκτώ (68) ετών δεν πληροί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις για σύνταξη γήρατος, δικαιούται εφάπαξ ποσό γήρατος εφόσον πληροί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις:

Νοείται ότι, το εν λόγω πρόσωπο δεν δικαιούται εφάπαξ ποσό γήρατος εάν δικαιούται κοινωνική σύνταξη.

Αναβολή της
σύνταξης γήρατος.

39.-(1) Πρόσωπο που δικαιούται σύνταξη γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 ή 36, δικαιούται να ζητήσει την αναβολή της έναρξής της, μέχρι και τη συμπλήρωση του εξηκοστού όγδοου έτους της ηλικίας του.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποβάλλει δήλωση στο Διευθυντή πάνω στον καθορισμένο από αυτόν τύπο, το αργότερο μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημέρα που δικαιούται σύνταξη:

Νοείται ότι, σε περίπτωση καθυστέρησης στην υποβολή της δήλωσης, το χρονικό διάστημα της αναβολής, θα θεωρείται ότι άρχισε τρεις (3) μήνες πριν από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης.

(3) Πρόσωπο που αναβάλλει την έναρξη της σύνταξής του, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δικαιούται να συνταξιοδοτηθεί από τη συμπλήρωση του εξηκοστού όγδοου έτους της ηλικίας του ή από την πρώτη του μηνός που ακολουθεί το μήνα μέσα στον οποίο υποβάλλει την αίτησή του για σύνταξη γήρατος, εάν αυτή υποβληθεί πριν τη συμπλήρωση της εν λόγω ηλικίας.

(4) Το ύψος της σύνταξης γήρατος που θα καταβαλλόταν, εάν ο δικαιούχος δεν επέλεγε αναβολή της σύνταξης, αυξάνεται κατά 0,5%, για κάθε μήνα που περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα της αναβολής, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (3).

Σύνταξη
ανικανότητας.

40.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξη ανικανότητας, εάν –

- (α) ήταν ανίκανος προς εργασία για εκατόν πενήντα έξι (156) ημέρες, σε οποιαδήποτε περίοδο διακοπής της απασχόλησής του·
- (β) σ' αυτήν την περίοδο της διακοπής της απασχόλησής του αποδείξει ότι προβλέπεται να παραμείνει μόνιμα ανίκανος προς εργασία·
- (γ) δεν έχει συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών ή εάν πρόκειται για μεταλλωρύχο, την ηλικία από την οποία δικαιούται σύνταξη γήρατος δυνάμει του άρθρου 36, εάν η ηλικία αυτή είναι μικρότερη των εξήντα τριών (63) ετών· και
- (δ) ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 79, η σύνταξη ανικανότητας καταβάλλεται από τον ουσιώδη χρόνο, ενόσω ο ασφαλισμένος παραμένει μόνιμα ανίκανος προς εργασία και δεν έχει συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα τριών (63) ετών ή εάν πρόκειται για μεταλλωρύχο, την ηλικία από την οποία δικαιούται σύνταξη, δυνάμει του άρθρου 36, εάν η ηλικία αυτή είναι μικρότερη των εξήντα τριών (63) ετών.

(3) Κάθε πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε σύνταξη ανικανότητας ή το οποίο υπέβαλε αίτηση για τέτοια σύνταξη οφείλει να συμμορφώνεται με κάθε οδηγία που εκδίδει ο Διευθυντής, με την οποία καλείται να-

- (α) υποβληθεί σε ιατρική εξέταση ή επανεξέταση,
- (β) υποβληθεί σε ιατρική περίθαλψη, η οποία θεωρείται κατάλληλη για την περίπτωσή του από το θεράποντα ιατρό του ή άλλο ιατρό, στον οποίο παραπέμφθηκε από το Διευθυντή,
- (γ) συμμετάσχει σε οποιαδήποτε μαθητεία επαγγελματικής εκπαίδευσης ή αναπροσαρμογής κατ' εντολήν του Διευθυντή.

(4) Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμα για λήψη σύνταξης ανικανότητας για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις έξι (6) εβδομάδες, εάν χωρίς εύλογη αιτία, παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε οδηγία που εκδόθηκε δυνάμει του εδαφίου (3):

Νοείται ότι, το ήμισυ του ποσού της σύνταξης ανικανότητας που θα καταβαλλόταν στο εν λόγω πρόσωπο για το διάστημα αυτό, καταβάλλεται στους εξαρτωμένους του.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «ανίκανος προς εργασία», θεωρείται ο ασφαλισμένος, όταν λόγω ειδικής ασθένειας ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας, η οποία άρχισε ή επιδεινώθηκε ουσιαδώς μετά την ασφάλισή του, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία την οποία εύλογα αναμένεται να εκτελεί, λαμβανομένων υπόψη των δυνάμεων, των δεξιοτήτων, της μόρφωσης και της συνήθους επαγγελματικής απασχόλησής του, πέραν από το ένα τρίτο ή, εάν πρόκειται για πρόσωπο ηλικίας μεταξύ εξήντα (60) και εξήντα τριών (63) ετών, πέραν από το ένα δεύτερο, του ποσού το οποίο κερδίζει συνήθως στην ίδια περιφέρεια και επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιές πρόσωπο της ίδιας μόρφωσης.

Σύνταξη χηρείας.

41.-(1) Χήρα, η οποία κατά το χρόνο του θανάτου του συζύγου της συζούσε με αυτόν ή συντηρούνταν από τον αποβιώσαντα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν -

- (α) στην περίπτωση της ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και ο σύζυγός της δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή
- (β) ο σύζυγός της είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος σύνταξης γήρατος ή θα δικαιούταν σύνταξη γήρατος, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.

(2) Χήρος, ο οποίος, κατά το χρόνο του θανάτου της συζύγου του, ήταν μόνιμα ανίκανος για αυτοσυντήρηση και συντηρούνταν από την αποβιώσασα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν -

- (α) στην περίπτωση του ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις και η σύζυγός του δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία, ή
- (β) η σύζυγός του είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ήταν δικαιούχος σύνταξης γήρατος ή θα δικαιούταν σύνταξη γήρατος, εάν είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4), η σύνταξη χηρείας καταβάλλεται εφ'όρου ζωής.

(4) Χήρα ή χήρος που συνέρχεται σε γάμο εκ νέου, παύει να δικαιούται σύνταξη χηρείας, δικαιούται όμως εφάπαξ ποσό, ίσο με το ετήσιο ποσό της σύνταξης χηρείας την οποία λάμβανε κατά τη σύναψη του νέου γάμου, με εξαίρεση οποιαδήποτε αύξηση που λάμβανε για εξαρτωμένους.

Εφάπαξ ποσό χηρείας.

42. Χήρα ή χήρος, που δεν δικαιούται σύνταξη χηρείας, επειδή στην περίπτωση της/του δεν ικανοποιούνται οι σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις, δικαιούται εφάπαξ ποσό χηρείας, εάν -

- (α) ο αποβιώσας ή η αποβιώσασα σύζυγος, ανάλογα με την περίπτωση, κατά το χρόνο του θανάτου του/της, δεν είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ικανοποιούσε τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις, ή
- (β) ο αποβιώσας ή η αποβιώσασα σύζυγος, ανάλογα με την περίπτωση, κατά το χρόνο του θανάτου του/της, είχε συμπληρώσει τη συντάξιμη ηλικία και ικανοποιούσε τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις για εφάπαξ ποσό γήρατος:

Νοείται ότι, χήρα ή χήρος δεν δικαιούται σε εφάπαξ ποσό χηρείας εάν δικαιούται κοινωνική σύνταξη.

Επίδομα ορφανίας.

43.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, επίδομα ορφανίας χορηγείται-

- (α) για ανήλικο, του οποίου και οι δύο γονείς έχουν αποβιώσει και ο ένας τουλάχιστον ήταν ασφαλισμένος·
- (β) για ανήλικο, του οποίου έχει αποβιώσει ο γονέας που το συντηρούσε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο κατά το χρόνο του θανάτου του, εφόσον ο γονέας αυτός ήταν ασφαλισμένος και ο επιζών γονέας δεν συζούσε με το γονέα που έχει αποβιώσει·
- (γ) για κάθε ανήλικο τέκνο του αποβιώσαντος προσώπου, αναφορικά με το οποίο θα καταβαλλόταν αύξηση σύνταξης χηρείας σύμφωνα με το άρθρο 62, όταν ο θάνατος ασφαλισμένου προσώπου, που κατά το χρόνο του θανάτου του ικανοποιούσε τις ασφαλιστικές προϋποθέσεις για σύνταξη χηρείας, δεν παρέχει δικαίωμα για σύνταξη χηρείας δυνάμει του άρθρου 41 ή για επίδομα ορφανίας δυνάμει των παραγράφων (α) ή (β) του παρόντος εδαφίου.

(2) Όταν πρόσωπο αναφορικά με το οποίο καταβάλλεται επίδομα ορφανίας δυνάμει των παραγράφων (α) ή (β) του εδαφίου (1), παύσει να θεωρείται ανήλικο πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας των δεκαεπτά (17) ετών, δικαιούται εφάπαξ ποσό ίσο με το γινόμενο του εβδομαδιαίου ύψους του επιδόματος ορφανίας επί τον αριθμό πενήντα δύο (52) ή τον αριθμό εβδομάδων για τις οποίες θα του καταβαλλόταν επίδομα ορφανίας μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας των δεκαεπτά (17) ετών, εάν ο αριθμός αυτός είναι μικρότερος του πενήντα δύο (52).

(3) Το επίδομα ορφανίας που χορηγείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο για ανήλικο που δεν έχει συμπληρώσει την ηλικία των δεκαοκτώ (18) ετών ή που είναι ανίκανος να ενεργεί για οποιοδήποτε λόγο, καταβάλλεται στο πρόσωπο που έχει την επιμέλεια του ανηλίκου και σ' οποιαδήποτε άλλη περίπτωση καταβάλλεται στον ίδιο τον ανήλικο.

(4) Σε περίπτωση ανάκτησης δικαιώματος για επίδομα ορφανίας δυνάμει του παρόντος άρθρου, κάθε ποσό που καταβλήθηκε σε σχέση με τον ανήλικο δυνάμει του εδαφίου (2), θεωρείται ότι καταβλήθηκε δυνάμει των παραγράφων (α) ή (β), ανάλογα με την περίπτωση, στο μέτρο που η περίοδος υπολογισμού του εν λόγω ποσού συμπίπτει με την περίοδο καταβολής του επιδόματος μετά την ανάκτησή του.

Βοήθημα κηδείας.

44.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, βοήθημα κηδείας για το θάνατο οποιουδήποτε

προσώπου χορηγείται στα πρόσωπα που καθορίζονται στο εδάφιο (3), εάν -

- (α) το εν λόγω πρόσωπο κατά το χρόνο του θανάτου του, ικανοποιούσε τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις, ή
- (β) το εν λόγω πρόσωπο, κατά το χρόνο του θανάτου του δικαιούταν σύνταξη γήρατος, σύνταξη χηρείας, επίδομα αγνοουμένου ή παροχή λόγω θανάτου, ή
- (γ) αναφορικά με το πρόσωπο αυτό καταβαλλόταν κατά το χρόνο του θανάτου του επίδομα ορφανίας, ή
- (δ) πρόκειται για μισθωτό, του οποίου ο θάνατος επήλθε από σωματική βλάβη, που προκλήθηκε από επαγγελματικό ατύχημα, όπως αυτό καθορίζεται στο Μέρος IV ή από καθορισμένη ασθένεια οφειλόμενη στην απασχόλησή του, ή
- (ε) κατά το χρόνο του θανάτου του εν λόγω προσώπου αυτό ήταν εξαρτώμενο ασφαλισμένου που ικανοποιεί τις σχετικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις ή εξαρτώμενο δικαιούχου μιας από τις παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο (β).

(2) Προκειμένου περί βοήθηματος κηδείας που καταβάλλεται για θάνατο αγνοουμένου, ο χρόνος θανάτου για σκοπούς προθεσμίας υποβολής της αίτησης και καθορισμού του ποσού του βοηθήματος, είναι η ημερομηνία διαπίστωσης του θανάτου.

(3) Το βοήθημα κηδείας που χορηγείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο καταβάλλεται—

- (α) στη χήρα ή στο χήρο του προσώπου που έχει αποβιώσει, εφόσον τούτο ήταν έγγαμο και συζούσε με το σύζυγο ή τη σύζυγό του, ανάλογα με την περίπτωση, και
- (β) σε κάθε άλλη περίπτωση, στο πρόσωπο που ορίζει ο Διευθυντής για είσπραξη του εν λόγω βοηθήματος.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, “αγνοούμενος” σημαίνει πρόσωπο που εξαφανίστηκε κατά ή μετά το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974, λόγω των περιστάσεων που δημιουργήθηκαν από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 ή από την Τουρκική εισβολή της 20ης Ιουλίου 1974 και για το οποίο η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας έχει προβεί σε ταυτοποίηση των οστών του και βεβαίωση του θανάτου του.

Επίδομα αγνοουμένου.

45.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), κάθε πρόσωπο που, αμέσως πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου λάμβανε επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του νόμου που καταργήθηκε, συνεχίζει να λαμβάνει επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του παρόντος Νόμου.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (4) του άρθρου 41 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και στην περίπτωση συζύγου αγνοουμένου που συνεχίζει να λαμβάνει επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου.

(3) Το ύψος του επιδόματος που χορηγείται σύμφωνα με το εδάφιο (1) είναι το ίδιο με το ύψος της σύνταξης χηρείας.

ΜΕΡΟΣ IV. - ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

Είδη και ύψος παροχών.

46. Οι παροχές που καταβάλλονται δυνάμει του παρόντος Μέρους είναι οι ακόλουθες:

Πέμπτος Πίνακας. Μέρος I.

- (α) Επίδομα σωματικής βλάβης, το εβδομαδιαίο ύψος του οποίου υπολογίζεται όπως ορίζεται στο Μέρος I του Πέμπτου Πίνακα·

Πέμπτος Πίνακας. Μέρος IV
Πέμπτος Πίνακας. Μέρος III.

- (β) παροχές λόγω αναπηρίας, που περιλαμβάνουν σύνταξη αναπηρίας, το εβδομαδιαίο ύψος της οποίας υπολογίζεται όπως ορίζεται στο Μέρος IV του Πέμπτου Πίνακα και βοήθημα αναπηρίας, το ύψος του οποίου υπολογίζεται όπως αυτό ορίζεται στο Μέρος III του Πέμπτου Πίνακα·

Πέμπτος Πίνακας. Μέρος II.

- (γ) παροχές λόγω θανάτου, το εβδομαδιαίο ύψος των οποίων υπολογίζεται όπως ορίζεται στο Μέρος II του Πέμπτου Πίνακα, που περιλαμβάνουν σύνταξη χηρείας, επίδομα ορφανίας και σύνταξη γονέως.

Έννοια επαγγελματικού ατυχήματος.

47.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, «επαγγελματικό ατύχημα» σημαίνει ατύχημα που προκλήθηκε εξαιτίας της απασχόλησης μισθωτού και κατά τη διάρκειά της.

(2) Ατύχημα που επισυνέβη κατά τη διάρκεια της απασχόλησης μισθωτού θεωρείται, εφόσον δεν υπάρχει απόδειξη για το αντίθετο, επαγγελματικό ατύχημα.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (1), ατύχημα θεωρείται επαγγελματικό ατύχημα, έστω και εάν ο μισθωτός ενεργούσε κατά παράβαση οποιασδήποτε διάταξης νόμου ή κανονισμού ή οδηγιών που δόθηκαν από τον εργοδότη του ή εκ μέρους του, σε σχέση με την απασχόληση του μισθωτού.

(4) Ατύχημα που επισυνέβη κατά τη μετάβαση του μισθωτού στον τόπο εργασίας του ή την επιστροφή του από τον τόπο αυτό, θεωρείται επαγγελματικό ατύχημα, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο μισθωτός δεν έχει καμιά υποχρέωση απέναντι στον εργοδότη του να χρησιμοποιεί οποιαδήποτε ειδική διαδρομή ή μέσο μεταφοράς:

Νοείται ότι, ατύχημα που επισυνέβη ως ανωτέρω δεν θεωρείται επαγγελματικό ατύχημα, εάν ο μισθωτός εγκατέλειψε τον τόπο εργασίας του κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας, για σκοπούς που δεν έχουν σχέση με την απασχόλησή του.

(5) Ατύχημα που επισυνέβη σε μισθωτό, στον τόπο ή περί τον τόπο όπου απασχολείται για τους σκοπούς των εργασιών ή της επιχείρησης του εργοδότη του, θεωρείται επαγγελματικό ατύχημα, εάν αυτό επισυνέβη όταν ο μισθωτός λάμβανε μέτρα για αντιμετώπιση πραγματικής ή υποτιθέμενης έκτακτης κατάστασης στον τόπο ή περί τον τόπο απασχόλησής του, για διάσωση ζωής, παροχή βοήθειας ή προστασίας σε πρόσωπα, που υπέστησαν ή πιστεύεται ότι υπέστησαν ή πιθανόν να υποστούν σωματική βλάβη ή τα οποία βρίσκονται ή πιθανόν να βρεθούν σε κίνδυνο ή για αποτροπή ή περιορισμό σοβαρής ζημιάς σε περιουσία.

(6) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 54 και των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1408/71, επαγγελματικό ατύχημα που επισυνέβη σε μισθωτό εκτός Κύπρου δεν θεωρείται επαγγελματικό ατύχημα για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

Επίδομα
σωματικής
βλάβης.

48.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, όταν μισθωτός υφίσταται σωματική βλάβη λόγω επαγγελματικού ατυχήματος, δικαιούται επίδομα σωματικής βλάβης για κάθε ημέρα ανικανότητας προς εργασία οφειλόμενη στη σχετική σωματική βλάβη και για περίοδο δώδεκα (12) μηνών από την ημέρα του σχετικού ατυχήματος:

Νοείται ότι, δεν καταβάλλεται επίδομα αναφορικά με τις τρεις (3) πρώτες ημέρες της περιόδου διακοπής της απασχόλησης του μισθωτού.

(2) Μισθωτός δεν δικαιούται επίδομα σωματικής βλάβης για οποιαδήποτε ημέρα για την οποία λαμβάνει πλήρεις αποδοχές από τον εργοδότη του και σε περίπτωση που λαμβάνει μέρος μόνο των αποδοχών του, το επίδομα σωματικής βλάβης μειώνεται, έτσι ώστε το άθροισμα του επιδόματος και των αποδοχών που καταβάλλονται να μην υπερβαίνει τις πλήρεις αποδοχές του μισθωτού.

(3) Εάν ο μισθωτός κατέστη ανίκανος προς εργασία την ημέρα του ατυχήματος, η ημέρα αυτή θεωρείται ως ημέρα ανικανότητας προς εργασία, ανεξάρτητα από το χρόνο της ημέρας κατά τον οποίο επισυνέβη το ατύχημα.

Παροχές λόγω
αναπηρίας.

49.-(1) Μισθωτός, που υφίσταται σωματική βλάβη λόγω επαγγελματικού ατυχήματος, δικαιούται παροχές λόγω αναπηρίας, εάν, ως αποτέλεσμα της σχετικής σωματικής βλάβης, την τέταρτη ή οποιαδήποτε μεταγενέστερη του σχετικού ατυχήματος ημέρα, πάσχει από απώλεια φυσικής ή πνευματικής ικανότητας και την ημέρα αυτή δεν δικαιούται επίδομα σωματικής βλάβης, εκτός εάν είναι ημέρα για την οποία εφαρμόζεται η επιφύλαξη του εδαφίου (1) του άρθρου 48:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, δεν θεωρείται ότι επήλθε απώλεια ικανότητας οποτεδήποτε, εάν ο βαθμός της αναπηρίας που προέκυψε, όπως αυτός υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων (2) έως και (6), είναι κατώτερος του 10%.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο βαθμός αναπηρίας, υπολογίζεται εάν στην αναπηρία που υπέστη ο αιτητής ως αποτέλεσμα της σχετικής απώλειας ικανότητας, εφαρμοστούν οι ακόλουθες γενικές αρχές:

- (α) Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (β) έως (ε) του παρόντος εδαφίου, λαμβάνονται υπόψη μόνο οι αναπηρίες, είτε συνεπάγονται απώλεια της προς το κερδίζουν ικανότητας ή πρόσθετες δαπάνες είτε όχι, τις οποίες ο αιτητής, έχοντας υπόψη τη φυσική και πνευματική του κατάσταση την ημέρα του υπολογισμού, παρουσιάζει κατά την περίοδο που λαμβάνεται ως βάση του υπολογισμού, σε σύγκριση με πρόσωπο της ίδιας ηλικίας και φύλου, του οποίου η φυσική και πνευματική κατάσταση είναι κανονική·
- (β) με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (3), κάθε τέτοια αναπηρία θεωρείται ότι είναι αποτέλεσμα της σχετικής απώλειας ικανότητας, εκτός από τις περιπτώσεις, στις οποίες ο αιτητής –

- (i) θα υφίστατο οπωσδήποτε την αναπηρία αυτή, λόγω κάποιας εκ γενετής ανωμαλίας ή σωματικής βλάβης, την οποία υπέστη, ή ασθένειας από την οποία προσβλήθηκε πριν το σχετικό ατύχημα, ή
- (ii) δεν θα υφίστατο τέτοια αναπηρία, εάν μετά το σχετικό ατύχημα δεν προσβαλλόταν από ασθένεια που δεν μπορεί να αποδοθεί στο ατύχημα αυτό·

(γ) ο υπολογισμός γίνεται χωρίς οποιαδήποτε αναφορά σε άλλη ειδική κατάσταση του αιτητή, εκτός από την ηλικία, το φύλο και τη φυσική και πνευματική του κατάσταση·

Έκτος Πίνακας.

(δ) ο βαθμός αναπηρίας για τις απώλειες ικανότητας που καθορίζονται στον Έκτο Πίνακα είναι η εκατοστιαία αναλογία που αναγράφεται απέναντι από την κάθε μια και ο βαθμός για τις υπόλοιπες αναπηρίες υπολογίζεται ανάλογα·

(ε) στον υπολογισμό του βαθμού αναπηρίας λαμβάνεται υπόψη και τυχόν παραμόρφωση λόγω της σχετικής σωματικής βλάβης.

(3) Για τον υπολογισμό του βαθμού αναπηρίας του αιτητή λαμβάνεται υπόψη χρονικό διάστημα, όχι νωρίτερα της τέταρτης ημέρας από το σχετικό ατύχημα, εφόσον την ημέρα αυτή ο αιτητής πάσχει και αναμένεται ότι θα εξακολουθήσει να πάσχει από τη σχετική απώλεια ικανότητας:

Νοείται ότι, εάν κατά τον υπολογισμό του βαθμού αναπηρίας η κατάσταση του αιτητή είναι τέτοια, που λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβολές, προβλεπτές ή μη, που είναι δυνατόν να επέλθουν σ' αυτή, δεν επιτρέπεται οριστικό υπολογισμό για ολόκληρο το εν λόγω χρονικό διάστημα –

(α) γίνεται προσωρινός υπολογισμός με βάση άλλο μικρότερο διάστημα που κρίνεται εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση του αιτητή και τη δυνατότητα μεταβολής της, όπως αναφέρεται ανωτέρω, και

(β) ως βάση του επόμενου υπολογισμού λαμβάνεται το χρονικό διάστημα που αρχίζει από τη λήξη του διαστήματος που αποτέλεσε τη βάση του προσωρινού υπολογισμού.

(4) Στον υπολογισμό εκτίθεται ο βαθμός αναπηρίας σε εκατοστιαία αναλογία και καθορίζεται επίσης το χρονικό διάστημα που αποτελεί τη βάση υπολογισμού:

Νοείται ότι, όταν αυτό είναι ορισμένης διάρκειας καθορίζεται κατά πόσον πρόκειται για προσωρινό ή οριστικό υπολογισμό.

(5) Όταν ο βαθμός αναπηρίας, για το χρονικό διάστημα που αποτελεί τη βάση υπολογισμού, υπολογίζεται σε ποσοστό κατώτερο του 20%, η παροχή λόγω αναπηρίας χορηγείται υπό μορφή εφάπαξ βοήθηματος, που στον παρόντα Νόμο αναφέρεται ως «βοήθημα αναπηρίας».

(6) Όταν ο βαθμός αναπηρίας, για το χρονικό διάστημα που αποτελεί τη βάση υπολογισμού, υπολογίζεται σε ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο του 20%, η παροχή λόγω αναπηρίας είναι σύνταξη, που στον παρόντα Νόμο αναφέρεται ως «σύνταξη αναπηρίας»:

Νοείται ότι, η χορήγηση της σύνταξης τερματίζεται με τη λήξη του χρονικού διαστήματος που αποτελεί τη βάση υπολογισμού της ή με το θάνατο του δικαιούχου, οποιοδήποτε επισυμβεί νωρίτερα.

Αύξηση βαθμού αναπηρίας σε ορισμένες περιπτώσεις.

50.-(1) Όταν δικαιούχος σύνταξης αναπηρίας, η οποία υπολογίστηκε σε βαθμό κατώτερο του 100%, εισάγεται σε νοσοκομείο ή παρόμοιο ίδρυμα για να υποβληθεί σε εγκεκριμένη θεραπεία ή άλλη νοσηλεία, τότε ο βαθμός αναπηρίας του λογίζεται ως 100% για όλη την περίοδο της παραμονής του στο εν λόγω νοσοκομείο ή ίδρυμα.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, και σε περίπτωση δικαιούχου, ο οποίος, κατόπιν απαίτησης του Διευθυντή δυνάμει του άρθρου 55, συμμετέχει σε μαθητεία τακτικής επαγγελματικής εκπαίδευσης ή αναπροσαρμογής.

(3) Όταν δικαιούχος σύνταξης αναπηρίας σε βαθμό κατώτερο του 100%, η οποία οφείλεται σε σωματική βλάβη που προκλήθηκε κατά ή μετά τις 6 Οκτωβρίου 1980, είναι ανίκανος και προβλέπεται να παραμείνει μόνιμα ανίκανος προς εργασία με την έννοια του εδαφίου (5) του άρθρου 40, τότε ο εν λόγω δικαιούχος λογίζεται ότι έχει βαθμό αναπηρίας, ίσο με το ποσοστό ανικανότητας, στο οποίο θα υπολογιζόταν η σύνταξη ανικανότητας στην περίπτωση του, εφόσον η ανικανότητά του οφείλεται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στη σχετική σωματική βλάβη.

Αύξηση σύνταξης αναπηρίας λόγω τακτικής φροντίδας.

51.-(1) Το εβδομαδιαίο ύψος της σύνταξης αναπηρίας βαθμού 100% αυξάνεται κατά 55% του ύψους της βασικής σύνταξης αναπηρίας του δικαιούχου χωρίς τις αυξήσεις για εξαρτωμένους, εάν, ως αποτέλεσμα της σχετικής σωματικής βλάβης, ο δικαιούχος έχει ανάγκη τακτικής βοήθειας και φροντίδας.

(2) Η αύξηση, που χορηγείται δυνάμει του εδαφίου (1), καταβάλλεται κατά το χρόνο χορήγησης της σύνταξης αναπηρίας, για όσο χρονικό διάστημα ήθελε αποφασίσει ο Διευθυντής:

Νοείται ότι, όταν ο δικαιούχος τυγχάνει δωρεάν ιατρικής φροντίδας σε νοσοκομείο ή παρόμοιο ίδρυμα δεν καταβάλλεται τέτοια αύξηση.

Παροχές λόγω θανάτου.

52.-(1) Σε περίπτωση θανάτου μισθωτού, λόγω σωματικής βλάβης που προκλήθηκε από επαγγελματικό ατύχημα ή θανάτου δικαιούχου σύνταξης αναπηρίας σε βαθμό 100%, χορηγούνται στους επιζώντες του παροχές λόγω θανάτου, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

(2) Η χήρα μισθωτού δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν κατά το χρόνο του θανάτου του συζύγου της συζούσε με τον αποβιώσαντα ή συντηρούνταν από αυτόν αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο.

(3) Ο χήρος μισθωτής δικαιούται σύνταξη χηρείας, εάν κατά το χρόνο του θανάτου της συζύγου του –

(α) ήταν μόνιμα ανίκανος προς αυτοσυντήρηση, και

(β) η αποβιώσασα τον συντηρούσε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ή θα τον συντηρούσε, εάν δεν επισυνέβαινε το σχετικό ατύχημα.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (5), η σύνταξη χηρείας που χορηγείται δυνάμει του παρόντος άρθρου, καταβάλλεται εφ' όρου ζωής.

(5) Στην περίπτωση χήρου ή χήρας, που συνέρχεται σε γάμο εκ νέου, ο χήρος ή η χήρα παύει να δικαιούται τη σύνταξη χηρείας, δικαιούται όμως εφάπαξ ποσό, ίσο με το ετήσιο ποσό της σύνταξης χηρείας, την οποία λάμβανε κατά τη σύναψη του νέου γάμου, με εξαίρεση οποιαδήποτε αύξηση λάμβανε για εξαρτωμένους.

(6) Για τα ανήλικα τέκνα προσώπου που αποβίωσε, χορηγείται επίδομα ορφανίας, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 43.

(7) Σε περίπτωση που το πρόσωπο που αποβίωσε δεν καταλείπει χήρα, χήρο ή ανήλικο τέκνο, χορηγείται σύνταξη γονέα εφ' όρου ζωής στο γονέα του εν λόγω προσώπου, εάν κατά το χρόνο του θανάτου του συντηρούσε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο το γονέα αυτό ή θα τον συντηρούσε, εάν δεν επισυνέβαινε το σχετικό ατύχημα:

Νοείται ότι, η σύνταξη γονέα τερματίζεται, εάν ο γονέας συνάψει γάμο ή νέο γάμο.

Γνωστοποίηση ατυχήματος στον εργοδότη.

53.-(1) Κάθε ασφαλισμένος, που υφίσταται σωματική βλάβη λόγω επαγγελματικού ατυχήματος, αναφορικά με το οποίο ο παρών Νόμος προβλέπει χορήγηση παροχών, οφείλει να γνωστοποιήσει το ατύχημα, όπως προβλέπεται στο εδάφιο (2), το ταχύτερο δυνατόν από την ημέρα κατά την οποία αυτό επισυνέβη:

Νοείται ότι, αντί του ασφαλισμένου, η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει από άλλο πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους ή για λογαριασμό του ασφαλισμένου.

(2) Η γνωστοποίηση, η οποία περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία, γίνεται στον εργοδότη ή, σε περίπτωση περισσοτέρων του ενός εργοδοτών, σ' έναν από αυτούς ή σ' οποιοδήποτε υπεύθυνο ή άλλο υπάλληλο υπό την εποπτεία του οποίου εργαζόταν ο ασφαλισμένος, όταν επισυνέβη το ατύχημα ή σ' οποιοδήποτε πρόσωπο που υποδεικνύει για το σκοπό αυτό ο εργοδότης.

Ανάρτηση περίληψης ορισμένων διατάξεων στους τόπους εργασίας.

54.-(1) Κάθε διευθυντής με την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το εδάφιο (2), οφείλει να διατηρεί αναρτημένη σε περίοπτο μέρος του τόπου εργασίας ή κοντά στον τόπο αυτό, όπου εύκολα μπορεί να διαβάζεται από όλους τους εργαζομένους, περίληψη που εκδίδει ο Διευθυντής και περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει ο παρών Νόμος για τη γνωστοποίηση ατυχημάτων και για υποβολή αιτήσεων.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), «διευθυντής» σημαίνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία, οργανισμό ή συνεταιρισμό που είναι υπεύθυνο για οποιοδήποτε μεταλλείο, λατομείο, εργοστάσιο, εργαστήριο ή άλλο τόπο εργασίας ή στον οποίο ανήκει τέτοια επιχείρηση και περιλαμβάνει το διευθυντή, αντιπρόσωπο ή κάθε άλλο πρόσωπο που κατέχει ή εμφανίζεται ότι κατέχει τη γενική διεύθυνση ή τον έλεγχο μεταλλείου, λατομείου, εργοστασίου, εργαστηρίου ή άλλου τόπου εργασίας.

Υποχρεώσεις αιτητών και δικαιούχων παροχών.

55.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση για επίδομα σωματικής βλάβης ή παροχές λόγω αναπηρίας, όπως και κάθε δικαιούχος τέτοιου επιδόματος ή παροχής, οφείλει να συμμορφώνεται με οποιαδήποτε οδηγία που εκδίδει ο Διευθυντής, σύμφωνα με την οποία καλείται-

(α) να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση για να προσδιοριστεί το αποτέλεσμα του σχετικού ατυχήματος

ή η κατάλληλη για τη σχετική σωματική βλάβη ή απώλεια ικανότητας περίθαλψη, ή

- (β) να υποβληθεί στην κατάλληλη για την εν λόγω σωματική βλάβη ή απώλεια ικανότητας ιατρική περίθαλψη, την οποία, ανάλογα με την περίπτωση, όρισε ο θεράπων ή άλλος ιατρός ή Ιατρικό Συμβούλιο που εξέτασε το εν λόγω πρόσωπο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, ή
- (γ) να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε μαθητεία επαγγελματικής εκπαίδευσης ή αναπροσαρμογής, που προσφέρεται και, κατά τη γνώμη του Διευθυντή, είναι ενδεδειγμένη για την περίπτωση του προσώπου αυτού.

(2) Οι οδηγίες που απευθύνονται στον αιτητή ή το δικαιούχο, με βάση τις οποίες αυτός καλείται να υποβάλει τον εαυτό του σε ιατρική εξέταση, πρέπει να δίνονται γραπτώς.

(3) Ο αιτητής ή δικαιούχος, ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων (1) και (2), καλείται να υποβάλει τον εαυτό του σε ιατρική εξέταση ή να τύχει ιατρικής περίθαλψης, είναι υπόχρεος να το πράττει οποτεδήποτε του ζητηθεί.

(4) Κάθε δικαιούχος οφείλει, το ταχύτερο δυνατόν, να γνωστοποιεί στο Διευθυντή κάθε αλλαγή στην κατάσταση του, η οποία, όπως εύλογα αναμένεται αυτός να γνωρίζει, θα μπορούσε να επηρεάσει τη συνέχιση του δικαιώματός του για χορήγηση ή λήψη της παροχής.

Επαγγελματικές ασθένειες.

56.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), στην περίπτωση μισθωτού που έχει προσβληθεί από οποιαδήποτε ασθένεια ή έχει υποστεί σωματική βλάβη, η οποία οφείλεται στη φύση καθορισμένης εργασίας αναφορικά με τέτοια ασθένεια ή σωματική βλάβη, στην οποία απασχολήθηκε κατά ή μετά τις 5 Οκτωβρίου 1964, χορηγούνται οι παροχές που προβλέπονται στα προηγούμενα άρθρα του παρόντος Μέρους και για το σκοπό αυτό κάθε αναφορά στο Μέρος αυτό –

- (α) σε σωματική βλάβη που προκλήθηκε ως αποτέλεσμα επαγγελματικού ατυχήματος, θεωρείται ως αναφορά σε ασθένεια ή σωματική βλάβη οφειλόμενη στη φύση της εργασίας·
- (β) στην ημερομηνία επαγγελματικού ατυχήματος σημαίνει –
 - (i) εάν η πρώτη αίτηση αναφορικά με την ασθένεια ή σωματική βλάβη είναι για επίδομα σωματικής βλάβης, την πρώτη ημέρα κατά την οποία ως αποτέλεσμα της ασθένειας ή σωματικής βλάβης ο αιτητής κατέστη ανίκανος προς εργασία·
 - (ii) εάν η πρώτη αίτηση αναφορικά με την ασθένεια ή σωματική βλάβη είναι για παροχή λόγω αναπηρίας, την πρώτη ημέρα κατά την οποία ο αιτητής υπέστη απώλεια φυσικής ή πνευματικής ικανότητας·

Νοείται ότι, όταν πρόσωπο υποβάλλει αίτηση για επίδομα σωματικής βλάβης αναφορικά με ασθένεια ή σωματική βλάβη για την οποία έλαβε προηγουμένως τέτοιο επίδομα ή παροχή λόγω αναπηρίας, η προηγούμενη αίτησή του, αναφορικά με την ασθένεια ή σωματική βλάβη αυτή δεν λαμβάνεται υπόψη, εάν είναι ανίκανος προς εργασία και η ανικανότητά του αυτή οφείλεται κατά κύριο λόγο στο γεγονός ότι εκτέθηκε περαιτέρω στον κίνδυνο της εν λόγω ασθένειας ή σωματικής βλάβης.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), Κανονισμοί είναι δυνατόν να προβλέπουν επίσης ότι, για να θεωρηθεί μια ασθένεια ή σωματική βλάβη ως οφειλόμενη στη φύση της εργασίας, πρέπει να ικανοποιούνται ορισμένες προϋποθέσεις, περιλαμβανομένων της διάρκειας της απασχόλησης στη συγκεκριμένη εργασία, του χρόνου που μεσολάβησε μεταξύ της προσβολής από την ασθένεια ή σωματική βλάβη και της απασχόλησης στη συγκεκριμένη εργασία καθώς και κατά πόσο η απασχόληση αυτή πρέπει να είναι συνεχής ή όχι.

(3) Σε περίπτωση προσβολής από πνευμονοκονίαση, σιλίκωση, σιδηροσιλικωση, ασβέστωση ή οποιαδήποτε από αυτές τις ασθένειες που συνοδεύεται από φυματίωση-

- (α) δεν χορηγείται επίδομα σωματικής βλάβης δυνάμει του παρόντος Νόμου, και
- (β) αναπηρία που υπολογίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (5) του άρθρου 49 σε ποσοστό κάτω του 20%, θεωρείται ως αναπηρία βαθμού 20%.

(4) Για τους σκοπούς οποιασδήποτε αίτησης που υποβάλλεται δυνάμει του παρόντος Νόμου για παροχές λόγω μιας από τις ασθένειες που αναφέρονται στο εδάφιο (3), πρόσωπο που ήταν εργάτης με την έννοια των περί Πνευμονοκονιάσεως Νόμων του 1960 και 1966, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, θεωρείται ως μισθωτός δυνάμει του παρόντος Νόμου.

11 του 1960
58 του 1966.

Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη

57. Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμά του για λήψη επιδόματος σωματικής βλάβης ή σύνταξης αναπηρίας, για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις έξι (6) εβδομάδες, εάν –

επιδόματος
σωματικής βλάβης
ή σύνταξης
αναπηρίας.

- (α) παρόλο που κλήθηκε από το Διευθυντή να υποβάλει τον εαυτό του σε ιατρική ή άλλη εξέταση ή ιατρική περίθαλψη, χωρίς εύλογη αιτία, αρνήθηκε ή παρέλειψε να παρουσιαστεί ή να υποβληθεί σε τέτοια εξέταση ή περίθαλψη, ή
- (β) παρέλειψε, χωρίς εύλογη αιτία, να ακολουθήσει τις οδηγίες ιατρού ή Ιατρικού Συμβουλίου που τον εξέτασε, ή
- (γ) εργάστηκε σε ημέρα για την οποία υπέβαλε αίτηση για επίδομα σωματικής βλάβης, ή
- (δ) συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο που πιθανόν να προκαλούσε καθυστέρηση στην ανάρρωσή του:

Νοείται ότι, σε τέτοια περίπτωση, το ήμισυ του ποσού του επιδόματος σωματικής βλάβης ή της σύνταξης αναπηρίας, ανάλογα με την περίπτωση, που θα καταβαλλόταν κανονικά στο δικαιούχο για την εν λόγω περίοδο, καταβάλλεται στους εξαρτωμένους του.

Εφαρμογή σε
πρόσωπα που
υπηρετούν σε
πλοία και
αεροπλάνα.

58.-(1) Οι διατάξεις του Μέρους IV εφαρμόζονται και στους πλοίαρχους, στα μέλη του πληρώματος και στους μαθητευόμενους ναυτικούς και στους κυβερνήτες και στα μέλη του πληρώματος αεροσκαφών, εφόσον τα πρόσωπα αυτά είναι μισθωτά, με τις ακόλουθες, όμως, προσαρμογές:

- (α) Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία το πρόσωπο που υπέστη τη σωματική βλάβη είναι ο πλοίαρχος ή ο κυβερνήτης, η γνωστοποίηση του ατυχήματος δύναται να γίνει στον πλοίαρχο ή κυβερνήτη, ως αυτός να ήταν ο εργοδότης καθώς και να υποβληθεί σ' αυτόν η αίτηση για παροχή:

Νοείται ότι, καμιά γνωστοποίηση δεν απαιτείται όταν το ατύχημα επισυμβαίνει και η ανικανότητα αρχίζει στο πλοίο ή στο αεροσκάφος.

- (β) οι διατάξεις του άρθρου 54, που αφορούν στον τόπο εργασίας και στους διευθυντές, εφαρμόζονται με τις αναγκαίες προσαρμογές και στα πλοία και αεροσκάφη καθώς και στους πλοίαρχους ή κυβερνήτες τους.
- (γ) σε περίπτωση θανάτου μισθωτού η αίτηση για παροχές λόγω θανάτου υποβάλλεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημέρα κατά την οποία ο αιτητής πληροφορήθηκε το θάνατο.
- (δ) όταν το πρόσωπο που υπέστη τη σωματική βλάβη απολύεται ή εγκαταλείπεται σε ξένη χώρα, γραπτές καταθέσεις σε σχέση με τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκλήθηκε η σωματική βλάβη και με τη φύση της βλάβης αυτής, μπορούν να ληφθούν από οποιοδήποτε Προξενικό Υπάλληλο της Κυπριακής Δημοκρατίας ή Δικαστικό ή Ειρηνοδίκη της ξένης χώρας:

Νοείται ότι, οι καταθέσεις αυτές διαβιβάζονται μόλις ληφθούν, από το πρόσωπο το οποίο τις έλαβε, στον Υπουργό και αυτές ή επικυρωμένα αντίγραφα τους, αποτελούν μαρτυρία σε κάθε διαδικασία που σχετίζεται με την αίτηση που υποβλήθηκε.

(2) Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται επίσης σε κάθε πρόσωπο που υπηρετεί σε πλοία ή αεροσκάφη, που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, με ιδιότητα άλλη από αυτές που αναφέρονται στο εδάφιο (1), νοουμένου ότι εργάζεται για τις ανάγκες του πλοίου ή του αεροσκάφους ή των επιβατών, του φορτίου ή ταχυδρομείου που αυτό μεταφέρει και εφόσον πρόκειται για μισθωτό με την έννοια του παρόντος Νόμου.

(3) Οι όροι που δεν ορίζονται διαφορετικά στα προηγούμενα εδάφια, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια, εφόσον αφορούν σε πρόσωπα που υπηρετούν σε πλοία, έχουν την έννοια που αποδίδουν στους όρους αυτούς οι περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Πλοίαρχοι και Ναυτικοί) Νόμοι του 1963 μέχρι 2002, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται.

- 46 του 1963
- 33 του 1965
- 69 του 1968
- 25 του 1969
- 24 του 1976
- 85 του 1984
- 103 (I) του 1997
- 101 (I) του 2002
- 233 (I) του 2002.

ΜΕΡΟΣ V - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΕΣ

Δωρεάν
ιατροφαρμακευτική
περίθαλψη.

59.-(1) Πρόσωπο που δικαιούται επίδομα σωματικής βλάβης ή παροχές λόγω αναπηρίας, δικαιούται επίσης τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που παρέχεται από την Κυβέρνηση, περιλαμβανομένης νοσοκομειακής περίθαλψης στα Κυβερνητικά Ιατρικά Ιδρύματα, όταν αυτή είναι αναγκαία ως αποτέλεσμα της

σωματικής βλάβης που υπέστη το εν λόγω πρόσωπο:

Νοείται ότι, το δικαίωμα για δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σύμφωνα με το παρόν άρθρο, περιλαμβάνει ειδική ιατρική περίθαλψη και γνωμοδότηση από μη Κυβερνητικές Ιατρικές Υπηρεσίες, εάν η περίθαλψη ή γνωμοδότηση παρέχεται στους μισθωτούς με βάση σχέδιο υγείας του εργοδότη τους εγκεκριμένο από τον Υπουργό, έναντι ποσού που δεν υπερβαίνει τα τέλη που καταβάλλει στα Κυβερνητικά Ιατρικά Ιδρύματα το Ταμείο.

(2) Η αναφερόμενη στο εδάφιο (1) ιατροφαρμακευτική περίθαλψη παρέχεται επίσης δωρεάν και σε κάθε πρόσωπο που δικαιούται σύνταξη ανικανότητας ή που δικαιούταν τέτοια σύνταξη κατά τη συμπλήρωση του εξηκοστού τρίτου έτους της ηλικίας του.

Κάλυψη δαπανών επαγγελματικής εκπαίδευσης από το Ταμείο.

60. Οι δαπάνες επαγγελματικής εκπαίδευσης ή αναπροσαρμογής σύμφωνα με την παράγραφο (γ) του εδαφίου (3) του άρθρου 40 και την παράγραφο (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 55, καταβάλλονται από το Ταμείο, όπως καθορίζεται εκάστοτε με Κανονισμούς.

Έκπτωση από το δικαίωμα λήψης παροχών για περιόδους φυλάκισης ή απουσίας στο εξωτερικό.

61.-(1) Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος ασθενείας, ανεργίας, μητρότητας ή σωματικής βλάβης ή σύνταξης ανικανότητας για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εκτίει ποινή φυλάκισης ή τελεί υπό νόμιμη κράτηση:

Νοείται ότι, σε περίπτωση δικαιούχου σύνταξης ανικανότητας, το ήμισυ του ποσού που θα καταβαλλόταν κανονικά στον ίδιο για το εν λόγω διάστημα, καταβάλλεται στους εξαρτωμένους του.

(2) Πρόσωπο εκπίπτει από το δικαίωμά του για λήψη επιδόματος ασθενείας, ανεργίας, μητρότητας ή σωματικής βλάβης για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα απουσιάζει από την Κύπρο:

Νοείται ότι, στην περίπτωση δικαιούχου που απουσιάζει από την Κύπρο για σκοπούς θεραπείας λόγω ανικανότητας που άρχισε πριν αυτός αναχωρήσει από την Κύπρο, το επίδομα ασθενείας ή σωματικής βλάβης, για το χρονικό διάστημα της απουσίας του, καταβάλλεται με έγκριση του Διευθυντή μετά την επιστροφή του δικαιούχου στην Κύπρο:

Νοείται περαιτέρω ότι, στην περίπτωση προσώπου για το οποίο ισχύει ο Κανονισμός (ΕΚ) αρ. 1408/71, το παρόν εδάφιο εφαρμόζεται για κάθε χρονική περίοδο κατά την οποία το πρόσωπο αυτό απουσιάζει από την Κύπρο ή άλλο κράτος μέλος και βρίσκεται σε τρίτη χώρα:

Νοείται περαιτέρω ότι, στην περίπτωση που πρόσωπο, που αναφέρεται στη δεύτερη επιφύλαξη, απουσιάζει από την Κύπρο ή από άλλο κράτος μέλος και βρίσκεται σε τρίτη χώρα για σκοπούς θεραπείας λόγω ανικανότητας, η οποία άρχισε πριν την αναχώρησή του από την Κύπρο ή από άλλο κράτος μέλος, η καταβολή του επιδόματος ασθενείας ή σωματικής βλάβης για τη χρονική περίοδο της απουσίας του αυτής διενεργείται με την έγκριση του Διευθυντή, μετά την επιστροφή του προσώπου αυτού στην Κύπρο ή σε άλλο κράτος μέλος.

Αύξηση παροχών για εξαρτωμένους.

62.-(1) Όταν πρόσωπο, το οποίο δικαιούται σύνταξη γήρατος, σύνταξη ανικανότητας ή σύνταξη αναπηρίας-

- (α) συζεί με τη σύζυγό του ή τη συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ή ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του συζύγου της, ο οποίος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του
- (β) συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ανήλικο τέκνο ή ανήλικο νεότερο αδελφό ή ανήλικη νεότερη αδελφή
- (γ) ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του πατέρα του, ο οποίος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή της μητέρας του που είναι χήρα ή άγαμη ή της οποίας ο σύζυγος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή προσώπου το οποίο έχει τη φροντίδα εξαρτώμενου τέκνου του,

τότε το εβδομαδιαίο ύψος της βασικής παροχής αυξάνεται –

Τέταρτος Πίνακας Μέρος IV. Πέμπτος Πίνακας Μέρος IV.

- (i) εάν πρόκειται για σύνταξη γήρατος ή σύνταξη ανικανότητας, όπως καθορίζεται στο Μέρος IV του Τέταρτου Πίνακα, ή
- (ii) εάν πρόκειται για σύνταξη αναπηρίας, όπως καθορίζεται στο Μέρος IV του Πέμπτου Πίνακα.

(2) Όταν γυναίκα, η οποία δικαιούται επίδομα μητρότητας –

- (α) συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ανήλικο τέκνο ως μόνος γονέας ή ο σύζυγός της είναι μόνιμα ανίκανος να το συντηρεί ή δεν συζεί με αυτή ή εκτίει ποινή φυλάκισης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός (1) έτους·
- (β) συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ανήλικο νεότερο αδελφό ή ανήλικη νεότερη αδελφή·
- (γ) ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του πατέρα της, ο οποίος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή της μητέρας της που είναι χήρα ή άγαμη ή της οποίας ο σύζυγος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή προσώπου το οποίο έχει τη φροντίδα εξαρτώμενου τέκνου της·
- (δ) ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του συζύγου της, ο οποίος είναι μόνιμα ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του,

Τέταρτος Πίνακας
Μέρος III.

τότε το εβδομαδιαίο ύψος της βασικής παροχής αυξάνεται όπως ορίζεται στο Μέρος III του Τέταρτου Πίνακα.

(3) Όταν πρόσωπο, το οποίο δικαιούται σύνταξη χηρείας με βάση το εδάφιο (1) ή (2) του άρθρου 41 ή επίδομα αγνοουμένου με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 45 ή σύνταξη χηρείας με βάση τα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 52 –

- (α) συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ανήλικο τέκνο ή ανήλικο νεότερο αδελφό ή ανήλικη νεότερη αδελφή·
- (β) ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του πατέρα του, ο οποίος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή της μητέρας του που είναι χήρα ή άγαμη ή της οποίας ο σύζυγος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή προσώπου το οποίο έχει τη φροντίδα εξαρτώμενου τέκνου του,

τότε το εβδομαδιαίο ύψος τη βασικής παροχής αυξάνεται –

Τέταρτος Πίνακας
Μέρος IV.

- (i) εάν πρόκειται για σύνταξη χηρείας δυνάμει του άρθρου 41 ή επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του άρθρου 45, όπως καθορίζεται στο Μέρος IV του Τέταρτου Πίνακα·
- (ii) εάν πρόκειται για σύνταξη χηρείας δυνάμει του άρθρου 52, όπως καθορίζεται στο Μέρος II του Πέμπτου Πίνακα.

Πέμπτος Πίνακας
Μέρος II.

(4) Όταν πρόσωπο, το οποίο δικαιούται επίδομα ασθενείας, ανεργίας ή σωματικής βλάβης –

- (α) συζεί με τη/το σύζυγό του/της ή συντηρεί αυτή/αυτόν αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο·
- (β) συντηρεί αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο ανήλικο τέκνο ή ανήλικο νεότερο αδελφό ή ανήλικη νεότερη αδελφή·
- (γ) ανέλαβε αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τη συντήρηση του πατέρα του, ο οποίος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή της μητέρας του που είναι χήρα ή άγαμη ή της οποίας ο σύζυγος είναι ανίκανος να συντηρεί τον εαυτό του ή προσώπου το οποίο έχει τη φροντίδα εξαρτώμενου τέκνου του,

τότε το εβδομαδιαίο ύψος της βασικής παροχής αυξάνεται –

Τέταρτος Πίνακας
Μέρος II.
Πέμπτος Πίνακας
Μέρος I.

- (i) εάν πρόκειται για επίδομα ασθενείας ή επίδομα ανεργίας, όπως ορίζεται στο Μέρος II του Τέταρτου Πίνακα, ή
- (ii) εάν πρόκειται για επίδομα σωματικής βλάβης, όπως ορίζεται στο Μέρος I του Πέμπτου Πίνακα:

Νοείται ότι, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου, ουδεμία αύξηση καταβάλλεται δυνάμει του παρόντος εδαφίου αναφορικά με σύζυγο, του/της οποίου/ας το ποσό των αποδοχών από την απασχόλησή ή το ποσό οποιασδήποτε παροχής που δικαιούται κατά την ίδια περίοδο για την οποία καταβάλλεται το επίδομα, είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το ποσό της αύξησης της παροχής, που αναφέρεται στις υποπαραγράφους (i) και (ii).

(5) Σε περίπτωση, κατά την οποία καταβάλλεται ταυτόχρονα παροχή και στους δύο συζύγους, η αύξηση που καταβάλλεται για τους εξαρτώμενους δυνάμει του παρόντος άρθρου καταβάλλεται μόνο στο/στη σύζυγο που δικαιούται αύξηση της παροχής στο μεγαλύτερο ύψος.

(6) Ουδενμία αύξηση παροχής καταβάλλεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει του παρόντος άρθρου, αναφορικά με οποιοδήποτε εξαρτώμενο που δικαιούται σύνταξη χηρείας, σύνταξη γήρατος, σύνταξη ανικανότητας, επίδομα αγνοουμένου, επίδομα ορφανίας, σύνταξη αναπηρίας ή σύνταξη γονέα.

(7) Η αύξηση, η οποία καταβάλλεται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, αναφορικά με σύζυγο που συζούσε με το δικαιούχο κατά ή μετά το χρόνο χορήγησης σύνταξης ή που συντηρούνταν από το δικαιούχο κατά ή μετά τον εν λόγω χρόνο, δύναται να καταβάλλεται στο σύζυγο ή στη σύζυγο, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον έπαυσε να συζεί με το δικαιούχο και ο Διευθυντής κρίνει τούτο εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις κάθε περίπτωσης.

(8) Η αύξηση, η οποία καταβάλλεται για εξαρτώμενο δυνάμει του παρόντος άρθρου σε πρόσωπο το οποίο δικαιούται σύνταξη γήρατος, ανικανότητας, χηρείας, αναπηρίας ή επίδομα αγνοουμένου, παύει να καταβάλλεται στο δικαιούχο από την ημερομηνία από την οποία καταβάλλεται κοινωνική σύνταξη στον εξαρτώμενο.

Δέκατη τρίτη
πληρωμή
συντάξεων και
άλλων παροχών.

63.-(1) Κάθε πρόσωπο που δικαιούται σύνταξη γήρατος, σύνταξη ανικανότητας, σύνταξη χηρείας, επίδομα ορφανίας, επίδομα αγνοουμένου, σύνταξη αναπηρίας ή σύνταξη γονέα, δικαιούται για κάθε έτος επιπρόσθετο ποσό, ίσο με το ένα δωδέκατο (1/12) του ολικού ποσού παροχής που του καταβλήθηκε μέσα στο έτος αυτό.

(2) Το ποσό, που αναφέρεται στο εδάφιο (1), καταβάλλεται το Δεκέμβριο κάθε έτους μαζί με την αντίστοιχη παροχή για το μήνα αυτό:

Νοείται ότι, σε περίπτωση τερματισμού της παροχής πριν από το Δεκέμβριο, το εν λόγω ποσό καταβάλλεται το συντομότερο δυνατόν μετά τον τερματισμό.

Αιτήσεις και
πληρωμές
παροχών.

64.-(1) Τηρουμένων των λοιπών διατάξεων του παρόντος Νόμου, η χορήγηση οποιασδήποτε παροχής προϋποθέτει την υποβολή αίτησης από το πρόσωπο που δικαιούται την παροχή.

(2) Κανονισμοί ρυθμίζουν την προθεσμία υποβολής της αίτησης για παροχή, τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες μπορεί να παραταθεί η προθεσμία υποβολής αίτησης για παροχή, τον τρόπο υποβολής της αίτησης και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες, είτε έχει υποβληθεί αίτηση είτε όχι, την παραγραφή του δικαιώματος για λήψη της παροχής λόγω παράλειψης ή καθυστέρησης στην υποβολή αίτησης ή στην είσπραξη της πληρωμής της παροχής.

(3) Ανεξάρτητα από τις άλλες διατάξεις του παρόντος Νόμου, με Κανονισμούς ρυθμίζονται επίσης ο χρόνος και ο τρόπος πληρωμής των παροχών, ο χρόνος έναρξης καταβολής των παροχών που χορηγούνται για πρώτη φορά, ο χρόνος τερματισμού της πληρωμής παροχών, ο χρόνος από τον οποίο ισχύουν τυχόν αλλαγές στο ύψος των παροχών και ο υπολογισμός του ποσού των παροχών για χρονικές περιόδους μικρότερες ή μεγαλύτερες της μιας εβδομάδας.

Σώρευση
δικαιωμάτων
για δύο ή
περισσότερες
παροχές.

65.-(1) Όταν ένα πρόσωπο θεμελιώνει ταυτόχρονα δικαίωμα για δύο ή περισσότερες περιοδικές παροχές με βάση τη δική του ασφάλιση δυνάμει του παρόντος Νόμου, δικαιούται μόνο την παροχή που καταβάλλεται στο μεγαλύτερο ύψος και, σε περίπτωση που οι εν λόγω παροχές καταβάλλονται στο ίδιο ύψος, την παροχή που του χορηγήθηκε πρώτα:

Νοείται ότι, η σύνταξη αναπηρίας ή το επίδομα ορφανίας που καταβάλλεται είτε λόγω επαγγελματικού ατυχήματος που επισυνέβη, είτε λόγω καθορισμένης ασθένειας ή βλάβης που προκλήθηκε πριν από τις 6 Οκτωβρίου 1980, με εξαίρεση οποιαδήποτε αύξηση για εξαρτωμένους, καταβάλλεται έστω και εάν ταυτόχρονα καταβάλλεται άλλη περιοδική παροχή.

(2) Πρόσωπο δικαιούται να λαμβάνει ταυτόχρονα δύο ή περισσότερες συντάξεις αναπηρίας, το ολικό ύψος των οποίων υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη του ολικού βαθμού των σχετικών αναπηριών και του ψηλότερου από τους δύο ή περισσότερους μέσους όρους ασφαλιστικών μονάδων, όπως αυτό υπολογίστηκε σύμφωνα με το Μέρος IV του Πέμπτου Πίνακα:

Πέμπτος Πίνακας
Μέρος IV.

Νοείται ότι -

- (α) σε καμιά περίπτωση το άθροισμα των βαθμών αναπηρίας δεν μπορεί να υπερβεί το 100%, και
- (β) δεν καταβάλλεται συμπληρωματική παροχή για αναπηρία που προκλήθηκε πριν από τις 6 Οκτωβρίου 1980.

(3) Πρόσωπο, που δικαιούται σύνταξη χηρείας με βάση το εδάφιο (1) ή (2) του άρθρου 41 ή επίδομα αγνοουμένου δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 45 ή σύνταξη χηρείας με βάση τα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 52, δικαιούται να λαμβάνει ταυτόχρονα και σύνταξη γήρατος, σύνταξη ανικανότητας, σύνταξη αναπηρίας, επίδομα μητρότητας, επίδομα ασθενείας, επίδομα ανεργίας ή επίδομα σωματικής βλάβης,

ανάλογα με την περίπτωση:

Νοείται ότι, αύξηση για εξαρτωμένους καταβάλλεται μόνο με την παροχή που έχει τη μεγαλύτερη αύξηση ή σε περίπτωση που οι αυξήσεις των παροχών είναι του ίδιου ύψους, καταβάλλεται η αύξηση της παροχής που χορηγήθηκε πρώτα.

Αντιπροσώπευση αποβιωσάντων ή ανίκανων προσώπων.

66. Όταν πρόσωπο, που υπέβαλε αίτηση για οποιαδήποτε παροχή ή που ισχυρίζεται ότι δικαιούται ή που δικαιούταν οποιαδήποτε παροχή ή πρόσωπο, στο οποίο καταβάλλεται παροχή, είναι για οποιοδήποτε λόγο ανίκανο να ενεργήσει ή έχει πεθάνει, ο Διευθυντής δύναται να ορίσει κατάλληλο πρόσωπο για να υποβάλει την αίτηση, να διεκδικήσει ή να εισπράξει την παροχή, ως αντιπρόσωπος ή για λογαριασμό ή εκ μέρους του εν λόγω προσώπου.

Αναπαλλοτρίωτο παροχών.

67.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, είναι άκυρη η εκχώρηση ή επιβάρυνση παροχής, όπως και κάθε συμφωνία για εκχώρηση ή επιβάρυνσή της και, σε περίπτωση πτώχευσης δικαιούχου παροχής η παροχή δεν περιέρχεται στο σύνδικο της πτώχευσης ή σ' οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό των πιστωτών του δικαιούχου.

Κεφ. 6.
11 του 1965
161 του 1989
228 του 1989
51(I) του 1999
134(I) του 1999
58(I) του 2003
66(I) του 2004
138(I) του 2006.

(2) Καμία παροχή δεν υπόκειται σε κατάσχεση με βάση τον περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμο, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Επιστροφή παροχής που λήφθηκε παράνομα.

68.-(1) Σε περίπτωση που αποδεικνύεται ότι ένα πρόσωπο έλαβε οποιοδήποτε ποσό υπό μορφή παροχής, χωρίς να το δικαιούται, το πρόσωπο αυτό οφείλει να επιστρέψει το ποσό που εισέπραξε, εάν αυτό του καταβλήθηκε λόγω αποσιώπησης ή ψευδούς παράστασης ουσιώδους γεγονότος, είτε η αποσιώπηση ή η ψευδής παράσταση ήταν δόλια ή όχι.

(2) Το οφειλόμενο ποσό δύναται να παρακρατηθεί από οποιαδήποτε παροχή που οφείλεται μεταγενέστερα, χωρίς όμως να αποκλείεται η διεκδίκηση του εν λόγω ποσού με οποιοδήποτε άλλο μέσο:

Νοείται ότι, όταν πρόσωπο, που έλαβε οποιοδήποτε ποσό υπό μορφή παροχής χωρίς να το δικαιούται, αποδεικνύει ότι το έλαβε με καλή πίστη και χωρίς να γνωρίζει ότι δεν το δικαιούται, το ποσό επιστρέφεται αμέσως ή παρακρατείται από οποιαδήποτε παροχή που οφείλεται μεταγενέστερα, εάν δεν παρήλθε εύλογος χρόνος.

ΜΕΡΟΣ VI – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Διορισμός επιθεωρητών.

69.-(1) Ο Διευθυντής δύναται να διορίσει οποιοδήποτε από τους λειτουργούς των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως επιθεωρητή, για να ασκεί τις εξουσίες και τα καθήκοντα που του ανατίθενται με βάση τον παρόντα Νόμο.

(2) Κάθε ενέργεια, στην οποία υποχρεούται ή εξουσιοδοτείται να προβεί ο Διευθυντής δυνάμει του παρόντος Νόμου, δύναται να γίνει από επιθεωρητή που διορίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο ή από οποιοδήποτε άλλο λειτουργό των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στον οποίο ο Διευθυντής παρέχει τη σχετική με το σκοπό αυτό εξουσιοδότηση.

Εξουσίες επιθεωρητών.

70.-(1) Κάθε επιθεωρητής που διορίζεται δυνάμει του άρθρου 69, έχει εξουσία, προς το σκοπό εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου, να προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

- (α) Να εισέρχεται σε εύλογο χρόνο σε οποιοδήποτε υποστατικό ή άλλο χώρο, με εξαίρεση τις ιδιωτικές κατοικίες, όπου δικαιολογημένα πιστεύει ότι απασχολούνται μισθωτοί ή αυτοτελώς εργαζόμενοι·
- (β) να προβαίνει στην αναγκαία εξέταση και έρευνα για να εξακριβώνει, εάν στο εν λόγω υποστατικό ή άλλο χώρο τηρούνται ή τηρούνταν οι διατάξεις του παρόντος Νόμου·
- (γ) να εξετάζει είτε μόνος του είτε, εάν κρίνει σκόπιμο, στην παρουσία άλλου προσώπου, κάθε πρόσωπο που βρίσκεται στο εν λόγω υποστατικό ή άλλο χώρο, το οποίο δικαιολογημένα πιστεύει ότι είναι ή ήταν μισθωτό ή αυτοτελώς εργαζόμενο και να απαιτήσει από αυτό να υποβληθεί σε τέτοια εξέταση, αναφορικά με θέματα που αφορούν στον παρόντα Νόμο, για τα οποία εύλογα μπορεί να ζητήσει πληροφορίες·
- (δ) να ασκεί κάθε άλλη εξουσία που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Ο κάτοχος κάθε υποστατικού ή άλλου χώρου που αναφέρεται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) και κάθε άλλο πρόσωπο που έχει ή είχε στην υπηρεσία του οποιοδήποτε μισθωτό, οι αντιπρόσωποι και υπάλληλοί του και κάθε μισθωτός ή αυτοτελώς εργαζόμενος οφείλουν να παρέχουν στον επιθεωρητή κάθε πληροφορία και να προσκομίζουν σ' αυτόν για εξέταση κάθε βιβλίο ή έγγραφο που αυτός θεωρεί εύλογο να απαιτήσει.

(3) Κάθε πρόσωπο που –

- (α) εκούσια καθυστερεί ή παρεμποδίζει επιθεωρητή στην άσκηση των εξουσιών που του παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου·
- (β) αρνείται ή αμελεί να απαντήσει σ' οποιοδήποτε ερώτημα που του υποβάλλεται ή να δώσει οποιαδήποτε πληροφορία ή να προσκομίσει οποιοδήποτε βιβλίο ή έγγραφο, παρόλο που έχει υποχρέωση να το πράξει δυνάμει του παρόντος άρθρου·
- (γ) αποκρύπτει ή προσπαθεί να αποκρύψει ή παρεμποδίζει ή προσπαθεί να παρεμποδίσει πρόσωπο να εμφανιστεί ενώπιον οποιουδήποτε επιθεωρητή ή να εξεταστεί από αυτόν,

είναι ένοχο αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τα χίλια επτακόσια ευρώ (€1.700,00) ή και στις δύο αυτές ποινές:

Νοείται ότι, κανένας δεν είναι υπόχρεος δυνάμει του παρόντος άρθρου να απαντήσει σε ερώτημα ή να δώσει μαρτυρία που τείνει να τον ενοχοποιήσει.

(4) Κάθε επιθεωρητής εφοδιάζεται με πιστοποιητικό του διορισμού του, το οποίο παρουσιάζει, εάν του ζητηθεί, όταν χρειάζεται να εισέλθει σ' οποιοδήποτε υποστατικό ή άλλο χώρο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

Σύσταση Ιατρικών Συμβουλίων και Δευτεροβάθμιου Ιατρικού Συμβουλίου.

71.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου συνιστώνται Ιατρικά Συμβούλια και Δευτεροβάθμιο Ιατρικό Συμβούλιο, η σύνθεση και λειτουργία των οποίων ρυθμίζεται με Κανονισμούς.

(2) Στους προέδρους και στα μέλη των Ιατρικών Συμβουλίων, στον αναπληρωτή πρόεδρο και στα μέλη του Δευτεροβάθμιου Ιατρικού Συμβουλίου, καθώς και στους ειδικούς ιατρούς καταβάλλεται αμοιβή, το ποσό της οποίας ορίζεται από τον Υπουργό, για κάθε συνεδρία ή εξέταση, καθώς και το ποσό οποιωνδήποτε εξόδων που συνεπάγεται η συμμετοχή στη συνεδρία ή εξέταση.

(3) Στον Πρόεδρο του Δευτεροβάθμιου Ιατρικού Συμβουλίου καταβάλλεται αμοιβή, το ετήσιο ύψος της οποίας ορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

72.-(1) Ιδρύεται Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που στο εξής θα αναφέρεται ως «το Συμβούλιο», το οποίο απαρτίζεται από τα ακόλουθα μέλη που διορίζονται από τον Υπουργό:

- (α) τον Πρόεδρο που προέρχεται από τη Δημόσια Υπηρεσία,
- (β) τρία (3) μέλη που προέρχονται επίσης από τη Δημόσια Υπηρεσία,
- (γ) δέκα (10) μέλη που διορίζονται, αφού ο Υπουργός συμβουλευτεί τους αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς των μισθωτών και των εργοδοτών, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν εξίσου τα συμφέροντα των μισθωτών και των εργοδοτών,
- (δ) τέσσερα (4) μέλη που διορίζονται, αφού ο Υπουργός συμβουλευτεί τους αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς των αγροτών, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα των αγροτών, και
- (ε) τρία (3) άλλα κατάλληλα μέλη που δεν υπάγονται σ' οποιαδήποτε των ανωτέρω κατηγοριών, από τα οποία το ένα αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των αυτοτελώς εργαζομένων.

(2) Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου διορίζονται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, με δυνατότητα επαναδιορισμού μετά τη λήξη της θητείας τους:

Νοείται ότι, ο Υπουργός δύναται, για εύλογη αιτία, να ανακαλέσει οποτεδήποτε το διορισμό του Προέδρου ή οποιουδήποτε μέλους του Συμβουλίου.

(3) Το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει εσωτερικούς κανονισμούς που να διέπουν τη διαδικασία του, τη σύγκληση των συνεδριάσεών του και την απαιτούμενη απαρτία.

(4) Το Συμβούλιο δύναται να ασκεί τις αρμοδιότητές του και σε περίπτωση που χηρεύει η θέση οποιουδήποτε μέλους.

(5) Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να συμβουλεύει τον Υπουργό σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:

- (α) Τον ετήσιο προϋπολογισμό διοικητικών δαπανών, περιλαμβανομένων και των αναγκών σε προσωπικό, για την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και τον ετήσιο προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων του Ταμείου για παροχές,
- (β) τους ετήσιους λογαριασμούς του Ταμείου,
- (γ) την ετήσια έκθεση του Διευθυντή,
- (δ) κάθε ζήτημα που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος Νόμου,
- (ε) κάθε προτεινόμενη τροποποίηση στον παρόντα Νόμο και στους Κανονισμούς,
- (στ) την έκθεση που υποβάλλει κάθε φορά ο αναλογιστής σύμφωνα με το άρθρο 76,
- (ζ) την επένδυση του ενεργητικού του Ταμείου, και
- (η) κάθε άλλο θέμα που ο Υπουργός ή ο Διευθυντής κρίνει σκόπιμο να παραπέμψει στο Συμβούλιο.

(6) Το Συμβούλιο εξετάζει, τουλάχιστον μια φορά κάθε τρεις (3) μήνες, τις δραστηριότητες του Ταμείου.

Ταμείο
Κοινωνικών
Ασφαλίσεων.

73.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ιδρύεται Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καλούμενο «το Ταμείο», στο οποίο μεταφέρονται όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που ιδρύθηκε δυνάμει του νόμου που καταργήθηκε, το οποίο αποτελείται από τους εξής τέσσερις (4) λογαριασμούς -

- (α) το Λογαριασμό Βασικών Συντάξεων, ο οποίος βαρύνεται με τις πληρωμές των βασικών συντάξεων γήρατος, ανικανότητας και χηρείας που χορηγούνται δυνάμει του άρθρου 41, του βασικού επιδόματος ορφανίας που χορηγείται δυνάμει του άρθρου 43 και του επιδόματος αγνοουμένου καθώς και οποιουδήποτε βασικού εφάπαξ ποσού, σε σχέση με τις προαναφερόμενες παροχές·
- (β) το Λογαριασμό Συμπληρωματικών Συντάξεων, ο οποίος βαρύνεται με τις πληρωμές των συμπληρωματικών παροχών, που αναφέρονται στην παράγραφο (α) καθώς και οποιουδήποτε συμπληρωματικού εφάπαξ ποσού, σε σχέση με τις προαναφερόμενες παροχές·
- (γ) το Λογαριασμό Παροχών Ανεργίας, ο οποίος βαρύνεται με τις πληρωμές των παροχών ανεργίας·
- (δ) το Λογαριασμό Λοιπών Παροχών, ο οποίος βαρύνεται με τις πληρωμές των παροχών ασθενείας και μητρότητας, των βοηθημάτων γάμου, τοκετού και κηδείας και των παροχών λόγω επαγγελματικών βλαβών καθώς και με τις διοικητικές δαπάνες που διενεργούνται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία το αποθεματικό και τα έσοδα του Λογαριασμού Παροχών Ανεργίας δεν επαρκούν για την κάλυψη των υποχρεώσεών του, η διαφορά καταβάλλεται από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας ή καλύπτεται με ειδική εισφορά, η οποία επιβάλλεται με Κανονισμούς.

(3) Οι εισφορές που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο καταβάλλονται στο Ταμείο και κατανέμονται μεταξύ των λογαριασμών που αναφέρονται στο εδάφιο (1) κατά το καθορισμένο ποσοστό.

(4) Το Ταμείο δύναται να δέχεται δωρεές προς όφελος οποιουδήποτε από τους λογαριασμούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1).

(5) Οι λογαριασμοί του Ταμείου εξετάζονται από το Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας και δημοσιεύονται με την έκθεσή του για τους λογαριασμούς αυτούς.

(6) Ο Διευθυντής, σύμφωνα με τις εκάστοτε οδηγίες του Υπουργού Οικονομικών, επενδύει το ενεργητικό του Ταμείου, με σκοπό τη μεγιστοποίηση των αποθεμάτων του, λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια, ρευστότητα και απόδοση των επενδύσεων, το ρόλο τον οποίο οι επενδύσεις αυτές πρέπει να διαδραματίζουν στη γενικότερη αναπτυξιακή προσπάθεια και την κυβερνητική δημοσιονομική και οικονομική πολιτική:

Νοείται ότι, μέχρι τον Μάρτιο του 2010, ο Υπουργός Οικονομικών και ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καταθέτουν στη Βουλή των Αντιπροσώπων νομοσχέδιο ως προς την

αποτελεσματική διαχείριση των αποθεματικών του Ταμείου από ανεξάρτητη Επιτροπή, αφού διασφαλιστεί η δημιουργία ικανοποιητικού αποθεματικού.

(7) Ο Διευθυντής υποβάλλει στη Βουλή των Αντιπροσώπων έκθεση για την κατάσταση των επενδύσεων του Ταμείου για την εξάμηνη περίοδο που λήγει στις 30 Ιουνίου και 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους, αντίστοιχα.

Δαπάνες
διοίκησης.

74.-(1) Όλες οι δαπάνες που διενεργούνται από το Διευθυντή ή από άλλο δημόσιο υπάλληλο για την εφαρμογή του παρόντος Νόμου καλύπτονται αρχικά από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας.

(2) Το ποσό που ο Διευθυντής υπολογίζει σύμφωνα με οδηγίες του Γενικού Λογιστή της Δημοκρατίας ότι αναλογεί προς τις δαπάνες που αναφέρονται στο εδάφιο (1), καταβάλλεται στο Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας από το Ταμείο σε χρόνο και με τρόπο που ορίζει ο Γενικός Λογιστής της Δημοκρατίας.

Ορισμένες
πληρωμές από και
προς το Πάγιο
Ταμείο της
Δημοκρατίας.
Τέταρτος Πίνακας.
Μέρος IV.

75.-(1) Το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας καταβάλλει στο Ταμείο ένα ποσοστό της ετήσιας δαπάνης για τις βασικές συντάξεις γήρατος, χηρείας, ανικανότητας και επιδόματος αγνοουμένου που καταβάλλεται για σύζυγο αγνοουμένου, έναντι της δαπάνης για την αύξηση της κατώτατης σύνταξης ή του επιδόματος, πέραν του 70%, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5 του Μέρους IV του Τέταρτου Πίνακα.

(2) Το ποσοστό που αναφέρεται στο εδάφιο (1) θα υπολογίζεται ανά τριετία με αναλογιστική μελέτη.

(3) Το Ταμείο καταβάλλει στο Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας το εφάπαξ καθορισμένο ποσό που θα καταβαλλόταν σύμφωνα με τα άρθρα 38 ή 42, εάν ο δικαιούχος δεν δικαιούταν κοινωνική σύνταξη, καθώς και την αύξηση παροχής για εξαρτώμενο, αναφορικά με τον οποίο εφαρμόζεται το εδάφιο (8) του άρθρου 62.

Αναλογιστικές
ανασκοπήσεις.

76.-(1) Αναλογιστής, τον οποίο διορίζει ο Υπουργός, προβαίνει ανά τριετία σε ανασκόπηση της όλης εφαρμογής του παρόντος Νόμου και της οικονομικής κατάστασης του Ταμείου:

Νοείται ότι, τέτοια ανασκόπηση δύναται, κατά την κρίση του Υπουργού, να διεξαχθεί και πριν από την πάροδο τριών (3) ετών από την τελευταία ανασκόπηση.

(2) Σε κάθε ανασκόπηση, ο αναλογιστής υποβάλλει έκθεση στον Υπουργό για την οικονομική κατάσταση του Ταμείου και για την επάρκεια ή μη των εισφορών, που καταβάλλονται δυνάμει του παρόντος Νόμου, να καλύψουν τις παροχές και άλλες υποχρεώσεις του Ταμείου:

Νοείται ότι, ο Υπουργός προχωρεί αμέσως σε κατάθεση στη Βουλή των Αντιπροσώπων ενημερωτικής έκθεσης αναφορικά με τα αποτελέσματα της έκθεσης του αναλογιστή επί της οικονομικής κατάστασης του Ταμείου:

Νοείται περαιτέρω ότι, τηρουμένων των διατάξεων της πιο πάνω επιφύλαξης, εφόσον καταδεικνύεται από τα συμπεράσματα οποιασδήποτε αναλογιστικής μελέτης ότι δεν διασφαλίζεται επαρκώς η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του Ταμείου, ο Υπουργός αφού προχωρήσει αμέσως σε διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους, καταθέτει στη Βουλή των Αντιπροσώπων το αργότερο εντός ενός έτους νομοσχέδιο για την περαιτέρω ενίσχυση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του Ταμείου.

Αναπροσαρμογή
ύψους παροχών.

77.-(1) Το ύψος των βασικών συντάξεων γήρατος, χηρείας και ανικανότητας, των βασικών επιδομάτων ορφανίας και αγνοουμένου, των βασικών συντάξεων αναπηρίας και γονέα, περιλαμβανομένων των αντίστοιχων συντάξεων και επιδομάτων των οποίων ο ουσιαστικός χρόνος προηγείται της 6ης Οκτωβρίου 1980, καθώς και οποιωνδήποτε αυξήσεων των παροχών αυτών, αναπροσαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, κατά το ποσοστό αύξησης του ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 20.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, όταν το ύψος της βασικής σύνταξης γήρατος, χηρείας ή ανικανότητας ή του επιδόματος αγνοουμένου, είναι κατώτερο του ανώτατου ύψους βασικής παροχής που θα μπορούσε να καταβληθεί στο δικαιούχο, οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται και στο τμήμα της συμπληρωματικής παροχής που απαιτείται για να συμπληρωθεί το εν λόγω ανώτατο ύψος.

(3) Το ύψος των συμπληρωματικών παροχών που αναφέρονται στο εδάφιο (1), αναπροσαρμόζεται από την ημερομηνία αναπροσαρμογής των βασικών παροχών, κατά το ποσοστό αύξησης του μέσου όρου του δείκτη τιμών καταναλωτή κατά το δεύτερο εξάμηνο κάθε έτους, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μέσο όρο κατά το δεύτερο εξάμηνο του προηγούμενου έτους:

Νοείται ότι, η ως ανωτέρω αύξηση δεν δύναται να είναι μεγαλύτερη της αύξησης των βασικών συντάξεων σύμφωνα με το εδάφιο (1).

(4) Την 1η Ιουλίου κάθε έτους, οι παροχές που αναφέρονται στο εδάφιο (1), αυξάνονται κατά το ποσοστό αύξησης του μέσου όρου του δείκτη τιμών καταναλωτή κατά το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο, σε σύγκριση με το μέσο όρο του δείκτη αυτού κατά το τελευταίο εξάμηνο του προηγούμενου έτους:

Νοείται ότι, εάν το ποσοστό αυτό είναι χαμηλότερο του 1% δεν χορηγείται οποιαδήποτε αύξηση:

Νοείται περαιτέρω ότι, το ποσοστό αύξησης συμψηφίζεται με το ποσοστό της αμέσως επόμενης αύξησης που χορηγείται σύμφωνα με τα εδάφια (1) έως (3).

Εξουσία έκδοσης Κανονισμών.

78. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα αυτή, να προβαίνει στον καθορισμό ή στη ρύθμιση κάθε θέματος που χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού ή ρύθμισης και ειδικότερα να καθορίζει ή ρυθμίζει-

- (α) τον καθορισμό του ποσοστού κατανομής των εισφορών στους λογαριασμούς του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων,
- (β) το ύψος των αμελητέων αποδοχών,
- (γ) το ύψος του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών,
- (δ) το ποσό ασφαλιστέων αποδοχών οποιασδήποτε κατηγορίας μισθωτών,
- (ε) την κατάταξη των αυτοτελώς εργαζομένων σε επαγγελματικές κατηγορίες,
- (στ) το κατώτατο ποσό ασφαλιστέων αποδοχών κάθε επαγγελματικής κατηγορίας αυτοτελώς εργαζομένων,
- (ζ) τον τρόπο υπολογισμού των ασφαλιστέων αποδοχών των αυτοτελώς εργαζομένων μέχρι και το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών,
- (η) την εγγραφή των ασφαλισμένων και των εργοδοτών,
- (θ) οποιοδήποτε ζήτημα που έχει σχέση με την καταβολή και είσπραξη των εισφορών, περιλαμβανομένων-
 - (i) του τρόπου υπολογισμού ή εκτίμησης των ασφαλιστέων αποδοχών ειδικών τάξεων ή κατηγοριών μισθωτών,
 - (ii) του χρόνου καταβολής των εισφορών και του συντονισμού της καταβολής και είσπραξής τους με την καταβολή και είσπραξη εισφορών δυνάμει άλλων νόμων,
 - (iii) των περιστάσεων κάτω από τις οποίες εισφορές που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως μπορούν να επιστραφούν,
 - (iv) των όρων επιστροφής εισφορών που καταβλήθηκαν από οποιοδήποτε ασφαλισμένο αναφορικά με ασφαλιστές αποδοχές πέραν από το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών,
- (ι) την επιβολή πρόσθετου τέλους επί του ποσού των οφειλόμενων εισφορών σε περίπτωση παράλειψης καταβολής εισφορών κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου,
- (ια) την παροχή καθορισμένων στοιχείων από ιατρό που νοσηλεύει ή καλείται να επισκεφθεί ασθενή, ο οποίος πιστεύεται ότι πάσχει από οποιαδήποτε ασθένεια από την οποία προσβλήθηκε λόγω της απασχόλησής του ή τη διενέργεια νεκροψίας στη σορό προσώπου του οποίου ο θάνατος πιστεύεται ότι προκλήθηκε από οποιαδήποτε ασθένεια που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 56,
- (ιβ) τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες ένα πρόσωπο λογίζεται ότι δεν ασκεί εργασία με σκοπό το κέρδος,
- (ιγ) τη σύνθεση και λειτουργία των Ιατρικών Συμβουλίων και του Δευτοροβάθμιου Ιατρικού Συμβουλίου που προβλέπονται στο άρθρο 71,
- (ιδ) τον τρόπο πίστωσης του ασφαλιστικού λογαριασμού του ασφαλισμένου με το αναλογιστικά ισοδύναμο ποσό του δικαιώματος για σύνταξη γήρατος, που θεμελίωσε λόγω υπηρεσίας του στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες,
- (ιε) τον τρόπο υπολογισμού του αναλογιστικά ισοδύναμου ποσού του δικαιώματος για σύνταξη γήρατος, δυνάμει του παρόντος Νόμου,
- (ιστ) τις διαδικασίες που απαιτούνται για τη μεταφορά του δικαιώματος για σύνταξη γήρατος, δυνάμει του παρόντος Νόμου, σε συνταξιοδοτικό σχέδιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- (ιζ) τις διαδικασίες που απαιτούνται για τη μεταφορά των δικαιωμάτων για σύνταξη γήρατος από συνταξιοδοτικό σχέδιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Ταμείο.

ΜΕΡΟΣ VII – ΕΞΕΤΑΣΗ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Εξέταση αιτήσεων για παροχές.

79.-(1) Κάθε αίτηση για παροχή εξετάζεται σε εύλογο χρόνο από το Διευθυντή ή άλλο λειτουργό των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εξουσιοδοτείται από το Διευθυντή για το σκοπό αυτό.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η αίτηση για παροχή δύναται-

- (α) να εγκριθεί εν όλω ή εν μέρει, ή
- (β) να απορριφθεί:

Νοείται ότι, πριν από την έγκριση ή απόρριψη της αίτησης για παροχή, ο Διευθυντής δύναται να παραπέμψει τον αιτητή σε ειδικό ιατρό ή Ιατρικό Συμβούλιο για εξέταση ή στο Δευτεροβάθμιο Ιατρικό Συμβούλιο για επανεξέταση.

(3) Ο βαθμός αναπηρίας, σε περίπτωση αίτησης για παροχή λόγω αναπηρίας δυνάμει του άρθρου 49, υπολογίζεται από το Ιατρικό Συμβούλιο, κατόπιν παραπομπής του αιτητή από το Διευθυντή.

(4) Σε περίπτωση αίτησης για παροχή λόγω θανάτου δυνάμει του άρθρου 52, για θάνατο που πιστεύεται ή υπάρχει ισχυρισμός ότι οφείλεται σε οποιαδήποτε ασθένεια που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 56, η υπόθεση παραπέμπεται από το Διευθυντή στο Ιατρικό Συμβούλιο για γνωμοδότηση ως προς τα αίτια του θανάτου.

Αναθεώρηση αποφάσεων Διευθυντή για παροχές.

80.-(1) Ο Διευθυντής δύναται να αναθεωρήσει κάθε απόφαση που εξέδωσε σχετικά με οποιαδήποτε αίτηση για παροχή, εάν ικανοποιηθεί ότι –

- (α) όταν εκδόθηκε η απόφαση, αυτός αγνοούσε ουσιώδες γεγονός ή τελούσε υπό πλάνη ως προς τέτοιο γεγονός, ή
- (β) από την έκδοση της απόφασης επήλθε μεταβολή των πραγματικών συνθηκών στις οποίες στηρίχτηκε η έκδοση της απόφασης ή που αποτελούσαν, σύμφωνα με το νόμο την προϋπόθεση για την έκδοσή της,

δύνата να επανεξετάσει την αίτηση και ανάλογα να την εγκρίνει ή να την απορρίψει.

(2) Σε περίπτωση έγκρισης αίτησης για περιοδική παροχή κατόπιν αναθεώρησης προηγούμενης απόφασης, η καταβολή της παροχής περιορίζεται στην παροχή που οφείλεται για το αμέσως προηγούμενο της ημερομηνίας αναθεώρησης χρονικό διάστημα των δύο (2) ετών.

(3) Όταν μια αίτηση για παροχή απορρίπτεται ή εγκρίνεται μερικώς, ο Διευθυντής αποστέλλει στον αιτητή μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την έκδοση της απόφασης γραπτή γνωστοποίηση για την εν λόγω απόφαση και το αιτιολογικό της.

Επίλυση ορισμένων ζητημάτων από το Διευθυντή.

81.-(1) Σε περίπτωση που προκύπτει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα ζητήματα, αυτό επιλύεται, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, από το Διευθυντή-

- (α) εάν οποιαδήποτε απασχόληση ή κατηγορία απασχόλησης είναι ή πρόκειται να καταστεί ασφαλιστέα,
- (β) εάν πρόσωπο είναι ή ήταν μισθωτό ή αυτοτελώς εργαζόμενο,
- (γ) ως προς το ποιος είναι ή ήταν ο εργοδότης μισθωτού,
- (δ) εάν είναι καταβλητέες εισφορές από ή αναφορικά με πρόσωπο, δυνάμει των άρθρων 4, 11 ή 14,
- (ε) ως προς τις ασφαλιστέες αποδοχές που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου,
- (στ) εάν έχουν καταβληθεί εισφορές από ή αναφορικά με πρόσωπο για οποιαδήποτε περίοδο εισφοράς ή εάν πρόσωπο έχει σε πίστη του εξομοιούμενες ασφαλιστέες αποδοχές για οποιαδήποτε περίοδο,
- (ζ) ως προς την ορθή ημερομηνία γέννησης προσώπου,
- (η) ως προς την κατάταξη αυτοτελώς εργαζομένου σε επαγγελματική κατηγορία ή τον τόπο

απασχόλησής του,

(2) Ο Διευθυντής δύναται, πριν να επιλύσει οποιοδήποτε ζήτημα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, να ορίσει οποιοδήποτε λειτουργό των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων για να διεξαγάγει έρευνα για το ζήτημα αυτό:

Νοείται ότι, ο λειτουργός που ορίστηκε για το σκοπό αυτό, μπορεί με κλήση να απαιτήσει από οποιοδήποτε πρόσωπο να παραστεί στη διεξαγωγή της έρευνας, να δώσει μαρτυρία ή να προσκομίσει έγγραφα τα οποία εύλογα κρίνονται ως αναγκαία για τη διεξαγωγή της έρευνας.

(3) Κάθε πρόσωπο, που κατά την κρίση του Διευθυντή ή του λειτουργού που ορίστηκε δυνάμει του εδαφίου (2), έχει οποιοδήποτε συμφέρον σε ζήτημα που τυγχάνει επίλυσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δικαιούται –

(α) να παρίσταται και να τυγχάνει ακρόασης κατά την έρευνα που διεξάγεται για το ζήτημα αυτό, και

(β) να πάρει αντίγραφο της σχετικής απόφασης του Διευθυντή και του αιτιολογικού της απόφασης.

(4) Ο Διευθυντής μπορεί να αναθεωρήσει απόφαση που εξέδωσε σύμφωνα με το παρόν άρθρο, σε περίπτωση που περιέρχονται σε γνώση του νέα στοιχεία.

Τελεσίδικο
ορισμένων
αποφάσεων
Διευθυντή και
Υπουργού.

82.-(1) Σε κάθε δικαστική διαδικασία –

(α) για αδίκημα που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο, ή

(β) που σχετίζεται με ζήτημα καταβολής οποιασδήποτε εισφοράς δυνάμει του παρόντος Νόμου, ή

(γ) για τη διεκδίκηση ποσών που οφείλονται στο Ταμείο,

η απόφαση του Διευθυντή πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα που ορίζεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 81 είναι τελεσίδικη για τους σκοπούς της εν λόγω διαδικασίας, εάν εναντίον της απόφασης δεν εκκρεμεί ιεραρχική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 83 ή παρήλθε η προβλεπόμενη για την υποβολή της προσφυγής προθεσμία:

Νοείται ότι, σε περίπτωση ιεραρχικής προσφυγής εναντίον της απόφασης του Διευθυντή, η απόφαση του Υπουργού είναι επίσης τελεσίδικη για τους εν λόγω σκοπούς, εάν δεν εκκρεμεί προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου εναντίον της απόφασης αυτής ή παρήλθε η προβλεπόμενη προθεσμία για τέτοια προσφυγή.

Ιεραρχική
προσφυγή.

83.-(1) Όποιος δεν ικανοποιείται από απόφαση του Διευθυντή, η οποία εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, δύναται, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη γνωστοποίηση σ' αυτόν της απόφασης, να την προσβάλει με γραπτή αίτησή του στον Υπουργό, στην οποία να εκθέτει τους λόγους στους οποίους στηρίζει την προσφυγή.

(2) Ο Υπουργός εξετάζει χωρίς υπαίτια βραδύτητα την ενώπιόν του προσφυγή, αποφασίζει γι' αυτή και γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση την απόφασή του στον προσφεύγοντα:

Νοείται ότι, ο Υπουργός, πριν να εκδώσει την απόφασή του, δύναται, κατά την κρίση του, να ακούσει ή να δώσει την ευκαιρία στον προσφεύγοντα να υποστηρίξει τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προσφυγή:

Νοείται περαιτέρω ότι, ο Υπουργός, δύναται να αναθέσει σε λειτουργό ή επιτροπή λειτουργών του Υπουργείου του, να εξετάσει ορισμένα θέματα που αναφέρονται στην προσφυγή και να υποβάλει στον Υπουργό το πόρισμα τέτοιας εξέτασης, προτού αυτός εκδώσει την απόφασή του για την προσφυγή.

(3) Όταν ο λόγος ή ένας από τους λόγους της προσφυγής αφορά σε γνωμάτευση ή απόφαση Ιατρικού Συμβουλίου, ο Υπουργός παραπέμπει την υπόθεση για επανεξέταση από το Δευτεροβάθμιο Ιατρικό Συμβούλιο.

ΜΕΡΟΣ VIII – ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αμοιβαίες
συμφωνίες με
άλλες χώρες.

84. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 169 του Συντάγματος, για σκοπούς εφαρμογής οποιασδήποτε αμοιβαίας συμφωνίας που συννομολογήθηκε με την Κυβέρνηση άλλης χώρας σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να τροποποιήσει τις διατάξεις του παρόντος Νόμου για εφαρμογή της συμφωνίας στις περιπτώσεις προσώπων που επηρεάζονται από αυτή.

Αδικήματα και
ποινές.

85.- (1) Κάθε εργοδότης ή αυτοτελώς εργαζόμενος ο οποίος παραλείπει ή αμελεί να καταβάλει οποιαδήποτε εισφορά ή πρόσθετο τέλος είναι ένοχος αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες τετρακόσια ευρώ (€3.400,00) ή και στις δύο αυτές ποινές, σε περίπτωση δε δεύτερης ή κατ' επανάληψη καταδίκης αυτού για το ίδιο αδίκημα, σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000,00) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Σε περίπτωση καταδίκης σύμφωνα με το εδάφιο (1), ο εργοδότης ή ο αυτοτελώς εργαζόμενος, ανάλογα με την περίπτωση, επιπρόσθετα από οποιαδήποτε άλλη ποινή στην οποία υπόκειται, υποχρεούται να καταβάλει στο Ταμείο το ποσό των εισφορών ή του πρόσθετου τέλους που παρέλειψε ή αμέλησε να καταβάλει και επιπλέον ποσό που δεν υπερβαίνει το 25% του εν λόγω ποσού ή σε περίπτωση δεύτερης ή κατ' επανάληψη καταδίκης για το ίδιο αδίκημα, επιπλέον ποσό που δεν υπερβαίνει το 50%, όπως ήθελε διατάζει το Δικαστήριο:

Νοείται ότι, το ποσό του οφειλόμενου πρόσθετου τέλους υπολογίζεται κατά την ημέρα της καταδίκης.

(3) Σε κάθε καταδίκη για παράλειψη ή αμέλεια καταβολής εισφορών, μπορεί να προσαχθούν αποδεικτικά στοιχεία για παράλειψη ή αμέλεια του εργοδότη να καταβάλει άλλες εισφορές τις οποίες ήταν υπόχρεος να καταβάλει δυνάμει του παρόντος Νόμου, αναφορικά με το ίδιο ή άλλο πρόσωπο το οποίο αυτός απασχολούσε για οποιαδήποτε περίοδο πριν από την ημερομηνία του αδικήματος, εφόσον μαζί με την κλήση ή το ένταλμα επιδοθεί ειδοποίηση:

Νοείται ότι, εάν η παράλειψη ή αμέλεια αυτή αποδειχτεί, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον εργοδότη να καταβάλει στο Ταμείο ποσό ίσο με το σύνολο των εισφορών που αυτός παρέλειψε ή αμέλησε να καταβάλει.

(4) Κάθε ποσό που οφείλεται στο Ταμείο κατόπιν απόφασης του Δικαστηρίου δυνάμει του παρόντος Νόμου, εισπράττεται ως χρηματική ποινή.

(5) Κάθε ποσό που καταβάλλεται από εργοδότη ή αυτοτελώς εργαζόμενο δυνάμει των εδαφίων (1), (2), (3) και (4) του παρόντος άρθρου, λογίζεται ως πληρωμή που έγινε για την εξόφληση των εισφορών που δεν καταβλήθηκαν:

Νοείται ότι, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 10, ο εργοδότης δεν δικαιούται να ζητήσει ή ανακτήσει από το μισθωτό τις εισφορές που καταβάλλονται από το μισθωτό σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(6) Κάθε πρόσωπο, που για να επιτύχει τη χορήγηση οποιασδήποτε παροχής ή άλλης πληρωμής δυνάμει του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, είτε για τον εαυτό του είτε για άλλο πρόσωπο ή για άλλο σκοπό που σχετίζεται με τον παρόντα Νόμο-

- (α) με γνώση του ή από αμέλεια προβαίνει σε ψευδή έκθεση ή ψευδείς παραστάσεις, ή
- (β) παρουσιάζει ή παρέχει ή προκαλεί ή επιτρέπει την παρουσίαση ή παροχή εγγράφου ή πληροφορίας, που γνωρίζει ότι είναι ψευδής ως προς κάποιο ουσιώδες στοιχείο,

είναι ένοχο αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις οκτώ χιλιάδες πεντακόσια ευρώ (€8.500,00) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(7) Σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε προσώπου δυνάμει του εδαφίου (6), το Δικαστήριο δύναται επιπρόσθετα από την επιβολή οποιασδήποτε ποινής να διατάξει την επιστροφή στο Ταμείο του ποσού της παροχής ή της άλλης πληρωμής που καταβλήθηκε παράνομα.

(8) Οποιοσδήποτε παραβαίνει ή παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου ή των Κανονισμών που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού, για την οποία δεν προβλέπεται ρητά ποινή σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται για κάθε αδίκημα σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τα χίλια επτακόσια ευρώ (€1.700,00) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(9) Σε περίπτωση που διαπράττεται ποινικό αδίκημα, κατά παράβαση του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, από νομικό πρόσωπο ή από πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους νομικού προσώπου και αποδεικνύεται είτε ότι έχει διαπραχτεί με τη συγκατάθεση ή συνενοχή ή αμέλεια φυσικού προσώπου, που κατά το χρόνο διάπραξης του ποινικού αδικήματος κατέχει θέση συμβούλου, διευθυντή, γραμματέα ή άλλη παρόμοια θέση στο νομικό πρόσωπο ή εμφανίζεται ότι ενεργεί με τέτοια ιδιότητα, τότε τόσο το εν λόγω φυσικό πρόσωπο όσο και το νομικό πρόσωπο είναι ένοχοι του ίδιου ποινικού αδικήματος και υπόκεινται στην ποινή που προβλέπεται για το αδίκημα αυτό.

(10) Τίποτε από όσα διαλαμβάνονται στο παρόν άρθρο, δεν εμποδίζει το Διευθυντή να διεκδικεί με πολιτική αγωγή οποιοδήποτε ποσό που οφείλεται στο Ταμείο.

Άσκηση ποινικών διώξεων.

86. Τηρουμένων οποιωνδήποτε οδηγιών του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας-

- (α) ποινική δίωξη για αδίκημα προβλεπόμενο από τον παρόντα Νόμο ασκείται από το Διευθυντή·
- (β) κάθε επιθεωρητής ή άλλος λειτουργός που εξουσιοδοτείται από το Διευθυντή, με τη συναίνεση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, μπορεί να ασκήσει τη δίωξη, να εμφανιστεί και παραστεί ενώπιον Δικαστηρίου και να ενεργήσει σε κάθε δικαστική διαδικασία, η οποία αρχίζει δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, για οποιοδήποτε αδίκημα που εκδικάζεται συνοπτικά.

Διεκδίκηση οφειλόμενων ποσών με πολιτική αγωγή.

87.-(1) Όλα τα οφειλόμενα στο Ταμείο ποσά μπορούν να διεκδικηθούν ως χρέη που οφείλονται στη Δημοκρατία και, χωρίς να αποκλείεται οποιοδήποτε άλλο μέτρο, μπορούν να αποτελέσουν ως συμβατικό χρέος το αντικείμενο πολιτικής αγωγής που εγείρεται από το Διευθυντή.

(2) Πολιτική αγωγή, που έχει ως αντικείμενο ποσά τα οποία οφείλονται στο Ταμείο, δύναται να εγερθεί από επιθεωρητή ή άλλο λειτουργό εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό με βάση ειδικές ή γενικές οδηγίες του Διευθυντή και κάθε επιθεωρητής ή λειτουργός εξουσιοδοτημένος με αυτόν τον τρόπο, δύναται, με τη συναίνεση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, να διευθύνει τη διεξαγωγή τέτοιας αγωγής.

Αστική ευθύνη εργοδότη για την απώλεια παροχής και παραγραφή.

88.-(1) Όταν εργοδότης παραλείπει ή αμελεί –

- (α) να καταβάλει οποιαδήποτε εισφορά δυνάμει του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού, αναφορικά με μισθωτό που εργοδοτήθηκε από αυτόν, ή
- (β) να συμμορφωθεί, σ' ό,τι αφορά οποιοδήποτε πρόσωπο, με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού, που αφορούν στην καταβολή και είσπραξη εισφορών,

και, ως αποτέλεσμα, το πρόσωπο αυτό ή η σύζυγος, ο σύζυγος, η χήρα, ο χήρος ή το τέκνο του απώλεσε ολόκληρη ή μέρος της παροχής την οποία διαφορετικά θα δικαιούταν, τότε ο δικαιούχος δικαιούται να διεκδικήσει από τον εργοδότη με πολιτική αγωγή, ως συμβατικό χρέος, ποσό ίσο με την παροχή που απώλεσε ή, εάν πρόκειται για οποιαδήποτε σύνταξη ή επίδομα αγνοουμένου ή ορφανίας, το ποσό που ο Διευθυντής υπολόγισε ότι διαφορετικά θα καταβαλλόταν στο δικαιούχο.

(2) Δικαστικά μέτρα δύναται να ληφθούν δυνάμει του παρόντος άρθρου, έστω και εάν έχει ήδη αρχίσει ποινική δίωξη δυνάμει άλλου άρθρου του παρόντος Νόμου, αναφορικά με την ίδια παράλειψη ή αμέλεια.

(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις κάθε άλλου νόμου για το αντίθετο, δικαστικά μέτρα δυνάμει του παρόντος άρθρου δύναται να ληφθούν οποτεδήποτε μέσα σ' ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα δικαιούταν την παροχή που απώλεσε, εάν δεν υπήρχε η παράλειψη ή αμέλεια του εργοδότη.

Καταβολή χρηματικών ποινών κ.α. στο Ταμείο.

89. Οι χρηματικές ποινές, τα τέλη και έξοδα που εισπράττονται δυνάμει του παρόντος Νόμου, καταβάλλονται στο Ταμείο, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα Νόμο.

Προτεραιότητα εισφορών σε περίπτωση πτώχευσης ή διάλυσης.

90. Μεταξύ των χρεών, τα οποία δυνάμει –

Κεφ. 5.
49 του 1985
197 του 1986
156(I) του 1999
2(I) του 2008
74(I) του 2008.

- (α) του άρθρου 38 του περί Πτωχεύσεως Νόμου, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται, κατά τη διανομή της περιουσίας ή των στοιχείων του ενεργητικού προσώπου που έχει πτωχεύσει,

Κεφ.113.
21 του 1967
27 του 1967
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979

- (β) του άρθρου 300 του περί Εταιρειών Νόμου, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται, σε περίπτωση διάλυσης εταιρείας,

105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990
46(I) του 1992
96(I) του 1992
41(I) του 1994
15(I) του 1995
21(I) του 1997
82(I) του 1999
149(I) του 1999
2(I) του 2000
135(I) του 2000
151(I) του 2000
76(I) του 2001
70(I) του 2003
167(I) του 2003
92(I) του 2004
24(I) του 2005
129(I) του 2005
130(I) του 2005
98(I) του 2006
124(I) του 2006
70(I) του 2007
71(I) του 2007
131(I) του 2007
186(I) του 2007
87(I) του 2008
41(I) του 2009
49(I) του 2009
99(I) του 2009
42(I) του 2010.

εξοφλούνται κατά προτεραιότητα έναντι των υπόλοιπων χρεών, τα χρέη τα οποία οφείλονται αναφορικά με οποιαδήποτε εισφορά ή υποχρέωση για εισφορά δυνάμει του παρόντος Νόμου, η οποία προέκυψε πριν από τις ακόλουθες ημερομηνίες-

- (i) στην πρώτη περίπτωση, πριν από την έκδοση της απόφασης για διορισμό συνδίκου της πτώχευσης, και
- (ii) στη δεύτερη περίπτωση, πριν από την έναρξη της διάλυσης της εταιρείας.

Εξαιρέση του Ταμείου από φορολογίες κ.τ.λ.

91. Το Ταμείο εξαιρείται από την πληρωμή –

- (α) κάθε δασμού ή τέλους που πληρώνεται δυνάμει του τελωνειακού δασμολογίου που ισχύει σ' οποιοδήποτε χρόνο για μηχανήματα, συσκευές, περιλαμβανομένων των εξαρτημάτων τους και ανταλλακτικών συσκευών, οχημάτων, οργάνων, εργαλείων, εφοδίων και υλικών οποιασδήποτε φύσης, τα οποία εισάγονται για χρήση από το Ταμείο και δεν προορίζονται για πώληση στο κοινό·
- (β) τελών χαρτοσήμου δυνάμει του νόμου που ισχύει σ' οποιοδήποτε χρόνο για την πληρωμή τελών χαρτοσήμου·
- (γ) κάθε κυβερνητικού φόρου ή φόρου τοπικής αρχής.

Μείωση εισφορών και ωφελημάτων ταμείων προνοίας.

92.-(1) Το ποσοστό εισφοράς του εργοδότη και του μισθωτού σ' οποιοδήποτε ταμείο προνοίας, που λειτουργούσε στις 6 Οκτωβρίου 1980, μειώνεται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες για τον καθένα, αναφορικά με τις αποδοχές που λαμβάνονται υπόψη για πληρωμή εισφορών στο ταμείο προνοίας και στο μέτρο που οι αποδοχές αυτές δεν υπερβαίνουν το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών.

(2) Σε περίπτωση που ο εργοδότης είναι υπόχρεος, δυνάμει νόμου, σχεδίου, συλλογικής σύμβασης, συμφωνίας ή οποιασδήποτε άλλης διευθέτησης, να καταβάλει στο μισθωτό ή αναφορικά με αυτόν, ορισμένο ποσό πέραν από το ποσό που συσσωρεύτηκε στο ταμείο προνοίας προς όφελος του εν λόγω μισθωτού, το ορισμένο αυτό ποσό μειώνεται κατά το ποσό που θα καταβαλλόταν στο ταμείο προνοίας και επιπλέον το ποσό των τόκων που θα απέφερε, εάν δεν εφαρμοζόταν η μείωση που ορίζεται στο εδάφιο (1):

Νοείται ότι, σε περίπτωση που το τιμαριθμικό επίδομα δεν λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς εισφορών στο ταμείο προνοίας, το εν λόγω ορισμένο ποσό μειώνεται κατά το ποσό που δεν καταβλήθηκε από το μισθωτό λόγω της μείωσης της εισφοράς του και κατά ποσό ίσο με 3% των ασφαλιστέων αποδοχών του μισθωτού, αναφορικά με τις οποίες κατέβαλε εισφορές ο εργοδότης δυνάμει του παρόντος Νόμου, επιπλέον το ποσό των τόκων που θα απέφεραν τα εν λόγω ποσά, εάν καταβάλλονταν στο ταμείο προνοίας.

(3) Οποιαδήποτε πληρωμή από ταμείο προνοίας χωρίς εισφορές μειώνεται κατά ποσό ίσο με 3% των

αποδοχών του μισθωτού, αναφορικά με τις οποίες ο εργοδότης κατέβαλε εισφορές δυνάμει του παρόντος Νόμου και επιπλέον τους τόκους που θα απέφερε το εν λόγω ποσό, εάν τοκίζονταν όπως οι καταθέσεις των χρημάτων του Ταμείου.

Μείωση παροχών και εισφορών επαγγελματικών σχεδίων συντάξεων.

93.-(1) Το ποσό οποιασδήποτε περιοδικής πληρωμής, που καταβάλλεται σε μισθωτό ή αναφορικά με μισθωτό, από οποιοδήποτε επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων, για περιόδους απασχόλησης από τις 6 Οκτωβρίου 1980 και μετέπειτα, μειώνεται κατά το ποσό της αντίστοιχης συμπληρωματικής παροχής που καταβάλλεται στο μισθωτό ή αναφορικά με αυτόν δυνάμει του παρόντος Νόμου, με βάση τις ασφαλιστέες αποδοχές, για τις οποίες καταβλήθηκαν εισφορές αναφορικά με το μισθωτό για τις εν λόγω περιόδους.

(2) Σε περίπτωση επαγγελματικού σχεδίου συντάξεων που χρηματοδοτείται, τόσο από εισφορές του εργοδότη, όσο και από εισφορές του μισθωτού, το ποσοστό εισφοράς του καθενός από αυτούς προς το εν λόγω σχέδιο μειώνεται εξίσου, λαμβανόμενης υπόψη της μείωσης των παροχών δυνάμει του εδαφίου (1).

(3) Η εισφορά συντάξιμου δημόσιου υπαλλήλου δυνάμει των περί Συντάξεων Νόμων του 1997 έως 2010 για σύνταξη χηρείας και τέκνων αναφορικά με τις συντάξιμες απολαβές του, μέχρι το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών, μειώνεται κατά μια ποσοστιαία μονάδα.

Μείωση ωφελημάτων μισθωτών που υπάγονται σε ταμείο προνοίας και επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων.

94. Σε περίπτωση μισθωτού, που υπάγεται ταυτόχρονα σε ταμείο προνοίας και επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων, εφαρμόζονται, είτε οι διατάξεις του άρθρου 92 ή του άρθρου 93, είτε οι διατάξεις και των δύο αυτών άρθρων, σε τέτοια όμως έκταση, ώστε η μείωση που θα προκύψει να μην είναι μεγαλύτερη εκείνης που θα προέκυπτε, εάν εφαρμόζονταν μόνο οι διατάξεις του ενός άρθρου.

Μεταφορά δικαιώματος σε σύνταξη γήρατος.

95.-(1) Ασφαλισμένος, ο οποίος θεμελίωσε δικαίωμα για σύνταξη γήρατος από συνταξιοδοτικό σχέδιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων βάσει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, λόγω υπηρεσίας του στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, δικαιούται να μεταφέρει στο Ταμείο το αναλογιστικά ισοδύναμο ποσό του δικαιώματος αυτού.

(2) Ασφαλισμένος, ο οποίος εισέρχεται στην υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δικαιούται, βάσει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να μεταφέρει σε συνταξιοδοτικό σχέδιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το αναλογιστικά ισοδύναμο ποσό του δικαιώματος για σύνταξη γήρατος, που θεμελίωσε δυνάμει του παρόντος Νόμου, πριν την είσοδό του στην Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο τρόπος πίστωσης του ασφαλιστικού λογαριασμού του ασφαλισμένου, ο τρόπος υπολογισμού του αναλογιστικά ισοδύναμου ποσού του δικαιώματος για σύνταξη γήρατος δυνάμει του παρόντος Νόμου, καθώς και οι διαδικασίες για τη μεταφορά των ποσών αυτών καθορίζονται με Κανονισμούς.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κατάργηση.

- 41 του 1980
- 48 του 1982
- 11 του 1983
- 7 του 1984
- 10 του 1985
- 116 του 1985
- 4 του 1987
- 199 του 1987
- 214 του 1987
- 68 του 1988
- 96 του 1989
- 136 του 1989
- 17 του 1990
- 218 του 1991
- 98(I) του 1992
- 64(I) του 1992
- 18(I) του 1995
- 55(I) του 1996
- 87(I) του 1997
- 80(I) του 1998
- 84(I) του 1998
- 55(I) του 1999
- 98(I) του 2000
- 99(I) του 2000
- 2(I) του 2001
- 51(I) του 2001
- 135(I) του 2001
- 143(I) του 2001
- 71(I) του 2002

96. Οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 μέχρι (Αρ. 3) του 2009 καταργούνται από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου.

132(I) του 2002
10(I) του 2005
142(I) του 2005
53(I) του 2006
161(I) του 2006
110(I) του 2007
164(I) του 2007
9(I) του 2008
24(I) του 2008
22(I) του 2009
93(I) του 2009
112(I) του 2009.

Μεταβατική
διάταξη.

97. Ασφαλισμένος ή δικαιούχος δυνάμει του νόμου που καταργήθηκε λογίζεται ως ασφαλισμένος ή δικαιούχος δυνάμει του παρόντος Νόμου και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του, από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, διέπονται από τον παρόντα Νόμο.

Έναρξη της
ισχύος του
παρόντος Νόμου.

98. Η ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου θα καθορισθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο, με γνωστοποίησή του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
Άρθρο 3 (2)(α)
ΜΙΣΘΩΤΟΙ – ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΕΣ ΚΑΙ
ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Μέρος Ι – ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

1. Απασχόληση στην Κύπρο προσώπου με βάση σύμβαση εργασίας ή μαθητείας ή κάτω από τέτοιες περιστάσεις, από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ύπαρξη σχέσης εργοδότη και εργοδοτούμενου, περιλαμβανόμενης απασχόλησης στην Υπηρεσία της Δημοκρατίας.
2. Απασχόληση προσώπου με σύμβαση ή κάτω από τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω, όταν το πρόσωπο αυτό έχει τη συνήθη διαμονή του στην Κύπρο και υπηρετεί ως πλοίαρχος ή μέλος πληρώματος πλοίου υπό τη σημαία της Δημοκρατίας ή ως Κυβερνήτης ή μέλος πληρώματος αεροσκάφους, του οποίου ο ιδιοκτήτης ή ο διαχειριστής έχει ως κύριο τόπο διεξαγωγής των εργασιών του την Κύπρο.
3. Απασχόληση σ' οποιαδήποτε φυλακή στη Δημοκρατία προσώπου που εκτίει ποινή φυλάκισης.
4. Εκπαίδευση στην Κύπρο προσώπου με βάση πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης που εφαρμόζει η Αρχή που ιδρύθηκε δυνάμει των περί Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Νόμων του 1999 έως του 2007, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται.
5. Απασχόληση προσώπου κάτω από οποιεσδήποτε περιστάσεις σε ιδιωτική εταιρεία, στην οποία είναι μέτοχος. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ο όρος «ιδιωτική εταιρεία» έχει την έννοια που αποδίδεται σ' αυτόν από τον περί Εταιρειών Νόμο.
6. Άσκηση του λειτουργήματος του κληρικού.
7. Απασχόληση προσώπου, πολίτη της Δημοκρατίας, στις Διπλωματικές Αποστολές της Δημοκρατίας στο εξωτερικό, με καθεστώς επιτόπιου προσωπικού, εφόσον δεν ασφαρίζεται δυνάμει της νομοθεσίας του δεχόμενου κράτους.

Μέρος ΙΙ – ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

1. Απασχόληση μέλους οποιασδήποτε των ναυτικών, στρατιωτικών και αεροπορικών δυνάμεων της Κυβέρνησης χώρας, άλλης από την Κυπριακή Δημοκρατία.
2. Απασχόληση στη δημόσια ή διπλωματική υπηρεσία της Κυβέρνησης χώρας, άλλης από την Κυπριακή Δημοκρατία, όταν το πρόσωπο που απασχολείται προσλαμβάνεται εκτός Κύπρου.

3. Απασχόληση στην υπηρεσία του συζύγου ή της συζύγου του προσώπου που απασχολείται.
4. Απασχόληση προσώπου που δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στην Κύπρο ή σε άλλο κράτος μέλος, στην υπηρεσία εργοδότη, ο οποίος δεν έχει ούτε τη συνήθη διαμονή του ή την έδρα του στην Κύπρο ούτε τον τόπο διεξαγωγής εργασιών στην Κύπρο.
5. Γεωργική απασχόληση στην υπηρεσία του πατέρα ή της μητέρας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
Άρθρο 3 (2)(β)
ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ – ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΕΣ
ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Μέρος Ι – ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Απασχόληση στην Κύπρο προσώπου που εργάζεται με σκοπό το κέρδος, εφόσον η απασχόληση αυτή δεν είναι ασφαλιστέα δυνάμει του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα.

Μέρος ΙΙ – ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Γεωργική απασχόληση, όταν το πρόσωπο που απασχολείται είναι ηλικίας κάτω των δεκαέξι (16) ετών.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Άρθρο 23
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

1. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση επιδομάτων μητρότητας, ασθενείας και ανεργίας και βοηθημάτων γάμου, τοκετού και κηδείας είναι όπως ο ασφαλισμένος-
 - (α) έχει πραγματική βασική ασφάλιση ίση τουλάχιστον με το 0,50 της ασφαλιστικής μονάδας και να έχουν παρέλθει τουλάχιστον είκοσι έξι (26) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του· και
 - (β) έχει πραγματική ή εξομοιούμενη ασφάλιση ίση τουλάχιστον με το 0,39 της ασφαλιστικής μονάδας μέσα στο σχετικό έτος εισφορών.
2. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης γήρατος είναι οι ακόλουθες:
 - (α) Για την περίοδο από τις 6/10/1980 μέχρι τις 3/1/2010-
 - (i) ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση τριών (3) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει εκατόν πενήντα έξι (156) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του· και
 - (ii) ο ολικός αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής και εξομοιούμενης βασικής ασφάλισης του ασφαλισμένου να μην είναι κατώτερος του 25% των ετών που εμπίπτουν στη σχετική περίοδο αναφοράς.
 - (β) Για την περίοδο που αρχίζει από -
 - (i) την πρώτη Δευτέρα του 2010, ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση πέντε (5) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει διακόσιες εξήντα (260) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του·
 - (ii) την πρώτη Δευτέρα του 2011, ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση επτά (7) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει τριακόσιες εξήντα τέσσερις (364) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του·
 - (iii) την πρώτη Δευτέρα του 2012, ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση δέκα (10) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει πεντακόσιες είκοσι (520) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του· και
 - (iv) την πρώτη Δευτέρα του 2010, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο (i), (ii) και (iii), ο ολικός αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής και εξομοιούμενης βασικής ασφάλισης του ασφαλισμένου να μην είναι κατώτερος του 30% των ετών που εμπίπτουν στη σχετική περίοδο αναφοράς.
3. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για εφάπαξ ποσό γήρατος είναι οι ακόλουθες:
 - (α) Από τις 6/10/1980 μέχρι τις 3/1/2010, ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει συμπληρώσει βασική ασφάλιση τριών (3) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει εκατόν πενήντα έξι (156) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του.
 - (β) Από την πρώτη Δευτέρα του 2010, ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει συμπληρώσει βασική ασφάλιση τεσσάρων (4) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει διακόσιες οκτώ (208) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του.
 - (γ) Από την πρώτη Δευτέρα του 2011, ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει συμπληρώσει βασική ασφάλιση πέντε (5) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει διακόσιες εξήντα (260) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του.
 - (δ) Από την πρώτη Δευτέρα του 2012, ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει συμπληρώσει βασική ασφάλιση έξι (6) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει τριακόσιες δώδεκα (312) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του.
4. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης ανικανότητας είναι οι ακόλουθες:
 - (α) ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση τριών (3) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και να έχουν παρέλθει εκατόν πενήντα έξι (156) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του, και
 - (β) ο ολικός αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής και εξομοιούμενης βασικής ασφάλισης του ασφαλισμένου να μην είναι κατώτερος του 25% των ετών που εμπίπτουν στη σχετική περίοδο αναφοράς, και
 - (γ) να έχει πραγματική ή εξομοιούμενη ασφάλιση μέσα στο σχετικό έτος εισφορών ίση τουλάχιστον με το 0,39 της

ασφαλιστικής μονάδας, ή

- (δ) ο μέσος όρος τέτοιας ασφάλισης, κατά τα δύο (2) τελευταία συμπληρωμένα έτη εισφορών πριν από το έτος παροχών πρέπει να μην είναι κατώτερος του 0,39 της ασφαλιστικής μονάδας:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η ανικανότητα οφείλεται σε ατύχημα, οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις είναι οι ίδιες με αυτές που απαιτούνται για τη χορήγηση επιδόματος ασθενείας.

5. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για σύνταξη χηρείας πληρούνται εάν ο αποβιώσας ή η αποβιώσασα σύζυγος, ανάλογα με την περίπτωση, ικανοποιεί τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους (α) και (β) της παραγράφου (4) ασφαλιστικές προϋποθέσεις.
6. Οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για εφάπαξ ποσό χηρείας, με βάση την παράγραφο (α) του άρθρου 42, είναι όπως ο αποβιώσας ή η αποβιώσασα σύζυγος, ανάλογα με την περίπτωση, έχει συμπληρώσει πραγματική βασική ασφάλιση τριών (3) τουλάχιστον ασφαλιστικών μονάδων και έχουν παρέλθει εκατόν πενήντα έξι (156) εβδομάδες από την εβδομάδα έναρξης της ασφάλισής του/της.
7. Σε περίπτωση θανάτου δικαιούχου σύνταξης γήρατος ή προσώπου που θα δικαιούταν τέτοια σύνταξη, εάν είχε υποβάλει αίτηση, η περίοδος αναφοράς και οι ασφαλιστικές προϋποθέσεις για σκοπούς σύνταξης χηρείας είναι οι ίδιες με αυτές που λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς σύνταξης γήρατος.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Άρθρο 26
ΠΟΣΟ ΚΑΙ ΎΨΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

Μέρος I – ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΓΑΜΟΥ, ΤΟΚΕΤΟΥ ΚΑΙ ΚΗΔΕΙΑΣ

Είδος Βοηθήματος	Ύψος Βοηθήματος
Βοήθημα γάμου	4% των ετήσιων βασικών ασφαλιστέων αποδοχών
Βοήθημα τοκετού	6% των ετήσιων βασικών ασφαλιστέων αποδοχών
Βοήθημα κηδείας	8% των ετήσιων βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

Το ποσό του βοηθήματος κηδείας που καταβάλλεται δυνάμει της παραγράφου (ε) του εδαφίου (1) του άρθρου 44 είναι ίσο με το ½ του ανωτέρω οριζόμενου αντίστοιχου ύψους.

2. Οποιαδήποτε αύξηση στο ποσό των βοηθημάτων λόγω αύξησης των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών τίθεται σε ισχύ από την πρώτη Δευτέρα κάθε έτους εισφορών.

Μέρος II – ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Εβδομαδιαίο ύψος επιδόματος

Βασικό	Συμπληρωματικό
60% της εβδομαδιαίας αξίας της ασφαλιστικής μονάδας (ή του κλάσματος αυτής) που έχει σε πίστη του ο ασφαλισμένος στη βασική ασφάλισή του, κατά το σχετικό έτος εισφορών, πλέον- (α) 20% για εξαρτώμενο/η σύζυγο και 10% για κάθε άλλο εξαρτώμενο μέχρι δύο· (β) Σε περίπτωση που δεν καταβάλλεται αύξηση επιδόματος για σύζυγο για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στην επιφύλαξη του εδαφίου (4) του άρθρου 62, το ποσό της αύξησης που θα καταβαλλόταν για το/τη σύζυγο καταβάλλεται για τον ένα από τους άλλους εξαρτωμένους, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις· (γ) Σε περίπτωση που εφαρμόζεται η επιφύλαξη του εδαφίου (4) του άρθρου 62 καταβάλλεται αύξηση 10% για κάθε εξαρτώμενο μέχρι δύο.	50% της εβδομαδιαίας αξίας του αριθμού των ασφαλιστικών μονάδων που έχει σε πίστη του ο ασφαλισμένος στη συμπληρωματική ασφάλισή του κατά το σχετικό έτος εισφορών, σε καμιά, όμως, περίπτωση το επίδομα δεν μπορεί να υπερβαίνει το εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

Μέρος III – ΕΠΙΔΟΜΑ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ

Εβδομαδιαίο ύψος επιδόματος

Βασικό	Συμπληρωματικό
75% της εβδομαδιαίας αξίας της ασφαλιστικής μονάδας (ή του κλάσματος της) που έχει σε πίστη της η ασφαλισμένη στη βασική ασφάλισή της κατά το σχετικό έτος εισφορών, αυξανόμενο σε 80%, 90% ή 100%, όταν η δικαιούχος έχει ένα, δύο ή τρεις εξαρτωμένους, αντίστοιχα.	75% της εβδομαδιαίας αξίας του αριθμού των ασφαλιστικών μονάδων που έχει σε πίστη της η ασφαλισμένη στη συμπληρωματική της ασφάλιση κατά το σχετικό έτος εισφορών.

Μέρος IV – ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΓΗΡΑΤΟΣ, ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΧΗΡΕΙΑΣ

Εβδομαδιαίο ύψος σύνταξης

Βασικό	Συμπληρωματικό
60% της εβδομαδιαίας αξίας του ετήσιου μέσου όρου ασφαλιστικών μονάδων που έχει σε πίστη του ο ασφαλισμένος στη βασική του ασφάλιση κατά την περίοδο αναφοράς, αυξανόμενο στο 80%, 90% ή 100% όταν ο δικαιούχος έχει ένα, δύο ή τρεις εξαρτωμένους, αντίστοιχα. Σε περίπτωση	(α) Συντάξεις γήρατος και ανικανότητας: 1,5% της εβδομαδιαίας αξίας του ολικού αριθμού ασφαλιστικών μονάδων της συμπληρωματικής ασφάλισής του ασφαλισμένου.

ασφαλισμένης που δεν δικαιούται αύξηση σύνταξης γήρατος ή ανικανότητας για το σύζυγό της καταβάλλεται αύξηση 10% για κάθε εξαρτώμενο μέχρι δύο.

- (β) Σύνταξη Χηρείας:
- (i) εάν ο αποβιώσας ήταν δικαιούχος σύνταξης γήρατος ή ανικανότητας, 60% της συμπληρωματικής σύνταξης που του καταβαλλόταν και
 - (ii) σ' οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, 60% της σύνταξης ανικανότητας που θα καταβαλλόταν στον αποβιώσαντα εάν ικανοποιούσε τις προϋποθέσεις για τέτοια σύνταξη την ημέρα του θανάτου του, εκτός από τις προϋποθέσεις (γ) και (δ) της παραγράφου 4 του Τρίτου Πίνακα.

1. Σε περίπτωση σύνταξης ανικανότητας ή χηρείας, η οποία χορηγείται για ανικανότητα ή θάνατο, ανάλογα με την περίπτωση, που οφείλεται σ' ατύχημα, το εβδομαδιαίο ύψος της βασικής σύνταξης υπολογίζεται με βάση τη βασική ασφάλιση του ασφαλισμένου κατά το σχετικό έτος εισφορών, σε σχέση είτε με την ημερομηνία ατυχήματος είτε με τον ουσιαστικό χρόνο για τη σύνταξη ανικανότητας ή χηρείας, ανάλογα με την περίπτωση, εάν αυτό είναι ευεργετικότερο για το δικαιούχο.
2. Εάν ο ασφαλισμένος λάμβανε σύνταξη ανικανότητας αμέσως πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών (63) ετών για ολική απώλεια της προς το κερδίζουν ικανότητας, το ύψος της σύνταξης γήρατος είναι ίσο με το ύψος της σύνταξης ανικανότητας που λάμβανε.
3. Εάν ο ασφαλισμένος λάμβανε σύνταξη ανικανότητας για απώλεια της προς το κερδίζουν ικανότητας που δεν ήταν ολική ή σύνταξη αναπηρίας με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (3) του άρθρου 50, το ύψος της σύνταξης γήρατος είναι ίσο με το ύψος της σύνταξης ανικανότητας που θα λάμβανε, εάν η απώλεια της προς το κερδίζουν ικανότητάς του ήταν ολική.
4. Τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των παραγράφων (2) και (3) εφαρμόζονται και στην περίπτωση σύνταξης χηρείας, εάν ο ασφαλισμένος λάμβανε, αμέσως πριν το θάνατό του σύνταξη ανικανότητας ή σύνταξη αναπηρίας με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (3) του άρθρου 50.
5. Όταν το εβδομαδιαίο ύψος παροχής, όπως υπολογίστηκε δυνάμει του παρόντος Μέρους, είναι κατώτερο του 85% του ύψους της βασικής παροχής που θα καταβαλλόταν στο δικαιούχο για ετήσιο μέσο όρο βασικής ασφάλισης ίσο με μια ασφαλιστική μονάδα, το ύψος της βασικής παροχής αυξάνεται έτσι ώστε η ολική παροχή να μην είναι κατώτερη του 85%.
6. Σε περίπτωση θανάτου δικαιούχου σύνταξης γήρατος η αύξηση της σύνταξης γήρατος που θα δικαιούταν ο θανών δυνάμει του άρθρου 37 προστίθεται στη σύνταξη χηρείας.
7. Όταν η απώλεια της προς το κερδίζουν ικανότητας δεν είναι ολική, το ύψος της σύνταξης ανικανότητας είναι :
 - (α) Για απώλεια κάτω του 66 2/3%, ίσο με 60% του ύψους της σύνταξης ανικανότητας, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με το Μέρος αυτό.
 - (β) Για απώλεια από 66 2/3% μέχρι 75%, ίσο με 75% του εν λόγω ύψους.
 - (γ) Για απώλεια μεγαλύτερη από 75% αλλά μικρότερη από 100%, ίσο με 85% του εν λόγω ύψους.
8. Όταν πρόσωπο δικαιούται συγχρόνως σύνταξη χηρείας και σύνταξη γήρατος ή σύνταξη ανικανότητας, το ολικό ύψος των συμπληρωματικών συντάξεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ύψος της συμπληρωματικής σύνταξης γήρατος που θα δικαιούταν το εν λόγω πρόσωπο, εάν ο αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων στη συμπληρωματική ασφάλισή του ήταν στο ανώτατο όριο για την περίοδο από την έναρξη της ασφάλισής του/της συζύγου του ή του ίδιου του προσώπου, οποιαδήποτε είναι η προγενέστερη, μέχρι τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας του.

Μέρος V – ΕΦΑΠΑΞ ΠΟΣΑ ΓΗΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΗΡΕΙΑΣ

Ύψος εφάπαξ ποσού

Βασικό ποσό

15% της αξίας του συνόλου των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής βασικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών μονάδων εξομοιούμενης βασικής ασφάλισης, που έχει σε πίστη του ο ασφαλισμένος, δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 17.

Συμπληρωματικό ποσό

(α) Εφάπαξ ποσό Γήρατος:

15% της αξίας του συνόλου των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής συμπληρωματικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών μονάδων εξομοιούμενης συμπληρωματικής ασφάλισης, που έχει σε πίστη του ο ασφαλισμένος, δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 17.

(β) Εφάπαξ ποσό Χηρείας:

9% της αξίας του συνόλου των ασφαλιστικών μονάδων πραγματικής συμπληρωματικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών μονάδων

εξομοιούμενης συμπληρωματικής ασφάλισης, που είχε σε πίστη του ο αποβιώσας σύζυγος, δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 17.

Μέρος VI – ΕΠΙΔΟΜΑ ΟΡΦΑΝΙΑΣ

(α) Εβδομαδιαίο ύψος επιδόματος δυνάμει των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 43:

Βασικό

Συμπληρωματικό

40% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.

50% της συμπληρωματικής σύνταξης χηρείας που καταβαλλόταν ή θα καταβαλλόταν για το θάνατο του γονέα του ορφανού. Σε περίπτωση που το επίδομα χορηγείται αναφορικά με περισσότερα από δύο ορφανά, το ύψος του μειώνεται, ανάλογα, ώστε το ολικό ποσό του επιδόματος για όλα τα ορφανά να μην υπερβαίνει το ύψος της συμπληρωματικής σύνταξης χηρείας.

Σε περίπτωση που και οι δύο γονείς ήταν ασφαλισμένοι, το εβδομαδιαίο ύψος του συμπληρωματικού επιδόματος υπολογίζεται με βάση μόνο την ασφάλιση του γονέα που είναι ευεργετικότερη για τον ανήλικο.

(β) Εβδομαδιαίο ύψος επιδόματος δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 43:

20% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε ανήλικο.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
Άρθρο 46
ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

Μέρος I – ΕΠΙΔΟΜΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ

Βασικό	Εβδομαδιαίο ύψος επιδόματος	Συμπληρωματικό
60% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών κατά το σχετικό έτος εισφορών, πλέον: (α) 20% για εξαρτώμενο/η σύζυγο και 10% για κάθε άλλο εξαρτώμενο μέχρι δύο· (β) Σε περίπτωση που δεν καταβάλλεται αύξηση επιδόματος για σύζυγο για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στην επιφύλαξη του εδαφίου (4) του άρθρου 62, το ποσό της αύξησης που θα καταβαλλόταν για το/τη σύζυγο καταβάλλεται για τον ένα από τους άλλους εξαρτωμένους, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις· (γ) Σε περίπτωση που εφαρμόζεται η επιφύλαξη του εδαφίου (4) του άρθρου 62 καταβάλλεται αύξηση 10% για κάθε εξαρτώμενο μέχρι δύο.	50% της εβδομαδιαίας αξίας του αριθμού των ασφαλιστικών μονάδων της συμπληρωματικής ασφάλισης του ασφαλισμένου κατά το σχετικό έτος εισφορών σε σχέση με την ημερομηνία του ατυχήματος, σε καμιά όμως περίπτωση το επίδομα δεν μπορεί να υπερβαίνει το εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.	

Σε περίπτωση που ο δικαιούχος θα δικαιούταν συγχρόνως και επίδομα ασθενείας, το εβδομαδιαίο ύψος του επιδόματος σωματικής βλάβης δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο του εβδομαδιαίου ύψους του επιδόματος ασθενείας.

Μέρος II – ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΘΑΝΑΤΟΥ

Είδος Παροχής	Εβδομαδιαίο ύψος	
	Βασικό	Συμπληρωματικό
(α) Σύναξη Χηρείας	60% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών αυξανόμενο στο 80%, 90% ή 100% για δικαιούχο με ένα, δύο ή τρεις εξαρτωμένους, αντίστοιχα.	60% του ύψους της συμπληρωματικής σύνταξης αναπηρίας βαθμού 100%, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με το Μέρος IV.
(β) Σύναξη γονέα	40% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.	30% του ύψους της συμπληρωματικής σύνταξης αναπηρίας βαθμού 100%, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με το Μέρος IV.
(γ) Επίδομα ορφανίας στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το εδάφιο (1)(α) και (β) του άρθρου 43	40% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.	50% του ύψους της συμπληρωματικής σύνταξης χηρείας που καταβαλλόταν ή θα καταβαλλόταν για το θάνατο του γονέα του ορφανού. Σε περίπτωση που το επίδομα χορηγείται αναφορικά με περισσότερα από δύο ορφανά, το ύψος του μειώνεται ανάλογα ώστε το ολικό ποσό του επιδόματος για όλα τα ορφανά να μην υπερβαίνει το ύψος της συμπληρωματικής σύνταξης χηρείας.
(δ) Επίδομα ορφανίας στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το εδάφιο (1)(γ) του άρθρου 43.	20% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε ανήλικο.	

Σε περίπτωση που και οι δύο γονείς ήταν ασφαλισμένοι, το εβδομαδιαίο ύψος του συμπληρωματικού επιδόματος υπολογίζεται με βάση μόνο την ασφάλιση του γονέα που είναι ευεργετικότερη για τον ανήλικο.

Μέρος III – ΒΟΗΘΗΜΑ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Το ποσό του βοηθήματος αναπηρίας είναι ίσο με το επταπλάσιο του ετήσιου ποσού της βασικής σύνταξης αναπηρίας βαθμού 100%, χωρίς αυξήσεις για εξαρτωμένους, επί το ποσοστό αναπηρίας:

Νοείται ότι, το ποσό του βοηθήματος για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα υπολογισμού μικρότερο των επτά (7) ετών μειώνεται κατά το λόγο του μικρότερου αυτού διαστήματος προς το διάστημα επτά (7) ετών.

Μέρος IV – ΣΥΝΤΑΞΗ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Εβδομαδιαίο ύψος για βαθμό αναπηρίας 100%

Βασικό

Συμπληρωματικό

60% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών, αυξανόμενο στο 80%, 90% ή 100% για δικαιούχο με ένα, δύο ή τρεις εξαρτώμενους, αντίστοιχα. Σε περίπτωση ασφαλισμένης που δεν δικαιούται αύξηση σύνταξης αναπηρίας για το σύζυγό της, καταβάλλεται αύξηση 10 % για κάθε εξαρτώμενο μέχρι δύο.

60% της εβδομαδιαίας αξίας του ετήσιου μέσου όρου των ασφαλιστικών μονάδων συμπληρωματικής ασφάλισης του ασφαλισμένου κατά την περίοδο από την έναρξη του δεύτερου συμπληρωμένου έτους εισφορών πριν από την ημέρα του σχετικού ατυχήματος μέχρι την τελευταία εβδομάδα πριν από εκείνη του ατυχήματος.

- (1) Για βαθμό αναπηρίας κάτω του 100% το εβδομαδιαίο ύψος της σύνταξης υπολογίζεται ανάλογα με το βαθμό αναπηρίας.
- (2) Όταν πρόσωπο δικαιούται συγχρόνως σύνταξη χηρείας και σύνταξη αναπηρίας, το ολικό ύψος των συμπληρωματικών συντάξεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ύψος της συμπληρωματικής σύνταξης γήρατος που το εν λόγω πρόσωπο θα δικαιούταν, εάν ο αριθμός των ασφαλιστικών μονάδων στη συμπληρωματική ασφάλισή του ήταν στο ανώτατο όριο για την περίοδο από την έναρξη της ασφάλισής του/της συζύγου του ή του ίδιου του προσώπου, οποιαδήποτε είναι προγενέστερη, μέχρι τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας του/της.

ΕΚΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
Άρθρο 49

ΒΑΘΜΟΙ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Αύξων Αρ.	Περιγραφή σωματικής βλάβης	Βαθμός Αναπηρίας (%)
1	Απώλεια δύο άκρων	100
2	Απώλεια και των δύο χεριών ή όλων των δακτύλων	100
3	Ολική απώλεια της όρασης	100
4	Ολική παράλυση	100
5	Κακώσεις που έχουν ως αποτέλεσμα μόνιμη ακινησία	100
6	Απώλεια και του μόνου οφθαλμού μονόφθαλμου προσώπου	100
7	Απώλεια από μονόχειρα του μόνου άνω άκρου που του απέμεινε	100
8	Απώλεια από μονόποδα του μόνου κάτω άκρου που του απέμεινε	100
9	Απώλεια του άκρου ενός χεριού και άκρου ενός ποδιού	100
10	Κάθε άλλη κάκωση που επιφέρει ολική μόνιμη ανικανότητα	100
11	Πολύ σοβαρή παραμόρφωση προσώπου	100
12	Πλήρης κώφωση	100
Ακρωτηριασμοί άνω άκρων		
13	Ακρωτηριασμός από την άρθρωση του ώμου	80
14	Ακρωτηριασμός του βραχίονα μεταξύ αγκώνα και ώμου	70
15	Απώλεια του πήχη από τον αγκώνα	70
16	Απώλεια του πήχη μεταξύ καρπού και αγκώνα	70
17	Απώλεια του χεριού από τον καρπό	60
18	Απώλεια όλων των δακτύλων του ενός χεριού	60
19	Απώλεια τεσσάρων δακτύλων ενός χεριού, εκτός από τον αντίχειρα	40
20	Απώλεια και των δύο φαλάγγων του αντίχειρα	30
21	Απώλεια μιας φάλαγγας του αντίχειρα	20
22	Απώλεια και των τριών φαλάγγων του δείκτη	14
23	Απώλεια δυο φαλάγγων του δείκτη	11
24	Απώλεια μιας φάλαγγας του δείκτη	9
25	Απώλεια τριών φαλάγγων του μέσου δακτύλου	12
26	Απώλεια δύο φαλάγγων του μέσου δακτύλου	9
27	Απώλεια μιας φάλαγγας του μέσου δακτύλου	7
28	Απώλεια τριών φαλάγγων του παράμεσου ή μικρού δακτύλου	7
29	Απώλεια δύο φαλάγγων του παράμεσου ή μικρού δακτύλου	6
30	Απώλεια μιας φάλαγγας του παράμεσου ή μικρού δακτύλου	5
31	Απώλεια μετακαρπίων οστών – 1 ^ο ή 2 ^ο ή και των δύο	5
32	Απώλεια μετακαρπίων οστών – 3 ^ο , 4 ^ο ή 5 ^ο ή όλων μαζί	4
Ακρωτηριασμοί κάτω άκρων		
33	Αμφοτερόπλευρος ακρωτηριασμός από το μηρό ή από το μηρό στο ένα πλευρό και απώλεια του άλλου ποδιού ή αμφοτερόπλευρος ακρωτηριασμός κάτω από το γόνατο	100
34	Αμφοτερόπλευρος ακρωτηριασμός από την κνήμη χαμηλότερα από πέντε ίντσες από το γόνατο	100
35	Ακρωτηριασμός της μιας κνήμης χαμηλότερα από πέντε (5) ίντσες από το γόνατο και απώλεια του άλλου ποδιού	100
36	Ακρωτηριασμός και των δύο άκρων των ποδιών που έχει ως αποτέλεσμα κολόβωμα	90
37	Ακρωτηριασμός διαμέσου και των δύο ποδιών πίσω από τη μεταταρσοφαλαγγική άρθρωση	80
38	Απώλεια όλων των δακτύλων και των δύο ποδιών από τη μεταταρσοφαλαγγική άρθρωση	40
39	Απώλεια όλων των δακτύλων και των δύο ποδιών πίσω από την οπίσθια μεσοφαλαγγική άρθρωση	30
40	Απώλεια όλων των δακτύλων και των δύο ποδιών μπροστά από την οπίσθια μεσοφαλαγγική άρθρωση	20
41	Ακρωτηριασμός από την κατ' ισχίον άρθρωση	90
42	Ακρωτηριασμός κάτω από την κατ' ισχίον άρθρωση με κολόβωμα που δεν υπερβαίνει τις πέντε ίντσες σε μήκος που μετράται από την κορυφή του μείζονος τροχαντήρα	80
43	Ακρωτηριασμός κάτω από την κατ' ισχίον άρθρωση με κολόβωμα που υπερβαίνει τις πέντε ίντσες σε μήκος το οποίο μετράται από την κορυφή του μείζονος τροχαντήρα, αλλά που δεν υπερβαίνει το μέσο του μηρού	70
44	Ακρωτηριασμός κάτω από το μέσο του μηρού και μέχρι 3,5 ίντσες από το γόνατο	60
45	Ακρωτηριασμός κάτω από το γόνατο με κολόβωμα που υπερβαίνει τις 3,5 ίντσες, αλλά	50

	που δεν υπερβαίνει τις πέντε (5) ίντσες	
46	Ακρωτηριασμός κάτω από το γόνατο με κολόβωμα που υπερβαίνει τις πέντε ίντσες	40
47	Ακρωτηριασμός ενός ποδιού που έχει ως αποτέλεσμα κολόβωμα	40
48	Ακρωτηριασμός από το ένα πόδι πίσω από τη μεταταρσοφαλαγγική άρθρωση	40
49	Απώλεια όλων των δακτύλων του ενός ποδιού πίσω από τη μεσοδακτύλιο άρθρωση, περιλαμβανομένου και ακρωτηριασμού από τη μεταταρσοφαλαγγική άρθρωση	20
50	Απώλεια των δύο φαλάγγων του μεγάλου δακτύλου του ποδιού	10
51	Απώλεια μιας φάλαγγας του μεγάλου δακτύλου του ποδιού	5
52	Μερική απώλεια του μεγάλου δακτύλου του ποδιού με μερική απώλεια οστού	3
53	Απώλεια οποιουδήποτε δακτύλου του ποδιού, εκτός από το μεγάλο	3
54	Απώλεια μέρους δακτύλων των ποδιών, εκτός από το μεγάλο, με μερική απώλεια οστού	1

Άλλες ειδικές σωματικές βλάβες

55	Απώλεια ενός οφθαλμού χωρίς επιπλοκές, με φυσιολογικό τον άλλο οφθαλμό	40
56	Απώλεια της όρασης του ενός οφθαλμού χωρίς επιπλοκές ή παραμόρφωση του οφθαλμικού βολβού, με φυσιολογικό τον άλλο οφθαλμό	30
57	Απώλεια της ακοής του ενός ωτός	20

Ολική μετατραυματική αγκύλωση των άκρων και αρθρώσεων

Ολική αγκύλωση -

58	Της σπονδυλικής στήλης	30
59	Του ώμου	40
60	Του αγκώνα	30
61	Του καρπού	30
62	Της άνω και κάτω κερκιδωλενικής	30
63	Του αντίχειρα (πρώτη μετακαρποφαλαγγική)	30
64	Μιας άρθρωσης οποιουδήποτε δακτύλου (εκτός από τον αντίχειρα)	3
65	Και των τριών αρθρώσεων ενός δακτύλου του χεριού εκτός από τον αντίχειρα	10
66	Των αρθρώσεων όλων των δακτύλων του χεριού, εκτός από τον αντίχειρα	30
67	Των αρθρώσεων όλων των δακτύλων του χεριού περιλαμβανομένου του αντίχειρα	40
68	Της κατ' ισχίον άρθρωσης	40
69	Του γόνατος	19
70	Της ποδοκνημικής άρθρωσης	19
71	Της υπαστραγαλικής ομάδας αρθρώσεων (subtalar)	19
72	Του μεγάλου δακτύλου του ποδιού (πρώτη μεταταρσοφαλαγγική)	19
73	Των αρθρώσεων ενός δακτύλου του ποδιού	10

Μετατραυματική παράλυση άκρων ή μερών του σώματος

Ολική παράλυση -

74	Λόγω κάκωσης του νωτιαίου μυελού	100
75	Του βραχιονίου πλέγματος	70
76	Του κερκιδικού νεύρου	50
77	Του μέσου νεύρου	40
78	Του ωλενίου νεύρου	40
79	Του ισχιακού νεύρου	70
80	Του έσω ιγνυακού	40
81	Του έξω ιγνυακού	30

Ειδικές Διατάξεις

- (α) Σε περίπτωση δεξιόχειρα ο βαθμός αναπηρίας για βλάβη του δεξιού βραχίονα ή του δεξιού χεριού και σε περίπτωση αριστερόχειρα, για βλάβη του αριστερού βραχίονα ή του αριστερού χεριού, αυξάνεται κατά 10% του αντίστοιχου βαθμού αναπηρίας.
- (β) Σε περίπτωση μετατραυματικής βράχυνσης κάτω άκρου, ο αντίστοιχος βαθμός αναπηρίας αυξάνεται κατά 10%.
- (γ) Ο βαθμός αναπηρίας για μερική μετατραυματική αγκύλωση ή παράλυση υπολογίζεται ανάλογα, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού αναπηρίας για την αντίστοιχη ολική αγκύλωση ή παράλυση.
- (δ) Ο βαθμός αναπηρίας για περιπτώσεις που δεν ορίζονται στον Πίνακα αυτό, υπολογίζεται με βάση τις γενικές αρχές που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 49, λαμβανομένων υπόψη περιπτώσεων ίσου ή παρόμοιου αποτελέσματος που ορίζονται στον Πίνακα αυτό.
- (ε) Όταν ο βαθμός αναπηρίας δεν είναι ακέραιο ποσοστό, στρογγυλεύεται στο πλησιέστερο ακέραιο ποσοστό.

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΚΑΙ ΕΝΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1980 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 2009

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Συνοπτικός τίτλος
2. Ερμηνεία
3. Σκοπός του παρόντος Νόμου και πεδίο εφαρμογής

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

4. Υποχρέωση για εισφορές αναφορικά με μισθωτούς
5. Ύψος εισφορών αναφορικά με μισθωτούς
6. Επιστροφή εισφορών σε μισθωτούς που υπάγονται αναδρομικά σε επαγγελματικά σχέδια συντάξεων χωρίς εισφορές
7. Εισφορά για πρόσωπα που υπηρετούν στην Εθνική Φρουρά
8. Απασχόληση μισθωτού από δύο ή περισσότερους εργοδότες
9. Ασφαλισμένος που απασχολείται ως μισθωτός και ως αυτοτελώς εργαζόμενος μέσα στην ίδια περίοδο εισφοράς
10. Παρακράτηση εισφοράς μισθωτού από τον εργοδότη
11. Υποχρέωση για εισφορές αναφορικά με αυτοτελώς εργαζομένους
12. Ύψος εισφορών για αυτοτελώς εργαζομένους
13. Περιορισμός αναδρομικής καταβολής εισφορών
14. Προαιρετική ασφάλιση
15. Ύψος εισφορών για προαιρετικά ασφαλισμένους
16. Ηλικία μέχρι την οποία καταβάλλονται εισφορές
17. Περίοδοι εξομοιούμενης ασφάλισης
18. Ποσό ασφαλιστέων αποδοχών για περιόδους εξομοιούμενης ασφάλισης
19. Μετατροπή ασφαλιστέων αποδοχών σε ασφαλιστικές μονάδες
20. Ποσό βασικών ασφαλιστέων αποδοχών

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – ΠΑΡΟΧΕΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

21. Είδη παροχών
22. Μετατροπή ασφαλιστικών μονάδων σε ασφαλιστέες αποδοχές
23. Ασφαλιστικές προϋποθέσεις για παροχές
24. Περίοδοι ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη για κάθε είδος παροχής
25. Περίοδοι εισφορών για τις οποίες ο εργοδότης παραλείπει να καταβάλει εισφορές.
26. Ποσό και ύψος παροχών
27. Βοήθημα γάμου
28. Βοήθημα τοκετού
29. Επίδομα μητρότητας
30. Έκπτωση από το δικαίωμα λήψης επιδόματος μητρότητας
31. Επίδομα ασθενείας και ανεργίας
32. Ανάκτηση δικαιώματος για επίδομα ασθενείας και ανεργίας μετά την εξάντληση τους
33. Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος ασθενείας
34. Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος ανεργίας
35. Σύνταξη γήρατος
36. Μείωση συντάξιμης ηλικίας μεταλλωρύχων
37. Αύξηση σύνταξης γήρατος λόγω καταβολής εισφοράς μετά τη συνταξιοδότηση
38. Εφάπαξ ποσό γήρατος
39. Αναβολή της σύνταξης γήρατος
40. Σύνταξη ανικανότητας
41. Σύνταξη χηρείας
42. Εφάπαξ ποσό χηρείας
43. Επίδομα ορφανίας
44. Βοήθημα κηδείας
45. Επίδομα αγνοουμένου

ΜΕΡΟΣ ΙV - ΠΑΡΟΧΕΣ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ

46. Είδη και ύψος παροχών
47. Έννοια επαγγελματικού ατυχήματος

48. Επίδομα σωματικής βλάβης
49. Παροχές λόγω αναπηρίας
50. Αύξηση βαθμού αναπηρίας σε ορισμένες περιπτώσεις
51. Αύξηση σύνταξης αναπηρίας λόγω τακτικής φροντίδας
52. Παροχές λόγω θανάτου
53. Γνωστοποίηση ατυχήματος στον εργοδότη
54. Ανάρτηση περίληψης ορισμένων διατάξεων στους τόπους εργασίας
55. Υποχρεώσεις αιτητών και δικαιούχων παροχών
56. Επαγγελματικές ασθένειες
57. Έκπτωση από το δικαίωμα για λήψη επιδόματος σωματικής βλάβης ή σύνταξης αναπηρίας
58. Εφαρμογή σε πρόσωπα που υπηρετούν σε πλοία και αεροπλάνα

ΜΕΡΟΣ V - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΕΣ

59. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
60. Κάλυψη δαπανών επαγγελματικής εκπαίδευσης από το Ταμείο
61. Έκπτωση από το δικαίωμα λήψης παροχών για περιόδους φυλάκισης ή απουσίας στο εξωτερικό
62. Αύξηση παροχών για εξαρτωμένους
63. Δέκατη τρίτη πληρωμή συντάξεων και άλλων παροχών
64. Αιτήσεις και πληρωμές παροχών
65. Σώρευση δικαιωμάτων για δύο ή περισσότερες παροχές
66. Αντιπροσώπηση αποβιωσάντων ή ανίκανων προσώπων
67. Αναπαλλοτρίωτο παροχών
68. Επιστροφή παροχής που λήφθηκε παράνομα

ΜΕΡΟΣ VI – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

69. Διορισμός επιθεωρητών
70. Εξουσίες επιθεωρητών
71. Σύσταση Ιατρικών Συμβουλίων και Δευτεροβάθμιου Ιατρικού Συμβουλίου
72. Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων
73. Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων
74. Δαπάνες διοίκησης
75. Ορισμένες πληρωμές από και προς το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας
76. Αναλογιστικές ανασκοπήσεις
77. Αναπροσαρμογή ύψους παροχών
78. Εξουσία έκδοσης Κανονισμών

ΜΕΡΟΣ VII – ΕΞΕΤΑΣΗ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

79. Εξέταση αιτήσεων για παροχές
80. Αναθεώρηση αποφάσεων Διευθυντή για παροχές
81. Επίλυση ορισμένων ζητημάτων από το Διευθυντή
82. Τελεσίδικο ορισμένων αποφάσεων Διευθυντή και Υπουργού
83. Ιεραρχική Προσφυγή

ΜΕΡΟΣ VIII –ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

84. Αμοιβαίες συμφωνίες με άλλες χώρες
85. Αδικήματα και ποινές
86. Άσκηση ποινικών διώξεων
87. Διεκδίκηση οφειλόμενων ποσών με πολιτική αγωγή
88. Αστική ευθύνη εργοδότη για την απώλεια παροχής και παραγραφή
89. Καταβολή χρηματικών ποινών κ.α. στο Ταμείο
90. Προτεραιότητα εισφορών σε περίπτωση πτώχευσης ή διάλυσης
91. Εξάιρεση του Ταμείου από φορολογίες κ.τ.λ.
92. Μείωση εισφορών και ωφελημάτων ταμείων προνοίας
93. Μείωση παροχών και εισφορών επαγγελματικών σχεδίων συντάξεων
94. Μείωση ωφελημάτων μισθωτών που υπάγονται σε ταμείο προνοίας και επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων
95. Μεταφορά δικαιώματος σε σύνταξη γήρατος

ΜΕΡΟΣ IX – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

96. Κατάργηση
97. Μεταβατική διάταξη
98. Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Μισθωτοί – Ασφαλιστές και Εξαιρούμενες Απασχολήσεις
ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Αυτοτελώς Εργαζόμενοι – Ασφαλιστές και Εξαιρούμενες Απασχολήσεις
ΤΡΙΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Ασφαλιστικές Προϋποθέσεις
ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Ποσό και ύψος παροχών
ΠΕΜΠΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Παροχές λόγω Επαγγελματικών Βλαβών
ΕΚΤΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ	- Βαθμοί Αναπηρίας